

УЧИТЕЛЯ БЕИНСА ДУНО

В НАЧАЛО БЕ

НЕДЕЛНИ БЕСЕДИ

1914-1916

**ИЗДАТЕЛСТВО
БЯЛО БРАТСТВО**

СОФИЯ 2003

Неделните беседи в тази книга са изнесени от Учителя Беинса Дуно през периода 1914-1916 г., но първоначално не са поместени в поредиците "Сила и Живот". Ръкописите на стенограмите им са съхранявани през годините на XX век от Борис Николов и през 2002 г. са открити в частен архив. Архивът съдържа допълнително и две непубликувани досега беседи, изнесени на 22 март (1917 и 1919 г.) по случай Празника на пролетното равноденствие.

УЧИТЕЛЯ БЕИНСА ДУНО В НАЧАЛО БЕ

Първо издание

Редактор	Димитър Калев
Компютърен дизайн	Филип Филипов
Художник	Даниела Тодорова

© Учителя Беинса Дуно (Петър Дънов)

© Издателство Бяло Братство

ISBN 954-744-033-0

СЪДЪРЖАНИЕ

1. В начало бе (08.11.1914).....	7
2. Изкушението (20.06.1915).....	29
3. Блудният син (27.06.1915).....	41
4. Молитва (04.07.1915).....	55
5. Добрият самарянин (11.07.1915).....	69
6. Милосърдието (17.09.1916).....	81
7. Ти знаеш (01.10.1916).....	95
8. Поради радостта (08.10.1916).....	105
9. Мъдростта (29.10.1916).....	117
10. Христа да придобия (05.11.1916).....	137
11. Закхей (26.11.1916).....	157
12. Ще ви въздигна (03.12.1916).....	175
13. Спаси ни (17.12.1916).....	193
14. Кръстът (22.03.1917).....	209
15. С любов се взима (22.03.1919).....	229

8 ноември 1914 г.

В НАЧАЛО БЕ

В НАЧАЛО БЕ

*“В начало бе Словото, и Словото бе
у Бога, и Словото бе Бог.”*

Евангелие от Йоана 1: 1

Това е най-костеливият орех и най-философският въпрос в християнството. Хиляди спорове са ставали върху този стих и, разбира се, различните философи, проповедници и верующи го тълкуват всеки по своему. И в православната църква е имало спорове върху Словото, даже са се били заради него, но въпросът с бой не се разрешава. Какво трябва да разбираме в обикновения смисъл под думите “В начало бе Словото”, кое е това начало? Когато искат да разискват известен философски въпрос, съвременните философи правят известни допускания – вземат нещо като принцип и върху него обясняват определено нещо. Например, един негърски проповедник обяснявал създаването на човека по следния начин: “Бог цял ден се мъчил, направил човека от кал, турил го на плета и го сушил още три дни”. Обаче, някои от слушателите го попитали: “Ами този плет на какво се крепи?” – “Това не е ваша работа” – отговорил им проповедникът... И съвременните философи имат по един плет, върху който сушат Словото и човека, разрешават всички въпроси и казват: “Човек е направен от кал и е изсушен на плет”. И ако ги запитате за плета, те ще кажат: “Не е ваша работа да знаете това”. Но понеже този плет седи на пътя, по който

се движим, дойдем ли до него, спираме се и обикаляме наоколо. Така и един евангелистки проповедник говорел за пророк Йон и казвал: “Китът цял час се мъчил и бая зор видял, докато глътне Йона”. По същия начин сега и ние седим по цели часове, за да разрешаваме въпроса, но той още не е разрешен.

“В начало бе Словото, и Словото бе у Бога, и Бог бе Словото.” Тук основната мисъл е Словото. Какво трябва да подразбираме под думата *Слово*? – Онзи разумен Божествен акт, изявен чрез известни вибрации, които можем да възприемем. Значи, когато нещата станат видими, осезаеми, достъпни за човешкия ум – нещо, което е сформирано, понятно за нас, това наричаме Слово. Например, изказвате една дума – това е слово. Думата *любов* от колко елемента – от колко букви се състои? От шест. Ако можете да отделите тия елементи, ще разберете от какво е съставена Любовта по отношение на хората, т. е. не в първичния ѝ смисъл, а в нейното проявление. Ако дойдем до самия смисъл на това какво нещо е Слово, какво нещо е Бог, онези, които искат да разрешат въпроса, ще се озоват в една противоположност. Никога не можеш да определиш това, което няма никаква форма в себе си. Бог е нещо без форма, следователно не можем да Го определим. Какво нещо е Бог, кажете! За да Го определите, трябва да Му турите известни граници, известна форма, да Го поставите от човешко гледище в известно положение и място. Онези, които пишат върху Бога и Словото, мислят, че са обяснили въпроса. Те го обясняват, но както негърския или евангелисткия проповедник – или на плета, или в устата на кита. Но това не е обяснение.

Казва се: “В начало”. Под тези думи разбирам онзи разумен акт, когато всички същества, които Бог е създал, са съзнали в себе си, че Той твори, и са започнали работа заедно с Него. Ще си послужи с една аналогия: допуснете, че майка ражда дете и казва: “Началото на моето дете започна”. Започнало е началото на нейното,

но не и началото на разумното дете. На какво прилича това начало? – Вряскане и плачене, от което никой не разбира какво детето иска да каже. Началото, за което се говори в Евангелието, е разумно. Когато детето стане на 21-годишна възраст и започне да разсъждава, тогава можем да твърдим, че това е начало на разумния живот, т. е. когато може да има правилна обмяна на мисли между майката и детето. Следователно, “в начало бе Словото” значи онова Начало, когато сме започнали да разбираме Бога, т. е. когато сме престанали само да вряскаме пред Него. Дълги векове хората са плакали и са искали това и онова. И за да изясня думите си в научна форма, ще посоча, че това са всички стадии на Живота, през които това човешко дете е вървяло. Така това Начало е минало през милиони форми, като се започне от най-малките. И понеже детето постоянно е плачело, Господ е трябвало постоянно да му шие нови дрехи, т. е. да го превръща ту в птица, ту в млекопитаещо животно. Стигне ли се дотам, че това своенравно дете да разбере Началото, значи Словото е влязло в него. И затова евангелистът казва: “Началото се отбелязва в книгата на Небето като разумна форма на ред и порядък”. Всеки човек започва с безпорядък, всеки започва с кал, която я сушат горе на плета. Но когато слезете от плета и застанете на краката си, в Небето се пише за вас. “В начало бе Словото, и Словото бе у Бога, и Словото бе Бог” – и това начало вече е в главата на човека.

Ще обясня с една друга аналогия кога започва това Начало: представете си, че по течението на една река се връщате към извора ѝ, достигате го, казвате, че началото на реката е еди-кой си извор, и спирате. Да, това е началото, никой философ не може да каже, че не е. Тук е видимото начало, но има и други начала, които не знаем. Може тази вода да е пренесена от океана, да е скитала из пространството във вид на пара и да е паднала като дъжд, може да се е придвижила през земните пластове и да е стигнала до извора и т. н. Следователно, ние

говорим, че тази река започва от еди-кой си извор, само в обикновен смисъл. “В начало бе Словото” разбира онова разумно Начало на целокупното човечество, когато туй Слово се е проявило в онази форма, която ние виждаме, че съществува. Разбира се, сега вие сте далеч от това Начало, милиони години са изтекли и всичко се е размътило.

Сега ще ви дам друго сравнение. Ако четете Посланието към Галатяните, ще видите, че там се говори за плодовите на Любовта. Вземете един плод и допуснете, че от него съществува само една семка. Ако я посадите някога, това ще е началото на нейното развиване. И попитате ли дървото откога започва неговото начало, то ще ви отговори: “От еди-кое време – от посаждането на семката”. Следователно, когато ви попитат какви сте били в миналото, вие можете да кажете, че сте били една семка, която Господ е посадил на почва, за да поникнете, да се разклоните, да цъфнете и да завържете плод, който да узрее. Нашият разумен Живот е едно дърво. И това разумно Начало сега е поставено в нашата глава. А тялото показва колко милиони години човек е текъл от това Начало надолу под действието на силата на стремежа към Земята. Главата е емблема на първичното Начало, когато човек е бил посят.

Сега няма да се впускам и да ви обяснявам надлъж и нашир дълбоките причини за това, което за мнозина ще бъде много сложно. Да се спирам върху първоначалното състояние на света и силите, които са действали, да се спирам върху онази първоначална интелигентност, която е работила и т. н., това са отвлечени неща, за които и най-великите философи са мълчали. Когато запитали за това великия египетски учител Хермес, той само стиснал устни. Какво е искал да каже? Това значи, че човек трябва да напусне своето тяло и да отиде да изследва нещата на самото място. И когато кажат, че някой човек мълчи, аз тълкувам това мълчание тъй: “Излез, иди на мястото и изследвай”. Например, някой ме пита къде са изворите на Марица, аз му обяснявам, но той не може да разбере;

накрая му казвам да мълчи и ще разбере. Това е искал да каже и Хермес. Някой ще попита как е възможно това. Щом питате, вие не сте за това място. Вие още сте деца, които градят тукашните си къщички, занимават се с играчки и куклички. Трябва да изминат много милиони години, докато се повдигнете до равнина да мислите и разсъждавате върху този дълбок въпрос. Онези, които могат да ме разберат, ще си стиснат устните и ще им кажа: “Елате с мен да отидем там”. По този начин аз вече съм обяснил въпроса философски. Щом си стисна устните, това вече е практическо разрешение на въпроса, а не теоретическо. И когато хората ме питат какво е Началото, какво е било Словото в момента на далечното минало, аз ги зова: “Елате да идем там”. – “Не можем”. Тогава играйте си с вашите забавачки на Земята – къщи ли ще си строите, ще се жените ли, търговци ли ще ставате, войни ли ще правите... Само когато минете през целия този процес на развитие, когато израснете, поумнеете и кажете: “Долу куклите!”, тогава ще се намери Учител, който ще стисне устни и ще рече: “Елате с мен”.

Онези, които искат да следват Христовия път, трябва да имат определен възглед за Истината. Не мислете, че тя може да се добие много лесно, не мислете, че пътят, по който сега сте тръгнали, е лесен. Не, има трудности. Не казвам, че е крайно труден, но има големи спънки. Онзи, който се реши да тръгне из този път, трябва да е готов. И Природата винаги поставя пред нас големи спънки – гредички, които постоянно трябва да употребяваме, докато се приготвим за далечния път. И въпросът не е човек само да тръгне, но трябва и да стигне. А вие повървите ден, два, три, след което казвате, че тази работа няма да я бъде, и се връщате назад. И когато хората ви питат какви новини носите, казвате: “Остави, това е празна работа”. Само когато отидете на този вечен извор, където е започнал човешкият живот, където първоначално е било Словото, вие ще разберете тогавашната форма на човечеството, ще

разберете какви са били човешките синове. И туй, което ние наричаме образ *Божий*, за хората на Земята е една карикатура. Когато гледам хората, които седят и казват сега, че са направени по образ и подобие Божие, аз се смея през глава, защото пред мен стоят хора-карикатури, на които мислите, умът и сърцето са съвсем развалени. Картината, за която казват, че имала образ и подобие Божие, е развалена, не е такава, каквато е била. И когато Словото, чрез което всичко е станало, видяло, че това, което е направило по образ и подобие Божие, се е превърнало на карикатура, то пратило Христос да слезе от Невидимия във видимия свят и да каже на заблудените: "Стига сте лъгали, това, което имате сега, не е образ Божи, това е вашият образ". Ще възразят: "Ама в Началото аз съм създаден от Бога, роден съм от Него". Как си роден от Бога? Това Начало е било в себе си бистро и чисто, а във вас сега има известен примес.

И тъй, за да можем да разберем дълбокия смисъл на учението, което Христос е проповядвал, трябва да се очистим. А думата *очистване* в един друг смисъл означава *олекване*, което пък е процес на организиране, т. е. разумният процес в нашия строеж. Телесното произлиза от закона, според който в Природата има известно сътъкновение между силите. У нас съществува известна сила, известен стремеж да се приближим към Бога, но едновременно съществува и едно друго начало, което ни притегля към Земята. Следователно, главата ни е свързана с Небето и ни тегли нагоре, а тялото ни тегли надолу към Земята. По този начин ние сме разпнати. И как може човек да мисли разпнат? След като умрем, трябва да дойде един Никодим, да извади гвоздеите, да ни снесе от кръста, да ни увие в плащаницата и след като олекнем, ние ще се повдигнем нагоре. Това е Възкресението. Възкресението е един акт, при който тръгваме да видим нещата на тяхното място, тръгваме да се върнем при Словото, при Бога.

Сега вие искате да ви разказвам за Бога. Какво да ви разказвам, когато още сте разпнати, още не сте олекнали.

Казвате: “Разкажете за Любовта”. Какво да ви разправам за нея, когато сте разпнати и изпитвате болки. Единственото нещо, което мога да кажа на един разпнат човек, е да търпи, да страда и да бъде герой в страданието. Мога да му дам само това утешение. Такава е свободата на хората – трябва да минат през процеса на страданията, пример за които е дал сам Христос.

И тъй, Христос е поставил в нашия мозък Началото за Словото. Словото е проявление на Бога в Духовния свят, Словото подразбира Ангелите. Значи, първоначално Ангелите се движат от Бога и Той е в тях. И когато евангелистът казва: “И Словото стана плът и всели се между нас”, той подразбира, че от Ангелите Словото следва надолу, приема друга форма и слиза в човека. Когато говорим за Словото, което в начало е било у Бога и е било Бог, подразбираме всички ония Същества, които имат еволюция, различна от тази на хората. Те са нещо велико, Синове на мисълта, на разума – това са те. Това не означава, че имат формата, която ние имаме, а означава, че са Разумни същества. И когато Христос се е въплътил на нашата Земя, Той е дошъл да проповядва това Слово в членоразделна реч. Нашата реч е превод на Словото. Аз и други път съм говорил за истинския превод на думите. Например, ако някой ни попита на какво е превод думата *река*, на какво са превод думите *извор*, *светлина*, *топлина*, ще кажем, че светлината е превод на Истината, а топлината е превод на Любовта, че между думите има известно съотношение, че както светлината осветява външните предмети, така и Истината осветява човешкия ум отвътре, че както топлината помага на растенията да израстват, така и Любовта, когато влезе в нас, задвижва ония чувства, които карат човека да прорастват и да се повдигне. И така, който иска да знае каква е била първоначалната форма на Словото, трябва да направи правилен превод.

Разбира се, на български думата Слово има едно значение, а на гръцки език, на който първо е написана тази

евангелска фраза, има малко по-друго значение. На гръцки тази дума започва с буквата *л* – Логос, а на български започва с буквата *с*. Тоя факт същевременно показва, че гръцкият и българският народи не се намират на едно и също място, на едно и също поле. Когато думата *Логос* е писана на гръцки език, елините са имали стремеж нагоре към Ангелите, а нашата буква *с* е символ на полумесец, което означава, че ние се намираме на обратната страна на Астралния свят, нямаме Светлина и затова я вземаме, отразена от Луната. Следователно, можем да кажем, че по Словото славяните са народ, който слиза надолу, че са достигнали до най-дълбокото място, докъдето може да се слезе, и че сега ще започнат своята нова еволюция. Тази е причината, поради която аз не мога да ви обясня и вие не можете да разберете Словото – понеже във вашите мозъци, във вашите умове още Луната грее, у вас образите, фигурите, всичко е смътно. Но когато дойде дневната светлина или когато Христос дойде в нова форма, всичко ще стане за вас светло и ясно.

И тъй, под думата *Слово* разбирам онова разумно Начало, което твори и създава у нас и мислите, и желанията, и действията. И сега ние трябва да се повърнем към туй Начало. Всички противоречия в индивидуалния живот и между народите ще изчезнат, само когато се повърнем към него. А начинът за повръщане е да олекнем. Ако една река, която слиза от извора надолу и отива към морето, ме попита какво трябва да направи, за да се повърне към своето начало, аз ще ѝ отговоря, че трябва да се изпари, да поолекне, да се повдигне във въздуха, за да я понесат ветровете пак към извора, към главата, от която е изтекла. И на вас казвам, че трябва да приложите същия закон. Този закон е самоотричането. Ето защо Христос казва: “Ако не се отречеш от себе си и не Ме последваш, няма да бъдеш спасен.” Трябва да се отречем от материята, от къщите, децата, от нещата, с които сме свързани като с хиляди въжета. Казват, че искате да отидете при Господа. Никога няма да отидете при

Него, ако не прережете въжетата, с които сте свързани. Проповедници и попове проповядват за Небето, но всички са свързани. Мълчете! Вие лъжете света. Вие се учите от Луната и виждате нещата с нейната светлина. Когато изгрее Слънцето във вашия ум, тогава ще имате друго понятие за света и Живота, ще видите колко погрешни са били вашите възгледи. И затова самоотричането означава олекване. Някои казват, че не искат да се самоотрекат. Добре, но те слизат по наклона и отиват към океаните. Други път няма – или възлизане нагоре, или търкаляне надолу. А за да се издигнем, за да олекнем, трябва Слънцето да огрее в нас. Луната не може да ни изпари, дори обратно – често е причина, която съгъстява пàрите. По същата тази аналогия за Слънцето и Луната, в първа глава от “Битие” се казва, че Бог създаде тези две начала и че в тях се крие цялата истина – Луната е процес на слизване към Земята, а Слънцето е процес на възкачване към Бога. Залязването на Слънцето подразбира също слизване, а изгряването му подразбира процес на нова еволюция. И затова Луната на всеки двадесет и осем дни ви разказва историята на вашето падане. Ако се запитате защо сте паднали, защо не можете да мислите, защо нямате воля, Луната ще ви каже. Всичките нейни фази ще ви разкажат причината на вашето падане. И тогава някой ще попита как може да се повдигне и да отиде към Бога. – Ставайте сутрин, когато Слънцето изгрява, наблюдавайте Бога и ще намерите пътя. Някои смятат, че всякога трябва да мислят за Бога. Не, у вас може да има една мисъл, но може да ѝ трябват известни условия, за да започне да действа. Зародишите на вашето спасение са поставени, но само когато започнат да действат, вие ще се повдигнете.

Казват, че Христос дойде да спаси света.~В какво отношение да го спаси? Когато дойде Христос, всички зародиши, които милиони години седяха, тъй да се каже, в потенциално, в замръзнало състояние, се размразиха изпод тази ледена кора, излязоха от тази ледена епоха. Сега няма да се впускам да ви обяснявам, че Земята някога

е минала през ледена епоха. И в духовния живот често се случва да има такава. Ако Луната грее във вашия ум, ще кажа, че сте в ледената епоха – вашите големи допотопни животни са изчезнали, растителността е спряла, имате само един минимален живот – толкова. колкото Луната ви дава. И ако ме попитате какво трябва да правите, ще ви отговоря, че трябва Слънцето да ви огрее, трябва Христос да изгрее във вашата душа, да се яви на вашия хоризонт и със Своите лъчи на Истината да въздейства върху вас.

Сега, може да ми кажете, че Христос ще дойде. Да, непременно ще дойде. Но когато дойде, вие къде ще бъдете – на екватора или на северния полюс, в умерения пояс или на южния полюс? Трябва да вземете в съображение вашата позиция и да прецените как лъчите на Христос ще паднат във вашата душа – дали отвесно или наклонено. Всички трябва да дойдем на мястото, където Бог трябва да ни срещне, т. е. на Божествената земя. Ако сте ясновидци, ще видите, че има и друга земя. Ако бих започнал да ви обяснявам схващането на окултистите за Земята, за движението на сферите, ще кажете, че е по-добре да не знаете всичко това нещо, защото ще изпаднете в голямо противоречие. Ще ви кажа защо. Когато откриха радия, учените се изплашиха и започнаха да твърдят, че всички досегашни теории и възгледи ще пропаднат, че трябва основно да се преустроят, поради което е по-добре науката да не се занимава с този елемент. Та казвам: когато Христовият радий дойде, трябва да преустроите вашите възгледи и живот издъно и коренно.

И тъй, в цитирания стих Йоан се обръща към ония, които разбират. Това е най-дълбокият въпрос в Евангелието. Ония, за които то е писано, са разбирали. Един ден и вие ще започнете да разбирате. Ако кажете, че е смутен вашият ум, аз ви давам утешението: “Луната още ви грее”. Когато ви огрее Слънцето, този въпрос ще бъде ясен за вас. Стига да бъдете искрени и да стоите на мястото, на което Бог е поискал да ви постави. Според тия закони, условията за вашето растене непременно ще дойдат, само

че трябва да се почака. Но онези, за които Бог е изгрял, трябва да се самоотрекат, да олекнат, да не се търкалят надолу или, казано във философски смисъл, мислите ви трябва да имат съдържание. Също така мислите ви трябва да имат и цел, към която да се стремите. Християнин, който иска да изпълни своята длъжност, трябва да знае всичко защо е станало. Например, децата се раждат. Защо? Казвате, че Господ така е наредил. Знаете ли, че Господ е наредил така? И пияниците могат да кажат: “Господ даде винцето, за да пием”. Дали Той го е създал или ние сме го направили? Господ е създал гроздето, но виното е наше изобретение. По същия начин вие вземате брашно и замесвате пита, но Бог ли е определил да я правите? Не, това е ваше изобретение. Поставяте два камъка, които да мелят зърното, но Бог ли е определил да се смилат житото на брашно? Не, такава е вашата воля, защото не можете да смелите в стомаха си житните зрънца. Та когато съвременните хора казват, че това е истина, онова е истина, трябва да ги попитате: “Това Божествена истина ли е или ваша?” – “Ама аз проповядвам Христа”. Ти проповядваш твоя Христос. – “Ама аз проповядвам Бога”. Ти проповядваш твоя Бог, не ме лъжи! Казвам: нито се лъжа, нито аз лъжа. Всеки човек проповядва своя Христос, своя Бог. Когато една мома, се влюби в някой момък, за нея той е ангел, тя умира за него, а щом се оженият, започва да твърди, че бил дявол и вече умира от него. Кой тогава е прав? И ние в Живота казваме, че ще умрем за своя Христос, а когато се оженим за Господа и видим, че не е такъв, какъвто сме очаквали, не Го искаме и твърдим, че е лъжлив. Следователно, когато говорим, че “в начало бе Словото”, кое слово разбираме – словото според нашето схващане или първоначалното Слово, което е основа на всички хора? Онова Начало, върху което всинца се крепим, свързани в един организъм и черпещи един и същи сок, или някакво друго паразитно начало?

Всеки от вас най-първо трябва да разреши въпроса и да знае в кое начало е. Ще кажете: “Ама аз знам”. Постоянно все това слушам – мъжът казва “аз”, жената

казва “аз”, всички казват “аз”, “като мен други няма”, “аз съм голям”... А го гледам, че е само пет сантиметрово клонче от дървото, а някой дори е само един лист. Скоро ще дойде есен, ти ще окапеш, ще отидеш при корена на това дърво и тогава ще разбереш, че има друго начало – едното е горе, а другото е долу. И тъй, всеки един от вас трябва да знае къде е това Начало – в корена ли, в дънера ли, в големите или в малките клони ли, в листата ли, в зеления или в узрелия плод ли или в семката на последния. Ако речете, че е в семката на узрелия плод, казвам: “Ти си вече човек, който трябва да тръгне и да отиде да провери първичното Начало, за което Йоан говори. Ако кажете, че сте в листата, тогава много милиони години ще чакате. – “Ама аз съм в зеления плод”. Пак ще чакаш, докато узрееш добре. – “Ама аз вече завързах”. Добре, но може да дойде буря, да не можеш да издържиш и хоп от дървото – долу на земята. А семката няма още живот в себе си и по този закон ти трябва да изгниеш, да минеш пак през корените, през дънера, да израстеш наново нагоре и да започнеш нов живот. Ако имаме време, аз бих се спрял на въпроса за падането на плода. Мнозина ме подканят: “Поговори ни къде сме били едно време”. Зная къде и какви сте били, мога да ви говоря, но зная ли какво ще ми кажете? Ще рече някои: “Ако това е истина, голяма лъжа е”. А когато го разкажат на някого вън, той ще каже: “Това е голяма лъжа”. Но лъжата е сянка на Истината. Можеш да лъжеш, докато имаш истина, т. е. за да излъжеш някого, трябва да го излъжеш за известна истина. Лъжата е спътница на Истината – където има Истина, има и лъжа и обратното.

Но да се повърна на въпроса. Как трябва да приложим този разумен принцип в нас? Ще каже някой, че това е сила, която действа. Какво разбирате под израза “сила, която действа”? В умовете на съвременните учени това е толкова неопределено. Казват, че тя е, сила, която гради, но как гради? Ще кажат, че се привличат и се събират, но по какъв начин? Двама души се хващат за ръце и се привличат; магнитът привлича металните

стърготини. Добре, но трябва да има известни съотношения в привличането. Именно тази вътрешна сила трябва да привлича нашите мисли и чувства към разумното Начало. И за да познаем дали се привличаме от това разумно Начало, дали сме освободени от Земята, трябва да усетим кога ще престанат у нас противоречията. Това е признак, че вървим правилно към Началото. Докогато има борба, ние сме между двата принципа и приличаме на пътника, който е изгубил ориентация за четирите посоки на земята и наместо да тръгне на изток, отива на запад, а може да се ориентира само когато изгрее Слънцето. Ще кажат: "Краят му е дошъл". На какво е дошъл краят? Когато свърши гимназия, ученикът умира ли? Не, това е край на ученето му в училището и начало на неговото влизане в света. А знаете ли думата *край* първоначално какво означаваше? – Мъжествен, умен и сръчен човек, който знае да работи, който може да носи всичко. И сега, когато хората кажат "краят му е дошъл", това значи, че работата е свършена. Когато дойде краят на платното, което тъчете, ще го снемете от стана и ще започнете да кроите, т. е. краят на тъкането ще бъде начало на вашето обличане. И след като се облечете и хората ви похвалят за хубавата дреха, не се гордейте, защото не сте го изработили вие. Не се гордейте, а благодарете на шивача, който е успял да скрои дрехата и да я ушие. Има някои, които щом ги похвалят по този начин, мислят, че се отнася за тях. Не, похвалата е за шивача, а те са само негова реклама. Щом дрехата ви е зле ушита, изопачена, веднага ще кажете, че не искате вече да ходите при този шивач. Например, обръщат се към някого с думите: "Вие имате благородни мисли" и той започва да си въобразява, че е голямо нещо и се възгордява. Чакай, това не са твои мисли. Благодарни на оня, който ти ги е дал и не те е излъгал.

Ако в ума ви има буря, в състояние ли сте да знаете как се движите? Не сте в състояние. Сега и във вашия ум царуват смътни идеи. Казвате, че Христос е принцип. Принцип означава начало, глава, извор. Когато отидете до този извор, вие вече можете да вкусите чиста вода. И ако почерпим от Христовия извор, ако пием от тази вода

на Живота, нашите мисли и желания непременно ще се проявят. Тогава ще последва и друг резултат: градежът на нашето тяло ще тръгне по правилен път, страданията и болките ще изчезнат, ще имаме правилни схващания, ще можем да говорим на хората полезни неща и да утоляваме жаждата на жадните. Христос каза на онези жени: "Водата, която ще дам, ще бъде извор, който блика вътре в душата". И вие всяка сутрин идвате тук да пиете от тази чешмичка. Хубаво, но аз, който обичам да говоря Истината, който не обичам нито да лъжа, нито да се лъжа, искам да си прокарате по една тръба от този изобилен извор, от който аз черпя, да я прокарате до вашия двор и щом дойде време, да отворите крана и да пиете. Говоря на тези от вас, които искат да бъдат ученици Христови, да имат прокарана от тази вода поне тръбичка, дълга един сантиметър. И когато светът изпадне в обсадно положение и хората жадуват, вашата тръба ще ви пои и няма да страдате от жажда. Изворът ще бъде във вашата душа – това е Началото, това е и краят. А знаете ли какво нещо е край? Когато от извора прокарате в къщата си чешмичка – това е краят на нещата.

И така, трябва да гледаме на мислите и желанията, които имаме, като на дадени нам. От нас само се иска да ги използваме. Всяка мисъл идва и заминава, не можете да я задържите. Да не мислите, че можете да задържите и желанията. Не, както храната минава през нас, по същия закон минават и заминават и духовните мисли. Те са форми, които носят известни сокове на Живота. Използвайте соковете, които са скрити в тях, а прашеца пръснете в пространството, което ще се изпълни отново. Ако ги задържите дълго време в бутилка, соковете ще се развалят и Господ ще ви държи отговорни за това. Някои искат да станат богати с мисли, но лесно могат да бръкнат и да ги ограбят. Подобно на парите, мислите не признават господар, а познават този, който ги има. Някой човек може да бръкне в главата ви и да грабне мислите ви, може да бръкне в сърцето ви и да грабне желанията ви. Например,

една мома изгубва сърцето си и започва да линее или някому грабват мислите и той полудява. Защо? Защото не разбират основния закон, че всяка мисъл и желание са изпратени от Невидимия свят, за да ги използваме, след което да ги пуснем да вървят в света. Когато има движение, когато има размяна на мислите и желанията, тогава има и забогатяване. В замяна на мислите и желанията, които препращаме, ще получим съответните сокове на Живота. И затуй Христос казва: “Аз съм животът”. Същественото за нас е Животът. И тъй, трябва да впрегнем на работа всички наши мисли и желания, за да придобием Живота. И когато го придобием, ще бъдем свободни граждани и ще се упътим към това Начало – към вечния извор, отдето трябва да уталожим своята жажда.

Когато някой умре, казват: “Отиде на онзи свят”. Ако семката е узряла, ще отиде на онзи свят, но ако не е узряла, ще капне край дънера, близо до корена и няма да отиде. Някой казва, че е узрял. Ако наистина си узрял, Господ ще дойде, ще вземе плода и ще го отнесе на добро място. Следователно, всеки трябва да се запита неговата семка узряла ли е. Сега вие ще кажете: “Аз вярвам в Христа”. Добре. – “Той ще ме спаси”. И това е добре, но дълго време ще падате при дънера на дървото, докато семката узрее във вас. Само когато узрее, тогава ще имате духовна Свобода. Единственото богатство, което човек ще отнесе от Земята на Небето, е този малък зародиш. А когато отиде на Небето, човек ще започне пак да го посява за нов живот, защото там е същото училище, там също се работи. И когато там ви проповядват висша наука, как ще я разберете, ако нямате способности, ако на Земята не сте се научили да направлявате вашите мисли и желания? Ако искате да разберете Христовото учение и да имате положението на разбойника, разпнат отдясно, комуто Христос рекъл “Днес ще бъдеш с мен в рая”, вие трябва да работите. Ще кажат някои, че и те са разпнати. Да, но от коя страна? Ако сте отляво, съжалявам ви, с вашите страдания няма да влезете в Небето. Ако сте разпнати

отдясно, радвам се, защото вашето избавление е дошло. Всички, които са разпнати отдясно – учители, свещеници, философи, царе, ще бъдат спасени, но ако сте разпнати отляво, отново ще се повърнете на работа в този свят. Такъв е Божественият закон.

Началото, това е дясната страна, това е Христос. А това значи да разсъждаваш съгласно Божествения закон, да го прилагаш в Живота и да нямаш два ума за нещата. Някои от тези, които ме слушат, си казват: “Кое да слушам, дали онова, което църквата казва, или това, което този човек проповядва?” В такъв случай ти, приятелю, имаш две глави. Ако църквата и аз проповядваме и учим за Божествената Истина, не може да има никакво противоречие и резултатите всякога ще бъдат еднакви. С други думи, ако постъпваме съгласно Божествения закон, ябълката, посадена от някой свещеник, ще израсте по същия начин, както и ябълката, посадена от мен. Трябва само да се гледат резултатите от нашите действия. Защо се съмнявате – имате свещ, с която можете да видите дали говорим Истината. Среща ме някой и ме пита черен ли съм или съм бял. Нали имаш свещ, виж! – “Ама не виждам”. Тогава ти си в тъмното. Аз те познавам и виждам какъв си. Например, ти си евангелист, казваш, че като твоята вяра друга няма, а как тогава не можеш да познаеш Истината? Приятелю, ти си човек, който и себе си, и другите лъже. Истината има само един образ и той е хармония, самоотричане, Добродетел, Мъдрост, Правда. Когато добиете този образ, ще имате сигурен Мир, Спокойствие и Сила. Тогава светът може да се вълнува, морето може да е бурно, но вие ще бъдете тихи, спокойни и свободни като птиците, които летят с крилата си. Щом дясното или лявото ви крило е осакатено, ще се сринете с главата надолу върху Земята. И Земята казва: “Който има само едно крило, при мен ще остане”. Грешниците са птици с по едно крило. Дяволите казват: “Нас ни трябва хора с по едно крило”, а Христос казва: “Мен ми трябва хора с по две крила”. Ние имаме две ръце – дясна и лява – и ако владеехме законите за разреждане на материята, щяхме

да можем с тях да хвъркнем, да се повдигнем, щяхме да бъдем свободни да напуснем тялото си, когато пожелаем. Сега се страхувате от смъртта и казвате: "Дяволите са лоши духове, ще ни попречат". Какво могат да ви направят, когато и те са ограничени от същия закон? Ако владеем двете крила и ако Христос е в нас, няма от какво да се боим. Страхът в нас показва, че не сме с Бога. И казва Писанието: "Съвършената любов изпъжда всеки страх". Страхуваш ли се, Любовта не е в теб.

Сега, вие се питате как ще ни спаси Христос. Чудни хора сте! Щом посеее житното зърно, спасението ви е дошло и гладни години няма да има. Вие искате да бъдете Ангели. Как ще бъдете, когато не сте посети и не сте изникнали? Ангелите хвърчат като птиците, а вие сте растения; тогава как ще се преобразите толкова бързо? Знаете ли колко форми трябва да преминете! Под думата *форми* разбирам силите, които трябва да владееете. За да можете да измените една форма, трябва да знаете законите на силите, които действат в нея, понеже те ви ограничават. Вие сте ограничени – например, трябва да ядете три пъти на ден и ако не ядете, губите разположение; ако не пиете, също губите разположение. Някой казва: "Аз съм силен". Ти си силен само три дена. – "Аз съм родолюбец". Ако три дена те държа гладен, ще почнеш иначе да мислиш и да молиш за хляб. Трябва да придобием Жив хляб, не трябва да го вземаме само от Земята. За нас Земята е лихвар. Всички лихвари и всички лоши духове са турени на такива длъжности и казват: "Ще ти дадем хлябец, ама ще ни платиш еди-колко си!" Но вие трябва да станете умни. Когато се намерят десет умни хора, ще вържат дявола и ще кажат: "Това жито ни е пратено от нашият Баща горе". Следователно, за да доловите добре това, което ви пращат отгоре, трябва да имате чист ум и чисто сърце.

"В начало бе Словото и Бог бе Словото." Нека се попитаме дали това Начало е у нас, дали ние сме в Бога и дали Бог е в нас. Не казвам, че не сте в Бога. Дори

твърдя с положителност, че вие съществувате, живеете и се движете в Бога, но Бог не е у всинца ви. Защото човек може да бъде изсъхнал корен и може соковете на дървото да функционират, но в него да не проникват. Ако сте сух корен, Христос какво ще ви ползва? Трябва не само да сме в Бога, но и Бог трябва да бъде вътре в нашия ум и в нашето сърце.

Сега, какво разбрахте от днешната беседа? Запомнете следното нещо, което от чисто практическо гледище е важно за вас: трябва да си прокарате по една малка тръбичка от този извор вътре във вашия двор и отсега нататък да не безпокоите нито мен, нито свещениците. Казвате, че нашите свещеници не проповядват. Те не са ви хамали. Направете си чешма и пийте. Казвате, че свещениците били лоши, защото не давали вода. Прокарайте си от извора чешма вкъщи и нека да престане този "Източен въпрос"*. Когато прокарате от този извор чешма, всички спорове ще изчезнат. Английският учен Дравмонд е казал, че три са елементите, с които постоянно се храним: двата са въздухът и водата, които Господ даром ни е дал, а третият елемент е храната, за която постоянно работим. Ако за придобиването само на един от тези елементи ние сме станали роби, какво щеше да бъде състоянието ни, ако по същия труден начин добивахме и другите два елемента? Положението ни щеше да бъде три пъти по-тежко. Един ден, когато станем по-умни, Господ ще ни даде даром и третия елемент и тогава ще бъдем свободни граждани. Сега сме в третия стадий на нашето развитие.

Христос разрешава въпроса и казва: "Аз съм живият хляб". Когато Той влезе в нас като жив хляб, ще се освободим всички – и мъже, и жени, и деца, и свещеници,

* Източен въпрос – проблем на международната политика, водещ началото си от превземането на Константинопол от турците през 1453 г., завършил частично с победата на християнските държави над Турция през Балканската война, 1913 г., и окончателно – с примирието в края на Първата световна война, сключено между Съглашението и Турция в гр. Мудрос на 30 октомври 1918 г (бел. ред.)

и учители – и тогава ще започнем да се занимаваме с по-важни работи, както Бог е отредил. А сега само бистрим политиката – кой има повече, кой по-малко. Сега всичко, включително и войните, почива върху хляба и когато някой има необходимия му хляб, иска да вземе и хляба на другите, за да има повече. Христос казва: “Аз съм жив хляб, Аз ще разреша въпроса, Аз ще бъда едно Начало”. Начало на какво? – На свобода, на разумен живот, на разумен подвиг, на преобразуване на света. Това е Началото. Следователно, когато искате да работите с Исуса Христа, съединете се с това Начало. И когато се съедините, ще имате всички блага, Силата Христова ще бъде и ваша сила и всички хора на този свят, които са от дясната страна на Христа, ще бъдат ваши приятели. Тогава всички ще се сдружат, ще тръгнете със свещ да търсите вашите братя и Господ ще ви даде съвет какво трябва да правите с вашите братя отляво. Ще дойдете отново на Земята да им помагате, докато всинца – и ония отдясно, и ония отляво – се върнем на Небето, за да бъдем едно с Христа. Това е Началото, това е Словото, това е Бог, за който тази сутрин ви проповядвам. И това живо Слово, което гради, въздига и преобразува света, е вътре във вас – то е живият Христос.

*Беседа от Учителя,
държана на 8 ноември (26 октомври ст. ст. *) 1914 г., София*

* Стар стил (ст. ст.) – летоброене по Юлианския календар, използвано в България до 31 март 1916 г. (бел. ред.)

20 юни 1915 г.

ИЗКУЩЕНИЕТО

ИЗКУШЕНИЕТО

*“И дойде при него изкусителят и рече:
Ако си син Божий, речи тези камене
да станат хлябове... Тогази го остави
дяволът и ето ангели пристъпиха и
служиха му.”*

Евангелие от Матей 4: 3-11

Ще взема стиховете от трети до единадесети, където се говори върху изкушението.

Много от вас са чели тази глава и са размишлявали върху трите изкушения. На пръв поглед изглежда, че изкушенията, които Дяволът предлага, са много прости. Но в тези три изкушения има трояко разбиране, т. е. в Евангелието не е дадено падането. Великата истина, скрита в трите изкушения, е енигма. Защо именно Дяволът трябваше да предлага на Христа да направи камъните на хляб? Това са три психологически момента в живота на всеки човек. Всичко, което Христос е преживял в изкушенията, и всеки един от вас ще премине. Някои не са достигнали до този стадий, но ще дойде ден и ще го преминат. Затова трябва да се осветлите върху мъчнотиите, които ще срещнете тогава.

Не мислете, че лесно може да се добие безсмъртие. Който проповядва такова учение, той не проповядва Истината. Когато говорим за безсмъртието, за изпълнението на Волята Божия, ние разбираме друго нещо. Следо-

вателно, трябва да разбираме тези три велики падания във всяка душа.

Дяволът казва на Христа: "Ако си Син Божи, речи тези камъни да станат хлябове." Думата ако предполага едно условие: "Ако си син Божи..." Но имаше ли нещо грешно, ако Христос можеше да преобърне камъните в брашно? Имаше нещо изкусително за Дявола в това да можеше да види процеса как Христос преобръща един камък в растение. Но Христос, който разбираше много добре заповедите Божи, знаеше че всяко нещо има свое предназначение, т. е. че и камъните имат свое предназначение. Сега аз няма да се спра върху езотеричната страна. Един ден, когато дойдете до състоянието да бъдете чисти по ум и сърце, само тогава ще ви се разкрие тази Истина. Всеки един ваш изпит доказва колко сте чисти...

Знаете ли какво би станало с Христа, ако беше се поддал на това изкушение? Дяволът се явява в момент, когато Христос е немощен, и казва: "Ето един случай – ако си Син Божи, можеш да приложиш тези знания и тези закони." Обаче Христос му отговаря: "Не само с хляб ще живее човек, но с всяко Слово, което изхожда из Божиите уста." Тези камъни са грешни духове, паднали хора, в тях е скрит Дяволът. Ако Христос беше се опитал да преобърне камъните на хлябове, знаете ли какво значи да обърнеш един лош дух на хляб? Христос казва: "Ако един човек приеме Словото Божие..." Това има практическо значение. Всеки един от вас се старая да направи камъните на хлябове. Някои казват: "Защо хлябът не расте, та да не става нужда да го месим?" В Германия и Англия се опитват да измислят метод, с който да могат да превръщат неорганичните вещества в органични. Но ако съвременната наука беше изпаднала в това отклонение, щеше да се развие най-големият разврат. Онова, което спасява съвременните хора, е трудът и работата, а ако камъните можеха да се обърнат на хлябове, всички щяхте

да го ударите на гуляй. Аз зная, че често хората искат да преобърнат камъните на хлябове. Например, срещате един лош човек, развратен по ум и по сърце, и казвате: “Защо не можем този ‘камък’ да го преобърнем на ‘хляб’?” Но ако го преобърнете... По този начин човек не се поправя. Някои казват: “Този развален човек да го оженим, та да го поправим”. Това не е позволено. Христос казва: “Вие сте живи камъни.” Но има и мъртви камъни. Следователно, една мома, която разбира законите, никога не трябва да се жени за един грешник. Или какво ще се получи, ако някоя развратна жена си намери един добър мъж? Ще се народят престъпници в света! Това е първото учение, което Дяволът проповядва на Христа – да преобърне тези камъни на хляб, т. е. да се удоволства. Христос казва, че хората се оправят само тогава, когато сърцето им приеме Словото Божие.

Сега, някои ми казват: “Ти идваш да оправиш света, ти ще имаш последователи”. Да, ще има такива развратни последователи. Но така светът няма да се оправи. Светът ще се оправи с всяко Слово, което излиза из Божиите уста. И когато човешката душа го възприеме, тя ще бъде жива.

Разбира се, този принцип засяга и една друга страна – например, яденето, което засега е един от най-низките принципи в света. Яденето е важен процес в Живота. А знаете ли колко скрити сили се крият в камъните, знаете ли какво е затворено вътре в тези малки шишенца? Христос казва: “Който може да излиза от устата Божия, той има право да разпечата тези малки шишенца”. Често слушам хората да казват: “Защо Бог не ми е дал такава сила, че да оправя света?” Това прилича на онази царица, която казала на мъжа си: “Дай ми да управлявам три дни, за да оправя света”. Тя царувала три дни и знаете ли какво направила най-напред? – Първо обесила мъжа си. Онези, които тълкуват Писанието, казват, че с първото изкушение Дяволът изпитал дали Христос ще се уплаши от глада. Но Христос казва: “За Мен е безразлично дали камъните ще

станат хляб или не, Аз имам храна, която всякога Ми се дава отгоре”.

По-нататък Дяволът Го завежда на крилото на храма и му казва: “Ако си Син Божи, хвърли се долу.” На пръв поглед това е много флагрантно* изкушение. Но в него се крие друго. Този храм е човекът, който стои на най-високото място в своята глава и размишлява как са наредени Божествените неща. И Дяволът му казва: “Слез долу при твоите поданици и започни да живееш като тях, слез и пий, както те пият. Понеже имаш знания и сила, не се бой, че ще паднеш. Направи го и знай, че твоята Добродетел няма да се накърни от това”. Христос му отговаря: “Да не изкушаваш Господа Бога твоего, защото Аз нямам нужда да се запознавам с тези поданици”. Нима баща, който е породил десет деца, трябва да ги изучава? Бащата може да познава своя син, майката може да познава своята дъщеря, когато те вървят все по същия път. Това изкушение има отношение към съвременните християни. Да избяга човек в пустинята и там да си отпочине означава да влезе малко в Живота, а не да стои като стражар.

И тъй, вие всякога сте на крилото на храма. Второто изкушение подразбира, че ние изкушаваме Бога вътре в себе си. Това е минаването от едно състояние в друго, от една църква в друга, от едно учение в друго. Ако слезеш долу, ти ще използваш своите сили. В принципа на второто изкушение Лукавият зачеква човека, но в обратен смисъл. На вас не ви е позволено да правите като Давида. Преди да го направи цар, Господ му даде власт. И какво направи Давид? Един ден той беше на върха на храма, видя една красива жена и слезе долу. Но след това се яви един пророк и му каза: “Ти стана причина да се наруши това учение и отсега нататък няма да има ред.” И така стана – синът му блудства с жена му, със сестрите си. Да, Давид слезе от върха на храма, за да покаже, че е Син Божи, но

* Флагрантен (книж) – очевиден, съвсем явен (бел ред)

после трябваше да бяга. Сега мнозина от вас ще слизат, но ще бъдат като Давида – ако сте жена, мъжът ви ще блудства; ако сте мъж, жена ви ще блудства. Това ще бъде резултатът, ако слезете от покрива на този храм. Затова казва Христос: “Да не изкушаваш Господа Бога твоего, защото Аз имам всички неща и нямам нужда да слизам долу”.

Най-после дохожда най-силното изкушение, което има прямо отношение към този лукав дух. Дяволът завежда Христа на една много висока планина, показва Му всички световни царства и тяхната слава и Му казва: “Ако паднеш да ми се поклониш, ще ти дам всичко.” Тогава Христос отговаря: “Махни се, Сатано, иди си в царствата! Аз не мога да дойда и нямам нужда да ходя в твоите царства.”

Какво отношение има третото изкушение в обществения живот? След като една жена или един мъж са минали през първото или второто изкушение, ще дойде един княз, ще каже, че са чисти и невинни, и ще им рече: “Ако ме обикнеш, всичкото си богатство ще ти дам”. Тогава всички роднини решават: Той е богат княз, има състояние, бързо викайте тук попа!” И те се покланят. Колко американки се ожениха за такива князе, но после се паряха. Дяволът обещава, но не дава, той е един сводник. Христос казва: “Махни се, иди в своето царство, при своето богатство! Нямам нужда от твоите знания, Аз имам в себе си достатъчно, което Господ Ми е дал”. Има съвременни момци, които се подават на третото изкушение – например, момъкът се жени, но всъщност се продава за прикята*, която момата има в банката. Аз четох скоро една книга, озаглавена “За любовта”, писана от един полковник, в която се описва как можеш да излъжеш една богата мома. А Христос казва: “Махни се! Трябва да се покланяш само на Господа”. Знаете ли какво значи поклонението? Да се поклониш, това значи да възприемеш нещо в себе си, да се върнеш, да се ограничиш, да станеш роб, да изгубиш

* Прикя (арх.) – дар от невестата (бел. ред.)

своята свобода. И когато се поклоните на такъв дух, вие изгубвате своята свобода. Христос казва: "Махни се!"

Сега пише по вестниците, че едн-коя си мома имала едн-колко си пари. И питате тези бракове после излизат ли сполучливи. Това е разврат в съвременното общество, разврат навсякъде. Целият свят е подпаднал в това трето изкушение. Няма у нас човек, който да не се е поклонил. Хубаво е, че се покланяте, но знаете ли какъв резултат ще има? Когато една жена се поклони на един такъв мъж, тя става сводница с него. В резултат на това тя ще се обезчести и после през целия си живот ще оплаква дните си. Днес майки и бащи продават дъщерите си за пари. На тези развратени младежи им дават отгоре на всичко и пари! Аз казвам: по-добре дъщеря ви да стои неомъжена, отколкото да я дадете и да се поклоните на един такъв дух. Вие казвате: "Преди две хиляди години Дяволът изкушавал много". Аз искам да зная какво върши Дяволът днес в домовете ви, в сърцата ви, в душата ви. Да, вие сте станали негови приятели, откупвате се, маскирате се, но трябва да кажете веднъж завинаги: "Махни се, остави душата ми на мира!"

И след това се казва, че Ангелите Божии дойдоха да служат на Христа. След като минете тези три изкушения, ще дойдат Ангелите да ви избавят от четвъртото. Когато един момък предложи на някоя мома и богатство, и слава, и чест, а тя му откаже, той решава да я убие. И така Дяволът реши да убие Христа. Казвате за момата "Но той ще я убие!" Нека я убие – по-добре да умре, отколкото да блудства. В този случай смъртта е едно преимущество. Да умрем за една идея, за една Божествена мисъл, това е привилегия. Разбира се, не искам да се обезсърчавате.

И така, когато някой не иска да скъса тези връзки, тогава ние ще кажем: "Махни се, иди в своето царство!" Това е Божествен закон. При Бога трябва да останат само онези, които могат да живеят един чист и свят живот. Съвременните хора казват: "Ако така живеем, на какво

ще се обърнем?" Ами сега на какво сте се обърнали?! Нима тези хора, които умират сега във войната, за Христовото учение умират? Там е фалшивата философия на съвременното общество. Ако приемем Христовото учение, ще имаме семейства и общество, които ще стоят хиляди пъти по-високо. И ще създадем музика, много по-хубава от сегашната, ще създадем обществен ред, хиляди пъти по-хубав от сегашния. Ще каже някой: "Тогава ще живеем в горите". Животните живеят в горите, защото някога са се поклонили на Дявола. И ако речете и вие да му се поклоните, и вие ще станете четириноги. Това е Дарвиновата теория. Ако един вол се разкае за греховете си и не слуша дяволското учение, може да стане човек. Едно време в Рая човек беше красиво същество, но когато не послуша Бога, Той му даде мечешка кожа.

Сега, у съвременниците има известна вина. Когато станем християни, ние мислим, че разбираме християнството. Започваме да ходим в черква, да слушаме велики проповеди, но дали от това ставаме християни е още въпрос. Има нещо по-съществено. Един от учениците на Сократ, след като слушал дълго време, че човек трябва да се смири, започнал да ходи със скъсани гащи. А Сократ му казал: "Твоята гордост се показва и през съдраниите ти гащи." Мен много повече ме е срам от хора със съдрани гащи, отколкото от хора с цилиндри. Обличайте се хубаво, но щом се облечете, благодарете на Господа и живеете така, както Той иска. Вижте онази птичка с какви дрехи е – за тях Бог е дал двеста хиляди лева. Ако Бог така облича птичката, колко повече вас ще облече.

Дяволът каза на Христа: "Ако си Син Божи, направи камъните на хлябове! Хвърли се от храма долу!" Преди години в Сливен една набожна жена, за да покаже на хората, че има Господ, се качи на един покрив, изрече: "Во имя Отца и Сина, и Светаго Духа" и се хвърли долу. Наистина, нищо не ѝ стана, но убеди ли хората, че има Господ? Набедиха я, че е луда. Явява се Дяволът и ви

казва: "Всичко това ще ти дам", но след години като блудния син се връщате със съдрани гащи. Че и сега е време, когато всички сте със съдрани морални гащи. Напуснете този стадий, за да се върнете в онзи Живот, в който сте живели преди. И ще кажете: "Не сме достойни да се наречем нито Твои синове, нито Твои дъщери". Това е деянието, което всеки един от вас трябва да извърши.

В пътя на християнството има една опасност. Второто изкушение се забива като рало в хората и те започват да мислят, че ще оправят света, че ще дадат нови идеи. При третото изкушение пък човек става търговец, става "умен." Бащата казва на сина си: "Синко, ти трябва да бъдеш умен човек. Виж, онзи открадна и си направи къща, бъди и ти като него". Това е третото изкушение, при което се покланяте.

Не само на Земята има съд, но и Господ ще ви съди. И тоз, който проповядва друго учение, то е от лукаваго. Съвременните хора трябва да се разделят с учението, което съсипа умовете и сърцата им. Ние трябва да го разрушим. И ако някой умре, нека да умре заради Господа и да стане сила за повдигане на света.

И така, това са три велики изкушения, които ще ви дойдат до главата. Някои от вас са в първото изкушение, някои са във второто, а други са в третото. Издръжете ги, за да издръжите и четвъртото, след което да дойде Възкресението. Тогава Бог ще ви даде Сила. И когато пожертвате живота си за слава Божия, тогава Бог ще ви възкреси в отплата. Затова ние трябва да любим Бога, никого друго.

Не свързвайте сърцата си с развратни хора. Аз познавах една богата госпожица-американка, която се ожени за един развратен мъж, за да го обърне, обаче не успя. Не се опитвайте, такъв мъж ще ви бие и ще ви изтезва.

Да ви благослови Бог с добри мъже и добри жени! Да ви благослови Господ с добри синове и добри дъщери!

Да ви пази Господ от лоши синове и лоши дъщери! Долу лошите мъже и лошите жени! Долу лошите синове, лошите дъщери! Горے добрите синове и добрите дъщери! Това е Словото Божие, което трябва да държим.

*Беседа от Учителя,
държана на 20 юни (7 юни ст. ст.) 1915 г., София*

27 юни 1915 г.

БЛҮДНИЯТ СИН

БЛУДНИЯТ СИН

*“Рече още: Някой си човек имаше
двама синове.”*

Евангелие от Лука 15: 11

Ще взема само единадесети стих.

Христос е неподражаем в своите примери. Блудният син е един великолепен сюжет, върху който велики проповедници в света са държали знаменити проповеди, извеждали са поука за това как трябва да живеят поколенията. Доколкото зная, всички проповедници от времето на Христа до наше време са се ограничавали само върху блудния син след неговото съгрешаване и връщане. Но в този пример Христос е вложил много по-дълбок смисъл. Съгрешаването на блудния син е резултат и ние трябва да знаем причината защо по-младият син е напуснал баща си. Всички казват, че по-малкият бил блуден. Човек може да страда в света, без да знаем причините. Ще ви кажа една аналогия между тези двама братя. При един знаменит свещеник в Русия се явил един господин да се изповяда. Този господин бил престъпник, който извършил едно убийство. Той се изповядал за престъплението и изповедникът го посъветвал как да опрости греховете си. Както знаете, има известни закони, които задължават изповедниците да не изказват съобщенията им тайни. Обаче, убиецът излязъл и съобщил на един стражар кой е извършил това престъпление... Човечеството трябваше да намери сили. При сегашните

закони ще запитат: “Щом е извършил престъпление, заслужава ли да бъде помилван?” Така разсъждават хора, които повърхностно разбират света. Обаче онези, които разбират, ще кажат кой е истинският виновник.

Тогава кои са причините? Аз виждам в младия син един кавалерски дух, защото той имаше доблестта да каже на баща си: “Татко, аз искам да уча и ще оставя по-големия си брат да наследи твоя престол. И понеже не съм толкова нужен във вашия дом, дай ми дяла от имането, който ми се пада”. Аз виждам в този син постъпка, много по-добра, отколкото постъпката на вашите синове. След като ги пратите в странство, те изхарчат по четиридесет-петдесет хиляди лева. Този момък беше благороден, защото постави пред баща си този въпрос. И виждаме, че бащата не направи никакво възражение, даде му имота, който му се падаше и който той в последствие пропиля в блуден живот с жени, в ядене и пиене. Може ли да се извърши престъпление в света, може ли да се извърши някое зло, някоя интрига и да няма там жена!

Казва се, че след като изял всичко, синът отишъл при един гражданин и пожелал да му работи: “Аз съм навикнал на труд – когато бях при баща си, работех”. Човекът го изпратил да пасе свине. Този момък предпочел да пасе свине, отколкото да се самоубие; предпочел да пасе свине, отколкото да отиде да краде; предпочел да пасе свине, отколкото да отиде да мами хората. Питам в съвременното общество колко са онези, които подражават на примера на блудния син? В църквата колко са онези, които подражават на примера на блудния син? Ето защо Христос в Своята притча изважда образа на този блудник като един отличен тип. Казва се, че след като пасъл свине, на сина му дошъл умът и се върнал при баща си. Бащата разбрал хубавата черта на сина си и в негова чест заклал теле. Христос знае, че в еврейската история Исаак имаше двама сина – Яков и Исав. За разлика от брат си, Яков обичаше да послъгва. За една лъжа и той ходи в странство и слугува четиринадесет

години за една леща и за две жени. Когато му дадоха първата жена, излъгаха го. Следователно, и вие може да се опитате да излъжете, но четиринадесет години ще слугувате, т. е. ще изкупите вашето престъпление по какъвто и да е начин.

Христос казва в притчата, че големият брат се разсърдва, задето баща му заклал теле за човек, който е блудствал. Той отива при баща си и му казва: "На мене даже яре не си ми дал, за да похапнем и да си попием с приятелите ми".

И тъй, всички онези хора, които грешат в света, са по-младият брат. Всички митари са младият брат. А големият брат са министри, владци, началници, съдии и учители, които учат хората и казват: "Ние всякога управляваме мъдро". Всъщност, младият син напусна дома на баща си заради големия си брат, защото бил много завистлив и сприхав. Младият казва: "Аз се опасявам, че можеш да ме излъгеш, както Яков излъга брат си". Закон е, че развърщаването всякога произлиза от големите хора. Ако жената греши, мъжът е виновен; ако мъжът греши, жената е виновна. Защото този, който греши, е по-малкият – всякога грешат децата, а по-умните и по-старите, дори и да грешат, законът не ги хваща. Те могат да крадат, но така го правят, че не ги хващат. А глупакът, който открадва, непременно го залавят, защото не разбира онзи "върховен" закон, върху който почива съвременното общество.

Казва се в притчата, че когато синът се върнал, бащата се зарадвал. Защо? Защото този младеж внесе в бащиния си дом едно благородно чувство. Той се върна със смирение и каза: "Татко, съгреших пред небето и пред теб и не съм достоен за твоя дом." Той показва истинска Любов. И когато Христос говори, че трябва да станем слуги, Той иска да каже, че трябва да бъдем смирени.

Сега, вие никога не сте блудствували, но знаете да се сърдите. Да, аз зная много проповедници и владци, които са свети, но в техните сърца непременно ще се прояви омраза, ще искат телето да се заколи заради тях и ще

кажат: “Само ние, светите хора, можем да учим света”. Често жената казва на мъжа си: “Ти ще ми служиш!”, мъжът пък казва на жена си: “Ти ще ми служиш!” На друго място мъжът казва: “Аз ти заповядвам и ти ще ми служиш”, но жената няма да служи като грешница. Чертата, която Христос изтъква, е онова дълбоко смирение, което трябва да има всяка човешка душа. Това има и по-дълбок смисъл, но аз не искам да се докосвам до него, защото е спорен въпрос.

Сега, ние знаем как да опушваме хората с тютюн. Знаете ли за какво е тютюнът? Дяволът се опушва с тютюн и всички, които пушат, кадят дявола и той се укротява. Затова, ако жена ти е сърдита, покади я с тютюн. Една нощ един свещеник останал без тютюн и станал много сърдит. Всички започнали да се питат: “Какво стана с попа?”, но щом го накадили с тютюн, той се укротил. По същия начин и младият син, който знаеше алчността на брат си, му даде малко “тютюн”. Да речем, че някой ти се сърди – поопуши го малко. Например, някой поп ти се сърди; поопуши го – дай му нещо. Ако му туриш в джоба пет, десет, двадесет, сто лева, той ще се ухили. И попове, и владици – всички ги опушете с тютюн. Някои казват, че не искат да дават пари. Дай, за да се отървеш! Така е и с големия син: баща му го утешава и му казва: “Всичко, каквото имам, то е твое.”, т. е. той го кади. И когато някой ме пита как ще се оправи светът, аз му казвам, че по този начин ще се оправи. Стани слуга и кажи на баща си да даде всичко на другите ти братя. И колкото си по-грешен в тяхно лице, толкова е по-добре за теб.

Съвременните хора проповядват култура. Аз не се боя от думата *култура*, но забелязвам, че духовенството не е доволно от нея, защото твърди, че културата развращавала хората. Култура значи да обработваш нещо – нива, плодове, ягоди, череши. Обаче, съвременните духовници мислят, че ако хората станат малко по-умни, ще се развали светът, и казват: “Нека да ги държим в невежество, за да знаят, че нямат права”. И Христос, когато дойде на Земята, отиде

при по-големия си брат и каза: "Син Человечески не дойде да му служат, а да послужи на света." Обаче, пак не Му повярваха, пак се начумериха и казаха на бащата: "Махни го! Ако влезе, Той ще разруши всичко, каквото има."

И така, какво е приложението на всичко това? Ние всички обичаме такива християни като днешните синове или дъщери, които са кавалери и казват на бащите си да им дадат, колкото им се пада, пък като свършат науките си, ще ги хранят на стари години. Но когато синът свърши университет, знаете ли какво прави на баща си? Срамува се да се наименува, че е негов син и го държи далеч. Лъжливото разбиране на християнството стои именно тук: всички хора, които имат имущество, са праведни, няма изключение от това. Дайте на един вагабонтин десет-двадесет хиляди лева и той ще заобича порядъка. И следователно анархистите в света, които искат да разрушат съвременния строй, са големите братя. Обаче Христос препоръчва малкия брат. Защото, както и да преустройваме съвременното общество, ако не преобразим собствените си мисли и желания, строят всякога ще защитава онези, които имат пари, и те ще бъдат всякога силни.

Сега слугата иска да стане господар. Жената търси някой мъж, който да е богат, да е учен, да владее някое изкуство. Тя е аристократка, която иска да живее охолно, не иска да бъде слугиня. Мъжът е големият брат: и той търси мома, която да бъде богата, и казва, че не е прилично човек да работи в света. Мъжът напуска жена си, за да дойде друга на нейно място, но Христос ни показва един пример как трябва да постъпим: да допуснем в семейството си малкия брат. Следователно, можем да приемем друга жена в дома само тогава, когато тя като този син каже: "Татко, аз съгреших." Христос казва, че мъжът няма право да напусне жена си, освен за благоволение. Но ако жената дойде до това смирение, че да му стане слугиня, той трябва да я приеме. Ако той я приеме, това ще бъде Волята Божия. Това е Христовото учение. А сега вие какво правите? Един

мъжът съгреши – жената си търси друг по-праведен. Намери друг – и той съгреши. Тогава тя търси трети и т. н. Но на омъжената не се позволяват двама мъже, нито на един мъж – две жени. Ако съвременните хора си позволяват това...

В двамата сина от притчата Христос представя какви трябва да бъдат отношенията, представя дълбоката Любов, която малкият син имаше към баща си. Също така малкият син знаеше, че баща му го разбира.

Често ме запитват как се спасява човек. Аз съм слушал проповедници, които казват, че чрез кръвта Христова хората се спасяват. В съвременната медицина има такъв физиологически факт, при който на малокръвен човек може да се отвори вена, да му се прелее кръв и болният му организъм се съвзема. Е, хубаво, ако кръвта Христова спасява, тогава тази кръв във вашите вени ли е, вие готови ли сте да влеее тази кръв? Ако някой е готов да си влее, може да му се помогне... Ако вие никога не сте давали от кръвта си, никого не сте спасили. От две хиляди години Христос спасява – Той изпраща тази кръв чрез майката във всяко раждащо се дете. Затова Христос казва, че ако човек не се роди изново, не може да влезе в Царството Божие. Следователно, човек трябва да приеме тази кръв. Аз бих желал всички проповедници, от всички църкви да ги опитаме колко обичат света. Ако ги окачим на четири гвоздеа, те ще проклинат. Да, много хубаво се проповядва християнство, когато има по две хиляди, десет хиляди, двадесет хиляди лева! Така е в Америка – там има проповедници, на които се плаща по сто хиляди лева. Христос казва: "Не може да се служи на Бога и на Мамона едновременно." Не може да се проповядва Словото Божие с пари. Свещениците нямат право да проповядват с пари. Тези от тях, които са носители на Истината, нека да проповядват без пари. Нека всеки да има по един занаят и с труд да си изкарва прехраната. А днес, когато започнат да се връщат блудните синове, проповедниците негодуват. Ако вземем Христовата кръв на съвременните проповедници и я опитаме, ще видим, че в нея има нечисти

мисли, нечисти желания. Онези, на които кръвта е чиста, аз ще ги целуна. И когато ние се хвалим, ще ни пуснат малко кръв за проба. Като пробен камък за всеки един проповедник или свещеник, преди да стане владика, трябва да му се извади малко кръв и тогава да му се каже: "Ти носиш Христовата кръв." И тази Христова кръв трябва да бъде в жилите* на всички нас. Само тази кръв ще ни спаси, само тази кръв ще произведе онази Любов, която Христос проповядва.

Аз не мисля зло никому. Каквото имам, ще го дам. Моето правило е да слугувам. Не искам да управлявам хората, но вие не можете да се избавите от този закон. Вашата кръв ще произведе вътрешни плодове. Когато я придобиете, тази ваша кръв ще произведе всички онези плодове, от които душата ви ще се храни. И тази кръв циркулира в Небето, във всички небесни плодни растения. Следователно, ние пращаме сокове към тези плодове и когато влезем в Царството Божие, ще се храним от тях. А тези, които проповядват друго, не разбират Учението Христово. Ние говорим това, което сме опитали.

Сега, примерът на младия син, който се връща при баща си, живее ли у нас? Някои ще кажат: "Как е възможно един блудник да живее у нас!" Да, аз желая у нас да живеят десет такива синове. Аз бих желал да имам това велико качество на смирение. Смирението ражда култура, смиреният човек ражда култура. Покажете ми един горделивец, който да е извършил нещо велико. Големите братя са създали войната, те са управлявали, а всички онези малки братя ще наследят Царството Божие. Те казват: "Ние ще дадем всичко". Аз ви казвам, че човек ще стане като сина, който казва: "Татко, дай ми моя дял." Ще кажете, че такъв може да падне в пороци. Нека падне, но той ще се върне при вас. А онзи син, който остава при вас, ще ви терзае, ще се сърди, че не сте му платили едно яре. Има християни, които стоят на два стола.

* Жили (арх.) – вени (бел. ред.)

Сега, има в църквата хора, които не са съгласни с мен. Нека някой от тях ми докаже противното и аз ще му дам благословение. Не, той трябва да има смелостта да отиде при свещениците и да каже: "Дайте ми това". Дайте свобода на този човек да опита този Божествен свят. Жената не иска да живее при мъжа си – дай ѝ нейния дял; мъжът не иска да живее с жена си – дай му нейния дял, пусни го, нека си върви. Ще кажете, че това не е християнско учение. Жена ти иска – дай ѝ място; синът ти иска – дай му дела, които му се пада. Това учение, което аз ви проповядвам, не е за слабоумни хора. Онези от вас, които са слабоумни, които не могат да мислят, нека забравят каквото съм казал. Но вие, които можете да мислите, мислете върху този предмет. А онези, които нямат гръбнак, да не турят тази раница върху гърба си – това е тежко учение. Жената се отрича от теб и иска свобода – дай ѝ място. Но тогава вие ще кажете: "Ако така постъпваме, какво ще стане?" Сякаш сега, както постъпвате, общественият строй е много благоприятен! Господа, това не е строй, не е учение! Ние трябва да се раждаме само от един баща и от една майка. Ева роди от двама и сгреси. И всяка жена, която ражда от двама мъже, греси. Това значи блудният син, като се върна и каза: "Съгресих, защото имаше дълбоки причини в Живота. Повече няма да блудствам, затова ме направи един слуга и за мен ще е най-голямо удоволствие да слугувам".

Сега, да се върнем при нашия Баща. Той е в света. Някои казват, че Бог бил на Небето. Според моето схващане, Бог е на Земята, в домовете ви. Някои проповядват, че този, който умре, ще види Бога – това е една квадратна лъжа. Който живее, той ще види Бога. Аз казвам, че хората не умират – аз искам да възкръсват. Сега хората казват: "Всички ще умрем, но чакай поне да си спестим пари, да си приготвим ризи". Вие, които по този начин си приготвяте ризи, няма да видите Бога. По този начин не се върна блудният син. Вие какво правите? – Да се натъквим като за някой бал и така да отидем при Бога. Така няма да отидете при Него. Христос как се върна при Бога?

Бащата го тури на кръста. Да е кръстен със залог, това е Божествен закон на Любовта. А вие, които сте християни, сега казвате: “Кой ли поп ще ме погребее?” Когато тези попове почнат не да ви погребват, а да ви възкресяват, тогава ще ви въведат в Царството Божие. Инак, кой поп няма да ви опее за пари. Тежко на такъв опят грешник! Следователно ние, които се готвим, трябва да оживеем. Не си туряйте на ум да ви погребват и да ви пеят заупокой свещеници. Ще оставите само тялото, защото то е имущество, и ще кажете: “Аз ви оставям моето тяло за наследство, турете го в гроб, а аз, който заминавам при Отца си, Той ще ми даде”. Аз бих желал да ми пеят Ангелите Божии и Господ ще ме упокои, само когато отида при Баща си и кажа: “Татко, съгреших”. Така ще дам един прекрасен пример на цялото общество. Тогава Христос ще каже: “Днес стана смирението на този човек. Този син мъртъв беше и оживя”. Аз бих желал да заколя едно теле за такъв син и ще повикам всичките си приятели да ядем за него.

Разбира се, аз няма да направя угощение като оня американец, на когото един роднина умрял и му оставил наследство от тридесет милиона долара. Той бил говедар и когато получил наследството, дал угощение на гражданите от Сан Франциско и яли и пили цели три дни. И какво излязло от това? – Почнали да се търкалят по улиците. И когато изхарчил всичко, станал пак говедар и си казал: “Слуга да бъде по-добре за мен”. Сега вие ще кажете: “Ако имам тридесет милиона лева, ще си купя един автомобил, ще си купя една къща, едно пиано, ще си взема един учител.” Дори ще дадете сто хиляди лева, за да говорят за вас. Аз бих желал истинският българин да се върне като този син и да каже на баща си: “Татко, съгреших и искам да бъда твой слуга”. Бих желал да видя повече такива свещеници. И моето сърце ще се радва за тях – бих се радвал, както никога! А сега всички викат: “Как, този син ние не можем да го търпим!” Христос още не е в нас. Да

не хранят никаква омраза – това е велик Божествен закон, това е блудният син.

Сега, питам ви готови ли сте да пуснете мъжа си, ако той иска да ви напусне? Ако бих се впуснал да обяснявам закона за наследството, ще разберете защо Христос проповядваше така? Христос проповядваше за сегашните времена и притчата за блудния син я даде заради нас. И когато в следващата култура ние съградим този блуден син, трябва да турим неговия бюст. Това е наше мнение... Питам ви кой е годен да провери Божествените книги? Когато човек умре, светия не става – когато живее, е светия. Аз не вярвам, че хора, които са умрели, са станали светии. Който живее, който не умира, той е светия, а който умре, не е светия. Христос Го обичам, защото оживя. И всички онези, които са като Христос, са светии. Когато ние почнем така да разбираме нещата, ще станем светии. Вие трябва да живеете и тогава ще бъдете светии. Ако можете да се самоотричате, вие сте светии. Когато светията влезе в едно общество, той дава Радост навсякъде. Това е светия! Ако става въпрос за умрели, тогава много светии има в България: Стамболов е един светия за стамболовистите, Каравелов е един светия за демократите и прочее. Разбира се, и тези хора имат своето право...

И тъй, не мислете, че когато умрете, ще станете светия. Не, вие ще умрете и ще страдате. Ние се борим против процеса на смъртта с процесът на Възкресението: "Татко, съгреших." И този син възкръсва. Бащата му тури пръстена, облече го и той възкръсна. Затова заколването на телето е една емблема: телето е дете. Когато едно дете се праща в Невидимия свят, заколват едно теле. Когато детето се връща, това е блудният син. Това е вярно както във физическия, така и в Душевния свят. И когато един човек се ражда, той става жертва.

Сега искам да ви оставя в ума две неща. Първо, да вложи във вас убеждението да не седите на два стола. Ако сте вярващи християни, казвайте, че сте. Ти какъв християнин си? – "Аз съм православен". В какво вярваш? –

“Вярвам, че кръвта на Христа е вътре в теб, че Духът на Христа е в теб”. Второ, трябва да имаме смирение. Всеки един от вас се терзае, защото няма смирение. Например, някой ви погледне накриво и вие се докачите. Знайте, че сте един слуга и искайте да имате благоволенieto на Бога. Трябва да имаме доблестта на онзи господин, на когото един приятел му казал: “Ти си вагабонтин и крадец”, а той отминал и му благодарил, че не казал всичко. Това е блудният син. А какво правят съвременните хора? Когато Дяволът ни подкупи, ние даваме хората под съд, а трябва да даваме под съд Дявола. Това е Христовото учение: трябва да се върнем обратно при нашите бащи и в нашите умове да се възцари Любoвта, да бъдем сърдечни и откровени. Това, което е добро пред Бога, то е добро за човечеството.

Аз вярвам само в кръвта на Христа, която ражда добри плодове. Аз вярвам в църква, която има такива плодове. Вярвам в такава църква, която ражда плодове Христови – Любов, смирение, въздържание. И във всеки, който няма такива плодове, аз не вярвам. Да кажем, че сте богати, имате хиляда лева. Ние трябва да се върнем като блудния син и да знаем, че нямаме нищо в себе си. Всички, които ви проповядват за Истината, са сиромаси. И който каже за Христос, че не Го познава, ще бъде лъжец. Христос установи една църква на Любов. Ние сме длъжни да обичаме свещениците заради Бога, понеже са ни братя. Зная, че имат известни слабости, всички тези работи аз ги вземам предвид. Аз бих желал във всяка една черква да има герои. И тогава ние ще бъдем един християнски народ, който живее по християнски. И ако светът каже заради вас нещо... В този свят няма да ви посрещнат другояче.

Аз бих желал да бъда на мястото на блудния син. Аз играя ролята на малкия брат. Между грешните хора в света съм, и аз не съм по-праведен. Да, пред вас може да съм праведен, но пред Бога не съм. Колко хляб има още да ям, за да стана такъв, какъвто Бог иска. Не искам да мислите нещо повече за мен, искам всички да опитате. И тогава ще

кажете: "Ние го опитахме". Ако нещо не е вярно, кажете ми, но не зад гърба ми да говорите, че не е вярно. Ние трябва да проповядваме едно учение на опита. Като малкия син аз искам да играя тази роля на смирение. Това не е лесно. Да те терзае жена ти е тежко. Няма по-голяма борба от тази да се смири човек и да дойде вътрешното самосъзнание. Това е много тежко! Това е героичество, само великите души могат да вършат тази роля. Само малките братя могат да вършат тази роля. И Христос беше един от малките братя. Той беше пръв, който служи на хората за всичките им грехове. Но Бог Го въздигна, защото в Него течеше Божествената кръв. Той казваше: "Отец живее вътре в Мен." Аз и всички ние трябва да имаме кръвта на Христа. Само тогава тази кръв ще роди и свещеници, и учители, и мъже, и жени. Само тогава ще имате такива деца, каквито вие искате. Старайте се да предавате на младото поколение само тогава, когато имате кръвта, която Христос има. Ако нямате такава чиста кръв, отворете артериите си, за да се влее. И тогава ще почувствате една Радост, която никой не е в състояние да изличи от душата ви. Тогава ще бъдете свързани с Невидимия свят и ще говорите с хората чрез виждане, а не чрез пипане.

Питам ви коя роля искате да играете? Някои ще кажат, че е много тежко. Опитайте се и Бог ще ви благослови.

*Беседа от Учителя,
държана на 27 юни (14 юни ст. ст.) 1915 г., София*

4 юли 1915 г.

МОЛИТВА

МОЛИТВА

Евангелие от Матей: гл. 6

Беседата ми тази сутрин ще бъде върху молитвата.

От чисто философска и научна страна, има доста спор върху молитвата. Има спор и в църквата как трябва да се моли човек. Религиозните хора спорят върху формата и начина – дали трябва да се молим прави, или да коленичим. Хората на науката гледат дали има нужда от молитва, т. е. дали молитвата е нещо нормално в човешкия живот, или е нещо анормално. Аз трябва да ви обясня този въпрос от религиозно гледище. Молитвата е акт на душата. Това е едно душевно състояние (изразявам се така, понеже нямаме по-добра дума), един стремеж, който обуславя човешката реч. Защото, за да се изрази молитва, трябва известна форма. Следователно, речта е създадена, за да се моли човек.

Сега, аз ще взема думата *молитва* в нейния широк смисъл, за да разберем какво нещо е тя. Има четири вида молитва. Първо, молитвата може да бъде чисто физическа; второ, молитвата може да произлиза от сърцето; трето, молитвата може да е просто една форма на ума; четвърто, молитвата може да е един стремеж на душата, един акт на Духа. Следователно, зависи с какво се молите. Например, когато нуждата е за вас, молитвата произтича от стремежа на вашето тяло, т. е. тялото ви се моли по отношение на тялото. Такова отношение съществува, когато тялото на човека е болно – налице е едно пробуждане и стремеж за съобщение.

От гледище на ембриологията, когато едно дете се зачене в утробата на майката, започват да се сформират неговите органи. Първоначално детето не се движи. Най-напред се образуват крайниците му – първо, ръцете, после – краката. По-късно се образуват червата, после – мозъкът и най-после се образуват белите дробове. Тогава детето то почва да прави движения и показва, че се нуждае от по-висок акт. Такова състояние преживява и човешката душа – и тя се пробужда, и тя се ражда. Някой човек може да е много учен, да е много силен, но когато дойде време “да се роди”, той чувства една слабост и една нужда – чувства нужда от Бога. Следователно, молитвата е признак, че душата се нуждае да влезе в Духовния свят, нуждае се да бъде в прегръдките на Божеството. Това е молитва. И тъй, молитвата произтича от самосъзнанието и с Духа държи съзнанието на човека. Дълго време трябва да се моли човешката душа, за да достигне този Божествен извор. Тъй че, за да стане душата чиста, човек трябва да се моли. Ще попитате защо. Както дихателната система е нужна на човек, за да диша и да създава необходимата енергия, така и молитвата е необходима, за да се храни нашето Душевно тяло. Затова молитва има сила дотолкова, доколкото човек се моли съзнателно.

Върху молитвата има много погрешни схващания, произтичащи от нашите криви разбирания. И затова ние често безпокоим Бога за дребнави работи. Както децата ритат и се търкалят, когато искат нещо от майка си, така и ние постъпваме спрямо Бога. Когато душата се роди и докато живее на Земята, Бог не ни пише греховете. Но щом влезе в Духа, човек трябва да се моли. Не може душата да иска каквото и да е. Когато дойдат благословенията, човек трябва само да има едно чисто сърце и един крепък ум. Следователно, не трябва да става въпрос дали Бог ще ни даде храна и знания. Щом знаем да се молим, Бог е готов да ни даде всичко, каквото искаме. Той няма да ни откаже никакво благо.

Сега, онези, които започват да се молят, често се терзаят от въпроса дали Бог ще ги слуша. За да ви слуша, вие трябва да бъдете дете на девет месеца. Ако сте голямо дете, Бог няма да ви обърне внимание. И затова молитвата не е за всички хора. Има хора, които се събуждат преждевременно и се повреждат. Някои казват: "Да събудим този човек". Хубаво, но ще се повреди. Защо? Защото влиза в атмосферата на сношение с известни елементи, на които не може да издържи. Учените от опит знаят това и никога не задават на децата си непосилни задачи. У вас не трябва да се явява желание да станете крилати същества, а трябва да имате отношения с Бога. Ти трябва да си в отношение с майка си, за да ти дава храна. После ти постепенно ще излезеш от обятията на майка си и когато отраснеш, тя ще те въведе в света. Всички, които стават християни, питат дали не са закъснели. Закъснели сте, ако майка ви ви е родила, но ако не сте родени още, чакайте. Нима трябва вие да гоните хората! Всеки – на своето време.

В Библията ние имаме много примери от молитви. Когато четете псалмите, има разни молитви: молитва за грехове, молитва за помощ, славословия. Такъв един образец има в 51 Псалом. Друг образец има в шеста глава от Даниила, когато той се моли и изповядва своите грехове. Образец има и при Авраама, има и при всички пророци, които са се молили.

Но сега нека дойдем до разбирането на молитвата, защото пророците и Давид много добре са разбирали как трябва да се молят. Преди всичко, молитвата изисква пълно упование и доверие в Бога. Умът не трябва да е разсеян. Бог, който предвижда нашите мъчнотии в света, ни е създал страдания, за да концентрираме нашите мисли в себе си. Понеже, когато дойде в този свят, душата има опасност да се погълне от разни впечатления, затова по разни начини се явяват страдания, за да се върнем при Бога. Молитвата е една сила в Живота. Човек не може да се развива без молитва. Христос препоръчва тайната

молитва: “Когато се молиш, ти трябва да бъдеш сам.” Някои казват: “Да се съберем няколко души”. Ползата за двама или трима души е друго нещо, но молитвата, която служи за развитие на душата, всякога трябва да бъде единична. Да се съединиш с Бога – с образ на всяка Любов, Добродетел, Чистота, Интелигентност. Той е единственото Същество, което познава нуждите на твоята душа и ще постъпи така деликатно, така нежно, както никой друг. И затова именно всеки, който се събужда по-рано, се поврежда. Към Бога се обърнете, обърнете се към Христа! Христос – това е Бог. Неговото отношение към нас е бащинско. И когато така схванете Христа в себе си, вие ще усетите един Мир, една Радост, която ще ободри мъчнотиите ви. Защото влезете ли в Духовния свят, вие ще намерите такива мъчнотии, каквито намира детето, когато се роди на този свят. Щом всичките ви врагове се съберат, за да спънат развитието ви, това е опитността на светиите, на добрите хора, на всички, които започват да се молят. И затова всеки, който влезе в Духовния свят, трябва да започне с Бога. А когато не взема този път, има Божие напрежение. Дръж Бога, вярвай в себе си, обичай Го, люби Го с всичкото си сърце! Каквито спънки и да имаш, за Него се дръж! Тъй както детето казва “Мамо!”, тъй и ние, когато се обърнем към Бога с името, с което Го познаваме, Той всякога отвърща. Това е закон за всяко развитие. Може да се появят хора и да ви казват, че това е така или иначе, да ви посочват разни учения. Онези от вас, които имат много време, могат да опитат всички учения, а онези, които нямат много време, нека да се обърнат към Бога. Дълбоко дръж душата си за Бога. Вярвай, че Той е пред теб, вярвай, че те обгръща със Своите сили, със Своите ръце.

Сега, философите имат известни възгледи за Бога и, разбира се, в умствено отношение те са прави. Когато говорим за Бога, зависи как разглеждаме въпроса. Когато разглеждаме Бога по отношение на молитвата, ние имаме предвид думите в Писанието: “Призови Го в скръбен ден”.

На друго място се казва да отхвърлите греховете си. Ако отидете при Бога със скрити грехове, вие не сте родени. Преди всичко, трябва да се изповядате пред Бога и ако Той ви каже да се изповядате и на своите братя, само тогава ще направите това пред тогава, когото сте обидили. Това е изповед към хората. Този е пътят за всеки, който иска да стане християнин. Сега у вас се заражда въпросът как да намерите подходящ изповедник. Ще намерите най-напред душите, които живеят в Небето, т. е. когато намерите Бога, ще отидете при духовете и там ще изповядате своите грехове. И тогава техните Ангели ще ви дадат да се изповядвате, ако е потребно, и пред физическия свят. Само в този процес развитието върви нормално и правилно. Когато по този начин се съединим с Бога и бъдем в съгласие с всички праведни души, в нашите действия няма да има препятствия. Ако сте обичали някоя душа, тази мисъл се предава на духовете. Никой не може да придобие богатство, същински Знания и същинска Добродетел, ако не е изповядал своите грехове чрез молитва. Ще кажете: "Щом малко укрепнем, ние ще заставим Бога". Не можете да Го заставите, Бог няма да ви послуша. Аз ви говоря от опитността на всички минали и на всички съвременни поколения. Молитвата е нещо, което е съобразно с нашия живот, и колкото човек е по-високо развит, толкова той ще влиза в по-голямо съобщение с Бога. Молитвата е един разговор с Бога, при който ние започваме да въздействаме върху света. При молитвено състояние не трябва да има никакво раздразнение, никаква обида – всичко това трябва да го отхвърлите. И когато влезете в тази тайна стаичка, трябва да чувствате, че сте в сношение с Ангелите. Затова Христос казва: "Бог ще изглади вашите отношения с хората." И щом Той ви благослови, ще дойде материалното благословение.

Когато дишането става правилно, тялото е здраво, а щом дихателната система не е правилно развита, дишането е неправилно и децата са нездрави. Същият закон важи и за вашата душа. Има много болни души, защото у тях

развитието не е вървяло правилно. И както в този свят имаме нужда да подобрим дишането си чрез изкуствени методи, така и в Душевия свят има нужда да правим молитва. Този закон е верен. И така, по отношение на нашето сърце чувствата трябва да вървят без препятствие по същия закон. А щом започнем да правим усилие да обичаме и да мислим, това показва, че в нашата душа има известна аномалност.

Сега ще ви говоря за силата на молитвата. Христос на едно място загатва и казва, че лошите духове не излизат, освен чрез пост и молитва. И забележете, че когато представителите на еврейския народ се молеха, всякога побеждаваха. Това е вярно и при египетския народ: докато египтяните се молели, те са имали една отлична култура, която е преживяла хиляди години, но когато настъпи грубият материализъм, веднага дойдоха всички нещастия върху Египет. Това е вярно и по отношение на съвременните народи. Проследете и ще видите, че разрухата на една държава захваща, когато хората престанат да се молят. И в наше време започнаха да се явяват крамоли в семейството, в обществото. Но аз казвам: единствената причина е тази, че ние или сме престанали да имаме общение с Бога, или сме престанали да вършим Божията воля. Казват, че англичаните спечелили битката при Ватерлоо, защото паднал дъжд и артилерията на Наполеон не е могла да действа. Дали е така или не, онези от вас, които искат, могат да проверят историята...

Има много примери за силата на молитвата. През 1899 г., по време на големия глад в Русия, за който писа и Толстой, едно семейство, живеещо отдалечено от града, останало без храна три-четири дни. Тогава едно от децата започва да се моли и казва на родителите си: "Скоро ще имаме храна, но когато я получим, аз ще си замина." Случва се така, че един петербургски гражданин се загубва из околността, търси къде де се приюти и отива в тази къщица, където намира гладното от четири дни семейство. Той им дава храна и пари, за да им послужат и в бъдеще.

Но малко след това, както предсказало, детето си заминало от този свят... Ще ви приведа и примера за д-р Тайлер, проповедник в Китай. Преди тридесет-четиридесет години, когато решил да отиде в Китай да проповядва, той изчислил, че му трябват двадесет-тридесет хиляди лева. Когато приятелите му чули за това, казали, че едната му дъска е мръднала. Обаче д-р Тайлер започнал да се моли и придобил двадесет хиляди лева. Той е единственият мисионер, който се издържал чрез молитви, а около 1870 г. издържал шестстотин хиляди проповедници. Обаче, изведнъж вярата му се смущава, силата на неговата молитва намалява и става така, че и неговите повереници трябвало да се молят на Бога. И какво се получило от това? Някой си богат американски търговец, който се преселил в Австралия, си дал едно вътрешно обещание, че ако спечели такава и такава сума, ще даде еди-колко си пари за Божиите работи. Работите му се уредили, той среща д-р Тайлер и му дава парите, за да ги употреби както намери за добре...

Но винаги трябва да имате нужда от това, за което се молите. Ако се молите Богу за излишък, Той никога няма да ви го даде. Може да се молите и Господ да ви послуша, но ако искате нещо излишно за вас, той няма да ви даде. Молете се за българския народ. Когато на всички българи върви, и вашите работи ще вървят. В прав смисъл ние трябва да се молим за всички и когато Бог благослови всички, тогава Той дава. Сега ние се молим: "Боже, дай ми един грош!" Не, поискайте двеста хиляди гроша и тогава си вземете един. Или пък се молите така: "Боже, дай ми малко!" Тогава Господ казва: "Иди при някой човек да ти го даде". Нима мислите да се молите за един самун хляб! От Бога всякога трябва да искаме това, което хората не могат да ни дадат. И тъй, не се задоволявайте с грошове, а искайте от Бога велики работи.

Сега мнозина се питат защо нашите свещеници не се молят. Насила молитва не може. Молете се вие, обърнете се към Бога за тях. Ние казваме, че са такива и такива. Не, молеете се тайно за тях. В колективната молитва

е спасението. Защо именно в колективната молитва? Представете си, че сте военачалник и имате армия от сто хиляди души. Да допуснем, че сте изложени на голям студ и войниците ви са заплашени да умрат. Питам ви какво значи многобройността на вашите войници, когато всеки един от тях е измръзнал. По същия закон ние поединично сме мъртви, а когато се молят заедно, хората стават една мощна сила. Следователно, за да може да се възприеме от всички сърца, пътят на спасението е чрез молитва. И тъй, при условията, при които днес живеем, молитвата е необходима. С нейната сила бихте поправили домовете си, децата си, велики работи бихте направили.

Христос казва: "Каквото попросите в Мое име, ще ви се даде и ако двама-трима поискат, ще ви се даде". Какво трябва да правим в този важен момент на нашия живот, на нашето развитие? Как ще можем да извършим задълженията си при това смущение, което е настанало в света? – Всички трябва да дойдем в общение с Бога и да Го призовем. Единственото избавление е там. И пророците казват: "Когато Ме потърсите, ще Ме намерите". Когато чрез молитва потърсим Бог да се прояви в нас и ние да се проявим в Него, нашето избавление ще дойде. Някои казват, че имали дългове. Дълговете са общество на лоши духове, които развъртават сърцата ни, развъртават душата ни. И тъй, общението с Бога трябва да бъде лично. Ако не влезете в този път, ще ви постигнат много нещастия. Който е влязъл в този път, правилно се развива, но който не схваща този Живот, ще има много преломи. Защото развитието на индивида се отразява в обществото и в църквата, т. е. какъвто е стремежът и направлението на този индивид, такъв е стремежът на всички хора.

Ще ви приведа един пример за молитва от българския живот, взет от сегашната война между гърци и българи. Един български войник, учител по професия, след отстъплението от Солун изостава в неприятелската територия и се укрива дълго в една пещера. Този пример ми разказа г-н д-р Дуков. Когато огладнял, войникът започнал

да се моли и забелязва, че една костенурка носи парче хляб, дохожда до него, оставя го и се връща назад. Той взел това парче и утолил глада си. А когато се върнал у дома си, разправял: "Деца, има Бог". В тази война мнозина българи повярваха, защото от опит видяха, че има Бог.

И на вас, които сте тук тази сутрин, ако знаете как да искате, Бог ще ви помогне. Някой казва: "Помоли се ти за мен!" Аз ти казвам: иди при Бога, помоли Му се, не търси никого! В случай, че Бог не те слуша, тогава можеш да търсиш други хора. И там е голямата спънка. Когато този българин се помоли, Бог му помогна. А вие сте тази костенурка. Щом само се обърнете към Бога, Той дълбоко разбира нуждата на вашата душа и ще ви отговори. И когато дойдем до такъв живот, трябва да забравим отношенията си на Земята и да се считаме като синове на Бога. Когато приемем Божието благословение, тогава ще служим на Земята – било между българите, било между гърците или между което и да е племе, т. е. ние ще влезем в даден народ, когато служим на Бога. Всеки народ има свое призвание, всеки народ трябва да извърши някаква мисия. Едно време бяха египтяни, римляни, гърци, англичани, германци, американци, а сега идват славяните. Всички народи трябва да служат на Бога и пред Него всички те стоят като един индивид. И когато ние придобием тази молитва, тогава ще дойде новата философия и новата наука ще изясни смисъла на нещата. Тогава Природата ще разбере нашия език.

Първоначално, преди грехопадението, когато човек минавал покрай някое дърво, на които имало плодове, то само се навеждало към него. Сега дърветата не само че не се навеждат към хората, но вдигат клоните си нагоре. Когато дойдем до това състояние, ще видим, че тези животни, които сега мислим, че не разбират нищо, са интелигентни. Направете опит с вашето куче. Например, понякога влизате разположен и кучето идва при вас. Но понякога се връщате сърдит и кучето си свива опашката, защото разбира вашето състояние. Затова Христос казва:

“Всякога търсете вашия Бог и Неговата правда”. Тогава ще имаме това Знание. Аз знам, че мнозина имате мъчнотии. Лицата на мнозина показват, че сте неспокойни, че имате някаква нужда, че всички имате по един трън. И индивидите, и семействата, и обществото имат по един трън. И се чудим какво да направим с тези тръни. – Трябва да отидем при Бога, Той ще ги извади. Трябва да се върнем при нашия Баща, който може да ни обича, да ни люби. И тогава нашите лица ще сияят, умовете ни ще се пробудят, сърцата ни ще станат радостни. И тъй, обърнете се към Бога. Направете опит, когато се молите, да чувствате, че Бог присъства в душата ви. И когато Бог присъства, Той ще ви даде и едно външно доказателство. Защото, когато дойде при нас, Той ще донесе благословение. Иван Кронщадски* отначало не е бил толкова умен, но веднъж се молил така искрено, че животът му се изменил и тогава той станал Йоан Кронщадски. Толстой кога стана Толстой? Когато мислеше да се самоубие и направи своята изповед. Тогава той се молил: “Боже, избави ме от това зло”. Това става и с вас.

Обърнете се към Бога, съединете се с Него, посветете се на Него и Той ще ви научи. Ще знаете, че всички хора, които принасят добро, тайно се молят. И Гладстон** е бил човек на молитвата. Всички велики хора на древността тайно са се молили. А ние, съвременните хора, стоим в безводно място и се оплакваме, че сме бедни. Върнете се към вашия Бог, понеже Той ви вика, иска да ви благослови. Той казва сега на всички: “Да се върнат моите деца”. И затова сега се вдига този шум в света – децата започнаха да се събират. Нашите души започват да се събират и ние ще се разбираме. Тогава ще заговори езикът на Бащата.

* Йоан Кронщадски (1829-1908) – руски православен свещеник със светски име Иван Илич Сергиев (бел ред)

** Уилям Гладстон (1809-1898) – английски държавник от лейбъристката партия, обявил се енергично против турските кланета в България през 1876 г (бел ред)

И когато Той заговори, ще видим, че и Природата отвън ще започне да говори. Когато сега срещаме някой човек, мислим какво той мисли за нас и се плашим. Нека се обърнем към Бога.

Сега, ще ви кажа едно нещо: в многото говорене Истината не се казва. Ако за десет думи можех да ви кажа всичко, за мен щеше да бъде много добре. А сега трябваше да употребя хиляди излишни думи. Излишните думи са разтривка. Нали когато човек се е разболял, правят му разтривки.

А Христос казва: "Когато се молите, влезте в тайната стаичка и Бог ще ви даде наяве". Колко съвършени думи има! И тъй, хората, които са съединени с Бога, са благословение за народа. В този смисъл аз бих желал българите така да се молят. И само така този народ може да се повдигне. Ще дойде време, когато хората ще се разбират. И сега трябва като онзи българин в пещерата да се обърнете към Бога с молба да ви донесе жив хляб отгоре. Едно време, когато Илия се молел, Бог му пратил един гарван, а на този българин пратил една костенурка. Това показва, че Бог се грижи за нас. Имайте тази вяра, молете се да престанат всички разпри, всяко криво разбиране. Молете се да ни просвети Бог, да станем служители на този народ за неговото добро, за да могат всички индивиди да намерят това благо.

Това е моята беседа тази сутрин и мисля, че няма да ме разберете криво, защото говоря един закон: всякога да се молете. Молете се единично и Бог ще ви благослови.

*Беседа от Учителя,
държана на 4 юли (21 юни ст. ст) 1915 г., София*

11 юли 1915 г

ДОБРИЯТ САМАРЯНИН

ДОБРИЯТ САМАРЯНИН

“Обърна се после особно към учениците и рече: Блажени очите, които виждат това, което вие видите... А той рече: Този, който му стори милост. Тогаз Исус му рече: Иди и ти така прави.”

Евангелие от Лука 10: 23-37

Беседата ми тази сутрин ще бъде върху добрия самарянин. Ще взема стиховете от 23-ти до 37-ми. Този добър самарянин е станал много обикновен, т. е. ние мислим, че го разбираме. Можем да кажем, че в известен практически смисъл разбираме неговото значение. Но аз ще погледна малко от друго гледище върху този въпрос.

И така, завързва се разговор с един законник – доста учен човек, философ за времето си, следващ дълбоко учението Мойсеево. Той се интересува от един много важен въпрос, приближава се при Христа и Го пита: “Учителю, що да правя, за да наследя живот вечен?” Христос му отговаря: “В закона що е писано? Как четеш?” А той му отговаря: “Да възлюбим Господа Бога твоего с всичкото си сърце и с всичката си душа, и с всичката си сила, и с всичкия си ум, и ближного твоего, както самаго себе си”. Но, види се, по нататък Христос е искал да му обясни кой е нашият ближен. Този разказ е една драма. Действащото лице е онзи господин, който излиза от Йерусалим и отива към Йерихон. Вие сте чели историята. Онези, които пишат драми, искат да изградят характери. Друг герой на тази

драма е самарянинът. Преди него се явява един свещеник, но понеже е зает, той отминава и казва: “Това не е моя работа.” Свещеникът върви по дясната страна на пътя и когато забелязва падналия човек, минава от лявата страна. След това от лявата страна минава един левит, но и той не се спира. Най-после минава един самарянин и се спира.

Сега, имаме следните действащи лица: свещеникът, левитът и самарянинът с мулето си. Може да го наречете осел, защото Палестина е богата с такива животни. Самарянинът се спира, превързва раните на ограбения човек с вино и масло, туря го на своето добиче, занася го в град Йерихон, настанява го в една гостилница и на другия ден дава два динария. Ще кажете, че това е проста работа и какво от това, че минал някакъв свещеник, някакъв левит и след това минал един самарянин и го превързал. Да, но когато четете романа на някой писател, вие изучавате характеристиките (понеже всеки писател иска да изпъкнат характери). Христос ни представя четири типа: първият е пътник, който отива до Йерихон по печалба, но щастието не му върви; вторият е свещеник, третият е левит и най-после четвъртият е самарянинът. Христос казва: “От тези тримата кой ти се вижда да е бил ближен на изпадналия в разбойниците?” Разбира се, че самарянинът.

Дръжте в съзнанието си тези действащи лица, защото вие можете да играете ролята или на свещеника, или на левита, или на самарянина – четири роли можете да играете в света. Всички ги играят, защото светът е една сцена, върху която хората играят тези роли. Когато четете някоя повест, вие всякога се спирате върху героя на разказа, а в този разказ героят е самарянинът. Той не е и помислял, че именно неговото дело ще се оповести и ще стане емблема за целия свят. Разни тълкуватели казват, че това е притча, но ние знаем, че Христос е вземал примери само от действителния живот. Драмата, която Христос представя, става на Небето и на Земята. Пътникът излязъл от Йерихон – това е Небето, висшият свят, от който хората

излизат. Йерусалим пък е Земята. Значи, хората слизат отгоре – от Небето към Земята. Но на Небето има разбойници, даже апостол Павел казва, че над нас има лоши духове. Но нека да оставим този по-дълбок смисъл и да се повърнем към обществения живот.

Кой е този самарянин? Свещеникът и левитът са мъжът и жената: мъжът е левитът, а свещеникът е жената. Самарянинът пък е едно външно дете, което е направило добро. Но вие ще ми възразите и ще запитате възможно ли е баща или майка да бъдат толкова жестоки към своите деца? Аз зная майки и бащи, които захвърлят децата си. Познавам една госпожица от Варна, чийто баща я остави, тя стана блудница и се ожени за един "самарянин", който живее сега в София. Когато вашите дъщери усещат, че им е тежко, казват: "Искам да се махна от къщи!" Защото родителите са свещеници и не могат да влязат в тяхното положение. Всяка една душа, която е слязла от Невидимия свят, има известна болка, известна рана. Например, за да е нервен даден човек, има някаква дълбока причина. Казват за някого, че е нервен. Нервността не е болест, но нервите са умственият живот и когато не си хармонират правилно, те образуват болести. Тези четири типа от притчата представляват четирите тела на човека. Човек е обвит от четири тела, през които минава в своето развитие: физическо, Жизнено, Астрално и Духовно тяло. Има три други тела, но те са неизменяеми форми. Ние ще говорим за тези форми, които се менят. Под думата *тяло* се разбира организиран свят. Следователно, в този смисъл умът е организиран, човешкото сърце е организирано, животът е организиран.

Сега, Христос се разговаря с учения законник и му казва: "Иди и ти така прави", т. е. вземи ролята на самарянина. Самарянинът всякога показва прогреса в света. Това е науката. А свещеникът и левитът са само актьори, които ходят да печелят и нищо не вършат в света. И когато хората имат излишни пари, казват: "Да направим едно

представление, за да се посмеем. Имаме излишно време и можем сега да направим театър”. Животът е един театър, едно представление, децата могат да го играят, но казвам, че това е само почивка. А когато трябва да се развиваме, не е време за представление.

Тук, в тази притча, има една драма и едно представление. Питам защо двамата не се спряха да помогнат на този човек. — Защото между тях и изпадналия в разбойниците нямаше подобие. Законът е такъв, че не може да помогнете на някого, когото не обичате. И по тази единствена причина те отминаха и заминаха. А самарянинът, в душата на когото имаше тази Любов, извади своето вино и своето масло. Маслото е душата, а виното е силата, които трябва да се предадат. Самарянинът трябва да се схваща в широк смисъл. Нима мислите, че мнозина от вас не са в състояние, подобно на изпадналия в разбойниците? Вашите рани изискват масло и вино, а не искат думи, философии и мъдрувания. За да се превърже раната на болния, трябва да се влее нова струя в човешкия ум и в човешкото сърце. И когато маслото и виното се влеят, това е самарянинът. Аз бих желал всички българи да бъдат самаряни. Ние искаме всички свещеници и учители да станат самаряни. Ние искаме всички адвокати и съдии да станат самаряни. Защото това са почетни служби.

В Америка се дава почетната степен D.D. У нас D.D. значи *дий*. Но докторите в Америка трябва да имат такова D.D. После, се дава и степен L.L.D.D. — доктор по право, доктор по богословие. Свещеникът и левитът от притчата бяха доктори по богословие, т. е. L.L.D.D., но не направиха нищо. После мина един самарянин, който нямаше степен D.D., а имаше само едно муле, масло и вино. Той каза: “Аз от D.D. не разбирам”, слезе от мулето и запита: “Как попадна тук?”

Сега, Христос дава този пример за нашето време, т. е. за вас и за мен. И в България има самаряни. Аз се радвам, че в България има жени-самарянки. В този смисъл самарянинът е Христос, който слезе отгоре, а изпадналият

в разбойниците е човешката раса, която е паднала в ръцете на разбойници – мъже, жени и деца. И Христос слезе отгоре.

Притчата има тесен и широк смисъл. Христос казва: “И ти така прави”. Имайте разположението на своя Дух, имайте разположението на своя ум. Вашата воля трябва да има такова разположение, като този самарянин. Ако нямаме разположението на Духа, а само на ума, това не е разположение. Свещеникът имаше разположението на ума и казваше: “Аз имам много важна дела и нямам време да се занимавам с тези работи”. Тъй каза и левитът. А ние сме предоставени да служим на Бога. Христос казва: “Да възлюбиш Господа Бога Своего”. Ближният – това е една съдържателна дума, която познаваме в този свят. Вие плачете за ближен, а когато вашият ближен се намери, вие го поглеждате като свещеника или левита и казвате: “Не му е време”. Аз познавам много моми, които, щом дойде техният ближен, казват: “Той не е за мен, получава само триста лева”. Така философстват всички. И в епохата, в която ние живеем, и в бъдеще ние трябва да приложим закона на самарянина.

Сега, някои искат да се познават с министри. Не е лошо човек да има запознанство с министри, но причината е користолюбива – да има покровители. Приятелството никога не се мени, то е един велик закон, който свързва хората. Имаш ли приятел, той е готов да служи винаги на Бога и когато те срещне паднал на улицата, ще се жертва за теб. С притчата Христос представя как ще се поправи светът. Някои казват: “Трябва да изберем депутати, да турим свещеници”. Сега има официални и неофициални свещеници. Някои само на думи казват, че не искат да носят калимавка, а Христос представлява именно тези, които Бог е предназначил. Аз не говоря за официалните свещеници. Какъвто е бащата, такъв е и свещеникът; каквато е майката, такъв е и учителят. Учител и свещеник за мен са синоними. Когато бащата изпълни длъжността

си, тогава и свещениците ще извършат своята, защото всички тях бащите ги родиха. Ние казваме: “Лоши са свещениците, лоши са левитите”. Защо са лоши? Защото техните майки и бащи са лоши. Следователно, всички сегашни хора ще измрат, ще станат само тор на Земята. И когато дойде Бог с ново рало, ще тури нова култура и ще посее нови фиданки, които ще дават великолепни плодове. Затова ние не трябва да осъждаме следствията, а причините.

И така, самарянинът е бащата, а изпадналият в разбойниците е майката. Мъжът намери своята жена и превърза нейната рана. Той намери изгубената своя Дулцинея, качи я на своето муле, заведе я в Йерихон и даде два динария. Тези два динария са синоним на два Божествени закона. Някои казват: “Да ти дам два лева”. Ако под тези два лева разбираш Божествената Любов и любовта към ближния, ти можеш да ми ги дадеш. Но ако искаш с тези два лева да ме подкупиш, благодаря!... Сега колко мъже има, които така носят жените си?

Една статистика в Лондон показва, че от двадесет и шест милиона семейства само триста били щастливи. В България има само двеста такива семейства. Това са мъжете и жените на България: те са само двеста души. А на останалите три хиляди Бог да им е на помощ. Останалите са тези, които са майстори да “изпразват чували”. Те не са виновни, такова е естеството им... В един хамбар се завъдили много мишки, господарят се намерил в чудо и затова пуснал вътре една котка. Мишките се изплашили и си казали: “Сега ще плащаме с кожата си, какво да правим?” Тогава излязла една мишка и казала, че ѝ дошла една светла идея да турят на котката един звънец, та когато приближава, да я чуват и да се крият. Всички започнали да ръкопляскаят, но една стара мишка попитала: “А кой ще тури този звънец?...”

Това е съвременният живот – една “светла идея”. Христос също тури звънец на котката, но светът не

се поправи. Масло и вино трябва! И ослите трябва да изпълнят своята длъжност. Когато майката роди едно дете и в началото то е слабо, играе ли тя ролята на самарянина? Тя се срамува от мнението на света и казва: "Ще ми се смеят". Философията на съвременната жена е да роди човек на деветдесет години. Всички жени, които раждат деца, са млади, а докато е млад, човек може да прави глупости. Христос казва, че в това отношение самарянинът е по-стар от свещеника и левита. Това е работният народ, който съществува, и той е ядката на нещата. Следователно, Христос иска да ни покаже, че всички трябва да имаме тази Любов в нашия ум и в нашата воля.

Някои ме питат как да правят добро. Казвам: купи си едно муле и иди да търсиш добър извор. Всеки ден аз срещам хора, болни по ум и по сърце. Христос казва: "Иди и така прави, защото, ако искаш да наследиш небесен живот, така трябва да правиш. А щом не правиш така, няма да наследиш небесен живот". Христос би направил този самарянин свещеник. И аз бих го направил свещеник, защото добре е постъпил. Следователно, бъдещият свят ще се наследи само от такива свещеници. А такива хора като нас Бог не иска. Вие ще кажете, че г-н Дънов проповядва против свещениците. Аз не говоря за тях, говоря за майките и за бащите. Тези майки и бащи трябва да познават самарянина. И когато една майка ражда, трябва да ражда с радост. Винаги, когато майката роди, се благославя и това не трябва да се счита за позор. Майката е раждала, ще ражда и в бъдеще. В старото време все мъжете са раждали, а в ново време жените раждат. Но тези мъже трябва отново да започнат да раждат, достатъчно са раждали жените. Сегашните мъже помятат. Аз виждам мъже, които двадесет години носят своите рожби, но тези хора трябва да се научат да раждат. Господ казва: "Понеже не изпълняват Моя закон, ще им дам душата на цивилизованите хора и ще се измъчват". И затова ние сме пратени на света да ядем и да пием. Когато

изпълним желанието си за ядене и пиене, ще дойде едно благословение.

Сега, вие ще попитате от кои сте – от свещениците, от левитите или от самаряните. Запитайте се дали имате масло, вино и добиче. Защото това осле е едно свръхтяло – на него ще турите изпадналия в разбойниците и когато отидете в този свят, трябва да имате двете монети. Следователно, на вас ви трябва муле и вино. И когато отиде в Йерусалим, знаете ли какво стана? Йерусалим беше заграден с голяма стена, но Мойсей го разтури. Така и Христос със Своето идване съсипа тази стена, защото...

Сега, представям ясно въпроса: в тази драма коя роля искате да играете? Актьорите в театъра често се карат кой да вземе главната роля. Христос увековечи името на този самарянин. Много царе са извършили велики работи, но нито помен не остана от техните дела. А този самарянин извършил една проста работа отвън, но името му остана записано на Небето. Вие можете да играете ролята на свещеника и на левита, но ще си останете посредствени лица. Човекът, изпаднал в разбойниците, дълго време се молел, простираше ръце към свещеника и левита, но те казвали: "Не мога". Само този самарянин му помогна.

Сега, да речем, че имате дъщеря и се грижите за нейното възпитание. Един ден тя пожелава да влезе малко в света, за да печели. Вие я представяте на някой бал, докато един ден я намерят на улицата наранена, обезчестена и захваща да плаче: "Помогнете ми!" Тя е попаднала в ръцете на разбойниците. Има жени, които са ужасни разбойници. Най-добрите хора са мъжете и жените, но и най-лошите хора са мъжете и жените. Едните наричаме хора на Любовта, а другите – хора на егоизма. Аз бих желал всички да бъдете хора на Божествената Любов и да служите на Бога. Целият свят е за вас. Стига да имате сърце и ум, всички ще ви ръкопляскаат и ще ви кажат: "Ние видяхме какво си направил". Всеки може да направи едно дело и Бог вижда тези добри братя. Следователно, аз бих

желал името на всички да е записано горе на Небето, да бъдете носители на това ново човечество, да бъдете бодри и весели. Оставете други да мислят за вашата храна. Богатство има за всеки, Бог е приготвил много храна. Някои казват, че имат неприятели. Но имате и приятели. И Дяволът има неприятели. Апостол Павел казва: "Където се увеличава благодетелта, увеличава се и добродетелта". Там, където се увеличава омразата, увеличава се и Любовта. Нашите актьори трябваше да идат при Дявола, той може да играе всички роли. Когато учите всички тези философии, не се лъжете от философската измама, не туряйте такава маска на лицето си. Не се представяйте за по-свети. Представяйте се за по-грешни, отколкото за по-праведни, защото има опасност да си турите маска. Аз зная хора, облечени в коприна, които въкъщи ядат коприва и когато влезе някой, скриват паницата. Аз ви питам имате ли това душевно облекло?

И така, превържете раната на който и да е и ще наследите живот вечен.

*Беседа от Учителя,
държана на 11 юли (28 юни ст. ст.) 1915 г., София*

17 септември 1916 г.

МИЛОСЪРДИЕНО

МИЛОСЪРДИЕТО

“Около деветия час на деня той във видение видя ясно ангел Божий, който влезе при него и рече му: “Корнилие!” А той погледна на него и уплашен рече: “Що е, Господи?” И ангелът му рече: “Твоите молитви и твоите милостини възлязоха на помен пред Бога.”

Деяния на Апостолите 10: 3-4

Може да си зададете въпроса каква връзка има между Корнилий и неговото видение и нас, които живеем в 20-ти век – хора с напреднали идеи, хора културни, с критически умове, които претендираме, че сме овладели природните сили. Всякога трябва да имаме предвид следующата мисъл: нашите възгледи и теории, нашето обяснение за Живота не представлява действителния свят така, както той е всъщност – това са само наши схващания за света. Всъщност, какъв е светът реално, това е една енигма, която и милиони години да живеем на Земята, едва ли ще я разгадаем.

Цитираният стих има отношение към индивидуалния живот на човека. На Земята, в сегашната фаза на развитието си човек има трояко отношение, има три длъжности: към себе си, към ближните си и към Бога. Когато говорим за човека, трябва да се запитаме дали става дума за индивидуалния му живот, дали за живота, който се проявява при отношенията му с неговите близки, или пък за

Живота, който се проявява, когато сме свързани с Бога. Защото във всяка от тия три гледни точки светът има различен изглед.

Ако потърсим как съвременната наука разглежда Живота, ще видим, че тя има следуюцето схващане: личният или индивидуалният живот не може да се продължава след смъртта; животът е складиран вътре в тялото и е само едно негово произведение; мисълта е произведение на мозъка и следователно, когато тези органи се разрушат, и животът, и мисълта изчезват. Тъй говори съвременната официална наука, такива са нейните възгледи. Според нея, мисълта е продукт на мозъка. Но от чисто философско гледище в света има органи не само за произвеждане на енергия. Ако Животът произхожда от клетките на тялото и ако мисълта действително е произведение на мозъка, както твърди науката, тогаз нейните заключения са прави. Но ние имаме три вида органи и три вида функции: органи, които произвеждат енергията; органи, които отпускат енергията; и органи, които предават енергията. Ако вземем един снаряд в съвременен бойно оръдие и този малък удар, който възпламенява взривното вещество, питам оръдието създава ли някаква енергия? То само пропуска и направлява енергията. Оръдието не е създало взривното вещество, предназначението му е само да освободи тази енергия, която чрез известно изменение на молекулите вътре във веществото разширява техния обем и така създава взрива. Има и други органи, които предават енергията. Да кажем, че имаме една призма, която, поставена под слънчевата светлина, пречупва лъчите и от това се образуват известни краски*. Питам призмата ли създава краски? Не, тя само пречупва лъчите. Ако призмата се счупи, краскиите пак си съществуват. Тъй и енергията на човешката мисъл си съществува и след като мозъкът се разруши. В този смисъл можем да кажем, че

* Краска (рус) – цвят, боя (бел ред)

мозъкът е един уред, чрез който Божествената мисъл, първоначалната Божествена енергия се пречупва и се проявява във вид на съзнание и мисъл. Следователно, мозъкът не произвежда мисли, той е само орган за предаване на мисълта, а Божествената мисъл продължава да си съществува и след като се разруши този орган.

И тъй, ние се намираме в един Божествен свят, където има известни органи, които не се развалят. Ние знаем, че на физическото поле има известни съединения, които претърпяват изменения, но във висшите светове или в първоначалните висши състояния на материята има съединения, които не се изменят. Аз ги наричам устойчиви съединения – първоначални типове, от които съвременният свят е създаден. Този свят в своето външно проявление ние го наричаме физически, т. е. в него няма това високо съзнание, както в разумния Духовен свят. Например, пръстите ви нямат тази чувствителност като вашия мозък или ушите ви нямат тази чувствителност да възприемат светлината като вашите очи. На какво се дължи чувствителността на очите? Разбира се, на този въпрос могат да се дадат разни отговори, но все трябва да приемем едно твърдение, от което да започнем своите съждения. В математиката има една аксиома, която казва: две линии, които са равни на трета, са равни и помежду си. С други думи, всякога трябва да имаме едно положение, една мярка, с която да започнем. Тази чувствителност зависи от човешката душа.

Аз нямам сега време да ви разправам какво нещо е душата. Човешката душа е нещо обширно. Тя се проявява както единично в човека, така и колективно. Всъщност, душата е една, Животът е един, но хората, които не разбират тази философска мисъл, ще имат много криви понятия, когато казвам една или много души. Също както говорят, например, за жълъда. Жълът е един, но когато го посадим, образува първо един разклонен стрък с три клона, после отгоре се образуват още три, докато се

разклони все повече и образува хиляди индивидуални листа и жълъди. Едно същество, което няма понятие от същината на жълъда и гледа дървото, ще разглежда листата като отделни индивиди. Всички обаче произхождат от и са в жълъда – в това зърно. Това зърно е Бог. Създайте условия и посейте това зърно в себе си и то ще ви разкрие всички дарби, всички тайни и чудеса. Туй зърно, този жълъд може да се намали, може и да се увеличи, може да се превърне на един бук, мечка, кит, човек, Ангел. Това семе е вътре – то е едно и същевременно е много. Така че, нещата могат да се събират и разпръскват, зависи от гледната точка. Ако гледаме отгоре, нещата са много, но ако стигнем до дънера, ще видим, че всички се крепят на него. Тъй трябва да гледаме и на всички хора: за мен някои са като листа, някои като клони, като корени, като семена, като незрели плодове. Разбира се, вие, които принадлежите към листата, не можете да разберете моята философия, защото животът ви е кратък – живот от шест месеца. Когато дойде пролет, ставате хубави, прекрасни, а щом дойде есента и падне сланата, повяхвате и казвате: “Свърши се вече нашето”. Един ден бурята ще скърши клончетата от вашето дърво, най-сетне и цялото дърво ще се повали. Но и тогава там, в почвата, остава един жълъд, който носи Живота и казва: “Аз имам силата да ви възкреся”. И той пада на земята, изсмуква соковете ѝ и възкресява всичките. Тогава къде е краят на нещата? Този процес е постоянен. Край във вечността няма. Когато листата паднат на земята, да не мислите, че е дошъл краят на целия свят. Да не разсъждавате като Настрадаин Ходжа, който казал: “Когато жена ми умре, половината свят умира, а като умра аз, всичкият свят умира”. Този свят може да умре, но онзи, Божественият свят – ни най-малко. Защо претърпяваме умирање, защо нашият свят не е свършен? Дойдем ли до едно място, трябва да се преобразим в нова плът, за да ни се даде нов подтик за работа на душата.

Корнилий не е бил прост човек. По мое схващане той трябва да е имал дълбоки познания, бил е посветен, защото

Господ на глупави хора не се явява. Ще бъде глупаво един велик музикант да свири на глух човек и да го пита какво е разбрал. Глухият ще му отговори: "Само виждам, че мърдаш пръстите си напред-назад". А музикантът ще му каже: "Ти си глупав". И двамата са глупави. Или пък представете си художник, който е нарисувал хубава картина, показва я на спящ човек и го пита: "Как ти се вижда?" Слепият отговаря: "Имам пред себе си едно платно, което на места е малко грапавичко. Купил си го отнякъде". Художникът ще му каже: "Ти си простак, нищо не разбираш". И двамата са простаци: единият – затова, че не вижда, и художникът – затова, че не разбира, че онзи човек няма условията да го разбере. По същия начин, когато едно Висше същество дойде при нас, трябва да имаме възможност да разбираме вътрешната същност на нещата. Аз съм чел много философски трудове, всеки ден ги преглеждам и понякога се хващам за корема от смях. Някои философи приличат на слепия, работят пипнешком и пишат така: "Този свят е едно платно с грапавини, с малко страдания, а всички хора са глупави". Прав си, му казвам, но тези заключения са само твои. Светът е повече от едно платно, повече от тези издатини и вдлъбнатини. Трябва да има Светлина в очите, ушите, в ума, във всичките мозъчни центрове на човека, във всичките му сили и способности, за да разбира той нещата. И онзи, който разбира света, трябва да е живял дълго време. С един живот човек не може да разбере света. Какво можете да разберете в един живот от двадесет-тридесет-петдесет-сто години? При сегашните условия на света каква философия можете да научите? Постоянно ще четете във вестниците коя армия побеждава, колко хора са унищожили румънците, колко пленници са хванали българите, какви изобретения са направили германците. Например, германците изнамерили 42-сантиметрови оръдия, французите подготвяли 52-сантиметрови, американците пък – 54-сантиметрови; германците имали толкоз цебелини, французите – толкоз аероплани. Питам каква философия ще научите от всичко това?

Има закони, които регулират нещата. Стават войни, за които си има причини. Кои са причините, когато стане някоя буря и се вдигне прах във въздуха? Учените казват, че някъде въздухът се е нагрят повече, някъде – по-малко и са се образували течения. Защо въздухът трябва да се нагрива и защо трябва да се изстудява, не може ли без това? Не може. Ще кажете, че това е зло, защото някои бури събарят къщи. Да, но в същото време бурите ще донесат влага, ще пречистят въздуха и прочее, т. е. ще допренесат на растителното царство повече полза, отколкото вреда. На какво се дължи една война? Това е буря в Духовния свят, която трябва да освежи хората. След тази буря народите ще станат много умни, ще се явят писатели, които ще разсъждават много умно. Сега виждаме само злините, но след петдесет години ще дойдем и ще видим последиците. В Божествения свят всички неща се използват, нищо не е случайно. Когато убият на бойното поле, трябвало е да го убият; на когото запалят къщата, трябвало е да я запалят; на когото отсекат крака, трябвало е да го отсекат. Има статистика, която доказва голямата закономерност в събитията. Има закони, регулиращи явленията в Живота, които ни се виждат случайни – например, колко кораба трябва да потънат и колко трябва да се построят за десет години, кога ще настъпи периодът с най-голям брой потъвания, а после – периодът с на най-малък брой потъвания. Или пък да вземем пожарите: колко къщи трябва да изгорят всяка година; после да вземем ражданията и умираанията: колко души трябва да се родят и колко трябва да умрат всяка година. Не само това, но аз, например, имам съчинението на един математик и същевременно – астролог, който правил изчисления по следния начин: в десет английски града изследвал броя на родените момчета и момичета в течение на десет години и след това успял математически да определи с погрешка само от един процент колко момчета и момичета ще се родят във всеки един град през следващите години. Някои

отиват в изчисленията си много по-далеч и познават, да кажем, кои билети ще спечелят в следващото теглене на една лотария, която се тегли четири пъти на година. Значи, има един закон, който регулира нещата. Това е нова наука, която има дълбоки и разумни основи.

Сега, вие се почесвате по тила. Това почесване може да няма наглед никакъв смисъл, обаче аз знам защо става. Или пък някой си е забъркал работата и си туря показалеца на челото над веждите. На този човек се казва: "Не си пресметнал добре и затова си забъркал работата". Трябва да пресмятате внимателно. В тази лаборатория над веждите има складирано онова, което ви трябва. Там е вашата библиотека, където ще намерите книгата, едичоя си страница или еди-кой си член от закона, който ще ви осветли. Някои имат обичай да си стискат главата, обаче със стискане врата не се отваря, а само орехи се чупят. Човек трябва да има ключа, за да отвори вратата на познанието.

И така, трябва да живеем разумно. Има много написани книги по въпроса какъв е разумният Живот. Това е ваша работа – трябва да живеете тъй, както вие схващате нещата, защото ученик, който няма свое разбиране, никога няма да разбере онова, което учителят му преподава.

Сега ние се намираме в следното противоречие. Има една легенда, че Господ първоначално създал двама души на Земята, но те не могли да се разберат, намразили си и затова ги турил в две най-отдалечени едно от друго места в пространството, за да не се виждат. Но те се затъжили един за друг, започнали да се обичат и за да се съединят, тези две души направили мост и този мост е Млечният път. Значи, има път, по който хората могат да се разберат – това е Млечният път на Хармонията, на Любовта. По него слезе и Христос.

Някои питат какво нещо е Ангел, аз пък питам какво нещо е човек. Старите индуси са определили човека като същество, което мисли. А какво нещо е Ангелът? Ангел

на санскритски означава *служител*, но означава още и *огън пламтящ*, а също така и *любов*. Любиш ли, Ангел си; ако не любиш, човек си. Но казвам на някой: “Ти не си Ангел, а си един от онези души, които не са се разбрали със съседа си, поради което Господ ви е приковал някъде в пространството и нямате мост да се съедините”.

Петър на санскритски значи *дух* (Pitar). Всъщност, на Корнилия му казали: “Иди при Духа, Той ще ти каже всичко”. Петър на старогръцки значи *камък*. Има живи камъни – само Духът може да бъде жив камък. Под камък Христос разбира нещата, които в себе си са неизменяеми, Божествени, разумни.

Корнилий е трябвало да се моли. Ето една задача. Мнозина не знаят още да се молят. Някои казват: “Какво трябва да казвам на Господа, Той не знае ли?” Други питат как трябва да се молят? Ако питате някой теософ, той ще ви каже: “Аз съм Бог, няма за какво да се моля, а ще разсъждавам”. Философът пък казва: “Аз ще размишлявам”. Но молитвата е необходима – тя е дишането на човешката душа, тя е общение между Бога и човешката душа. Когато Бог говори, ти ще мълчиш и ще слушаш внимателно като ученик и когато Той спре, ще ти каже: “Искам да повториш това, което ти казах”. Думата *молтва* значи да се качваш и слизаш. Има някои хора, които вечно говорят. Те са бърбрици – и когато спят нощем, пак бърбят. А тогава те трябва да мълчат. Какво е спането? Ще ви кажа. Когато спите, Господ ви преподава уроци. Понеже сте изолирани от външния свят, от близки, от къщи и прочее, тогава Господ може да ви разказва. Когато човек се събуди, Господ ще му рече: “Повтори каквото ти казах”. Какво ще повтори, ако не е чул и разбрал добре Божиите заповеди? Ще набие жена си, ще понатупа децата и цял ден ще бъде неразположен, защото не е разбрал урока, не е разбрал смисъла на Живота за този ден.

Когато един Божествен пратеник дойде от Небето при нас, той иска да ни каже, че без Чистота никога няма да видим Бога, без Святост няма да Го разберем, без

Доброта и Любов, без Милосърдие и без Правда няма да Го почувстваме. Трябва да разберем какво нещо е Любовта. Някои казват: “Ние разбираме Любовта”. Някои от вас, вярвам, я разбират, но трябва да я разберете повече. Любовта винаги носи след себе си омраза: ако обичаш Доброто, ще мразиш злото; ако обичаш злото, ще мразиш Доброто. Следователно, Любовта сама по себе си не може да разреши въпроса и да донесе спасение на хората, ако не е придружена с постоянно отбягване на нейната противоположност. Тогава кой ще спаси света? – Ангелът на Любовта, придружен от Ангела на Милосърдието. Само в Милосърдието няма сянка, само в Божественото милосърдие няма раздвояване. Трябва да се учим на закона на Милосърдието. Затова дойде този Ангел при Корнилия – да го научи на закона на Милосърдието. И когато хората в света се научат да бъдат милосърдни и приложат Милосърдие навсякъде, тогава всички ще се примирят. Истината прави човека свободен, учи го кое е добро и кое е зло, кой е глупав, кой е мъдър, но тя няма в себе си елемента да примирява хората. И Любовта сама не може да примири нещата. Божественото Милосърдие е ключът, който примирява Правдата с неправдата, Мъдростта с глупостта, Доброто със злото, за да не се карат в нас. Казват за някого: “Той е добър, не мога да го търпя; той е глупав, не мога да го търпя; той е лош, не мога да го търпя”. Светът не е лош. Лошо е нашето разбиране за нещата, ние сме лоши в себе си, а светът е много добър. Душата, която мразите, се мъчи, страда, тя е прикована някъде в Небето.

Сега, някои казват: “Ти никога няма да се спасиш, вечно в пъкъла ще стоиш”. Аз пък питам кой от тези философи е съветник на Господа, че да знае какво мисли Той? Те са като глухия, който слуша великия музикант, и като слепия, който пипа платното на великия художник. Те ли са хората, които ще ни покажат пътя на спасението, пътя на новата цивилизация? Не са те. Това е онзи Ангел, който слезе да

ни научи на Милосърдие – Христос. В душата на Христа има Милосърдие и самоотричане. Понякога вие казвате: “Ние сме много просветени, затова ще се скрием, за да не ни демагнетизират и да не ни ограбят”. Не, отворете вашите каси, вашите сърца – всичко отворете! Не се свивайте в себе си като охлюва, който си показва рогцата и после пак ги прибира. Трябва да напуснете вашите черупки. Аз не говоря на охлюви или на миди, аз говоря на хора, които се питат: “Какъв е смисълът на моя живот, какво е моето предназначение, какво трябва да направя?” Отговарям: трябва да научите Божественото милосърдие. Колкото пъти съм говорил за Милосърдието, всякога ми се гневят и ми казват: “Ти ни мислиш злото, не ни разбираш”. Аз ви разбирам. Разбирам, че обичате Истината, Правдата, но още не съм срещнал между хората милосърден човек. А в Милосърдието е спасението – това е Христовото учение, това е бъдещата култура. След тази война Милосърдието ще дойде. Инвалидите, които ще бъдат милиони, с мисълта си ще създадат едно ново течение. Те ще питат: “За какво беше всичко това, защо се бихме, ако не за да изправим старите грешки?” Днешните народи, които воюват, са културни, не са варвари и те ще размишляват върху този въпрос. Те са само свадливи като мъже и жени. Жената не може да търпи мъжа си, защото погледнал към друга някоя жена. Как можело той да гледа друга! Тогава трябва да бъде спял, за да не гледа. Мъжът, от своя страна, също се кара на жена си, когато тя погледне към друг мъж.

Някои казват, че Христос, когато дойде, ще оправи света. Христос сега идва, за да внесе Новото учение на примирение между хората, учението на Милосърдие към всички без разлика. Както при Корнилий. И когато ние започнем да се молим и да правим добри дела, тогава Господ ще ни изпрати при този Петър – при Духа. И Духът ще ни донесе Радост и Веселие, ще ни разкрие великите задачи. Духът ще направи Млечния път в нашата душа и ние ще пътуваме от слънце на слънце, от планета на

планета и ще видим колко велик е Господ. Първо ще се отправим към най-близката звезда, после, след като преживеем там, ще отидем на други звезди. За всички ви там има велики блага, велико бъдеще, само ако прегърнете Милосърдието. Сега какво очаквате? – Да дойде Христос да ви спаси. Аз знам, че Христос най-малко по сто пъти ви е изваждал от Земята. Много пъти сте се хвърляли във водата и Христос ви е избавял.

Много ясно е какво става сега в света. Това е ръката Божия, която работи. Господ формира нов свят. Какво ще стане с България? Положението на България, както и на всички народи в Европа, ще бъде много по-добро, отколкото е сега. Когато един шишкав човек с дебел корем, тежащ сто и петдесет килограма, заболяе от тифус и отслабне до петдесет килограма, казват: "Горкият човек!" Всъщност, той сега стана човек, а по-рано не беше. Тази война ни лекува от една подобна болест. Всички народи са болни и Господ ще ги излекува. Тези, които сега умират, пак ще възкръснат. Тъй както листата, които капят, новият жълъд пак ще възкреси и ще ги извика към живот. Нищо не се губи в света, външната форма не е причина на вътрешния Живот. Както Господ живее, така и ние ще живеем с Него. И в този свят трябва да се стремим да бъдем добри слуги и добри синове, да работим честно, та като се върнем при Него, да каже, че сме изпълнили Неговата воля.

Сега, някои казват: "Няма да видя Господа". Всеки ще Го види. Като отидем при Него, Той ще ни каже: "Защо опозори своето име, защо уби брата си, обезчести сестра си? Ще се върнеш пак". Господ няма да ви говори троснато. Представям си какво ще ви каже. Той ще ви погледне сериозно и ще ви каже кротко: "Много съжалявам, синко, че никак не си разбрал още Моето милосърдие. Върни се сега пак на Земята, за да научиш Милосърдието. Върни се да покажеш на хората какъв съм аз. Аз съм Бог на Милосърдието. Те мислят, че съм жесток, немилосърден,

всички се оплакват от Мен и ме компрометират, а това не е добро". И когато хората видят милосърдния човек, ще кажат: "Ето един, който ходи по Бога". А сега хората казват: "И тези, набожните, също се карат". Затова аз не питам сега дали си набожен, а питам дали си милосърден. За някого може да се каже, че е учен, но Милосърдие няма. Уж е умен, а казва на ближния си: "Ти си глупав, не мога да те търпя". За друг може да се каже, че е добър, обича, но Милосърдие няма.

Една дума искам тази сутрин да остане във вас – думата *милосърдие*.

През 1875 г. в Чикаго един господин доял кравата си на светлината на свещ, животното я ритнало, сламата се запалила и по-голямата част от града изгоряла. Имало милиарди долара загуби. Когато наближил пожарът към дома му, един богаташ казал на едного, който бил там: "Ще ти дам двеста хиляди долара, ако изнесеш касата ми". – "Поврага"* – отговорил онзи, бягайки, за да спаси живота си, защото огънят иде подире му. Така богатият американец бил принуден да бяга без богатството си. Сега някой ще каже: "Аз да бях, че да ги взема тия двеста хиляди долара – цяло щастие!" Да, но огънят иде подир вас. Не са парите, които украсяват Живота. А Чикаго, който загуби толкова след този голям пожар, сега има по-великолепен изглед. И сега войната носи същото в света – върху развалините ѝ ще се съгради една много по-велика култура.

Сега, ако разберете Духа на Милосърдието, който Господ ви праща, ще разберете Неговото учение.

*Беседа от Учителя,
държана на 17 септември 1916 г., София*

* Поврага (арх.) – не ме интересува, махай се, върви по дяволите (бел. ред.)

1 октомври 1916 г.

МИ ЗНАЕМ

ТИ ЗНАЕШ

“И рече ми Сине человечески, могат ли тези кости да оживеят? И рекох Господи Иеова, Ти знаеш”

Книга на пророка Йезекииля 37 3

“Могат ли тези кости да оживеят?” Може да се запитате каква тайна се крие в това изречение. Ще си кажете “Ние сме запознати с тези кости, колко пъти сме ги варили, колко сме ги виждали по гробищата! Кост е това” Но тези кости, за които аз ще ви говоря, никога не сте ги виждали. Това, което мислите, че виждате в света, е толкова вярно, колкото състоянието, когато човек сънува, например, че е богат, а щом се събуди, нищо не е останало от богатството. Господ пита пророка “Тези кости могат ли да оживеят?” Костите в този смисъл представляват един скверен живот, живот в потенциално състояние. В религиозен смисъл мъртвите кости означават живот без движение. Ще запитате може ли живот без движение. В метафизичен смисъл това значи безсъзнателен живот. Всяка кост живее индивидуален живот и ако някой я премести и пораздвижи, тя ще си каже “Слава Богу, че се намери някой да ме премести”. Костите представляват израилския народ, разпокъсан от лошия живот. И понеже няма единство между отделните личности в него, те са мъртви. Костите представляват човека след смъртта му. Те са единственото нещо, което остава непроменено. Според окултистите, вътре в тях е скрит новият живот и когато човек дойде

отново на Земята, ще вземе онова, което е скрито в тях. Ето защо пазим костите на своите близки. Някои казват: “За мен е безразлично какво ще остане след смъртта ми”. Но вън от своите кости, човек е нищо.

Сега, човек трябва да се научи да мисли философски, да гледа на всичко като на нещо неизбежно, необходимо, а не като на проста случайност. Например, от геометрията се знае, че най-късото разстояние между две точки е правата линия, която представлява движение в една посока. Тя е сбор от много точки, т. е. много движения, които я образуват. Следователно, нашата мисъл може да се движи само по една права линия. Ако си представим, че живеем в една точка и мисълта ни се движи все по права линия, тогава нямаше да имаме никакво понятие за света – човек би казал, че вън от правата линия нищо не съществува. Затова има същества на Земята, които имат понятие само за едно нещо. Но когато точката се движи, образува права линия, която е жива, и ако един ден реши да измени посоката си по своя перпендикуляр, тя ще образува плоскост. Плоскостта е образувана от милиони прави линии. Тъй че, има и други същества, които разбират, че светът се движи не само в една посока – по дължина, но се движи и по широчина. Такива понятия има, например, охлювът, за когото съществуват само две измерения. Разбира се, и плоскостта е жива, защото в Природата всичко е живо. И ако тя се придвижи, ще намери друго измерение – височината и тъй ще се образува куб. Вие сте същества с три измерения и философите мислят, че вън от трите измерения нищо не съществува. Обаче има същества, които се движат в още по-високи измерения. Ако кубът се придвижи в друго, четвърто направление. то и целият свят ще се раздвижи и ще се образува тесаракт. Този четвърти перпендикуляр се движи по посока, която не можем да си представим.

Следователно, преди да може да разбира нещата, човек е като една мъртва кост, т. е. той е същество от едно измерение. Господ пита: “Тези същества могат ли да се

изменят и да образуват същества от две и три измерения?” И каза Господ: “Пророкувай!” Само когато човек започва да говори, само тогава започва да разбира нещата. Първият човек е бил без кости, а сегашният е същество с кости. Всеки човек е една кост. Под думата *кост* се разбира нещо, което е съществено и неизменяемо у човека, което може да се тури в действие, да се организира. Мойсей е казал, че първоначално Господ е направил човека от пръст – тогава човек е бил способен да се движи само в една линия. Когато човек е бил направен от кости, дадена му била способност да се движи в три измерения, но тогава още е бил мъртъв. Едва след като Бог му вдъхнал в носа, оттогава човек започнал да мисли. Затова днес дишаме през носа и само тогава мислим. Например, у една жена се явява мисъл, че мъжът ѝ не я обича, което значи, че тя върви по права линия. В този случай тя трябва да се спре и да образува една плоскост в мислите си. Само тогава ще се разбере с мъжа си. Иначе и мъжът, и жената ще вървят по права линия и няма да се срещнат. Когато Мойсей поиска да види Господа, Той му каза: “Лицето Ми не можеш да видиш, но ще видиш само една част от Моята дреха, иначе ще изгориш”. Философски това значи: понеже живее в света, човек не може да разбира нещата, затова вижда само една част от него.

И така, за да изменят състоянието си, костите трябва да се умъртвят. Тези кости бяха мъртви, но само Бог знае дали могат да придобият по-висок живот. Щом начене да им се говори, те започват да се събират, да образуват мускули и нерви, но все още не могат да мислят. За да започнат да мислят, трябва да дойде Дух от четирите ветрове, от четирите страни, т. е. трябва да съществува четвърто измерение. Докато живее в три измерения, човек не може да разбере какво значи духовен живот. Съвременните хора мислят, че със смъртта се свършва светът. Така мисли и жабата, и охлювът, и човекът. Ако отида на лозето да копая, ако работя ден, два и свърша работата, това не

значи, че животът се свършва. Да се свърши светът значи да се свърши Животът. Това са мисли на един охлюв, на една мъртва кост – това е съвременната философия. Когато започнат да се движат, тези кости казват: “Нашата работа се свърши”, т. е. свърши се положението ни като кости на полето. Но след това те започват съзнателно да се движат.

Съвременните хора могат да се оприличат на героя от следния анекдот. Българин на име Стоян тръгнал за града да продава едно магаре. Градът бил далеч, затова той спрял на едно място да си почине, вързал юлара на магарето за ръката си и заспал. Немирни деца видели, че спи, отвързали юлара от главата на магарето и взели животното. Когато се събудил с юлар в ръка и видял, че магарето липсва, българинът си казал: “Ако съм Стоян, изгубих магарето; ако не съм Стоян, спечелих юлара”. Животът е магарето, но ако Аз не съм, това е един юлар. Юларът означава човек да живее с мисъл, вътре в която да няма никакво съществуване.

Господ казва: “Тези кости ще оживеят”. Когато пророкът говори, това е Духът Христов. Понякога и вие може да сте изпадали в такова състояние на вцепенение, когато човек мисли, чувства, но не може да даде знак, че е жив. Съзнанието може да съществува вън от света, но да се движиш, значи да живееш. Когато човек се събужда сутрин, той се раздвижва и заживява. А когато говори разхвърляно и разсеяно, човек е една мъртва кост. Това е една малка аналогия: нашите мисли може да са разхвърлени като тези кости, може да плачем и да казваме: “Какъв смисъл има животът?” Човек се намира в положение на пророка, на когото мислите са като мъртви кости. А Господ казва: “Сине человечески, твоите мисли може ли да живеят по полето?” Тогава човек започва да разсъждава за смисъла на Живота и отговаря: “Ти знаеш, Господи!” Когато човек мисли, че Господ знае, тогава Той му казва: “Говори!” Когато Господ изпратил Мойсей при фараона, той не искал

да говори, понеже пелтечел. Тогава Господ се разгневил и казал да дойде брат му Аарон. И за да накара Мойсей да говори, Аарон отстъпил мястото си Мойсею. Всеки е Мойсей и Аарон, т. е. душа и Дух – така човек ще избави себе си. Някой път душата се обезсърчи. Например, мома се разочарова от някой момък, отчайва се, захвърля всичко, става мрачна и казва: “Свърши се моят живот”. Всеки от нас е излъгана мома или момък. Това е грехопадението. Когато дойде Дяволът, хората се увлякоха по него и после човек остана нито с Дявола, нито с Бога. Господ пита пророка: “Може ли тези мъртви мисли, желания и действия да оживеят?” Пророкът казва: “Ти знаеш, Господи”. И след като Духът дошъл, костите станали едно велико войнство.

Сега, за да могат да се определят, нещата трябва да имат качества в себе си. Съвременните физици казват, че електричеството има две течения – чрез въздуха и чрез земята. Когато има движение отгоре, трябва да има едно движение отдолу. Следователно, у човек, у когото няма кости, Божествената мисъл не може да работи. И понеже тази сила е Живот в скрито състояние, това движение трябва да излезе вън от костите. Човешката мисъл не спада към триизмерните неща. Чувствата спадат към четвъртото измерение, мислите спадат към петото, а съзнанието – към шестото измерение. Един ден, когато бъдем между Ангелите, те ще ни учат на тези измерения. Ние живеем в три свята, а според кабалистите, има общо десет свята. Човек живее в Третия свят, а Бог – в Десетия. Това е една велика философска мисъл. След като сме живели милиони години, ние сме дошли едва до Третия свят, а още много години са потребни, за да дойдем до Десетия свят.

Прелестта на света е в това, че е безпределен и няма да дойде ден, когато човек ще каже, че всичко знае. От тази гледна точка, във всичко има съзнание. Например, в един камък има съзнание на камък. Цвете, охлюв, човек, Ангел – всичко живее със свое съзнание. Човек разбира

това, но нека се опитаме да влезем в общение с някое дърво, например. За нас то е дърво, но си има свой живот. То мълчи, не говори, но знае всичко, защото го е научило, когато е било горе на Небето. Затова дърветата сочат нагоре – когато човек се качи горе, тогава ще научи всичко. Съвременните учени разглеждат една ябълка от какви химически елементи се състои, но в нея има нещо, което те не могат да открият. Животът не се състои само от тези елементи, а има и нещо друго, което трябва да се изучи. Например, едно време се мислеше, че електричеството може да се пренася само по жици, а днес вече се знае, че може и без тях.

Има два свята – физически и Духовен. Човек е както в духовния, така е и във физическия живот. Хората вървят отгоре надолу. Днес мислят, че културата върви отдолу нагоре, но аз оспорвам това и казвам, че ябълката се храни не толкова от соковете, колкото от Слънцето. Например, в продължение на няколко години едно дърво нараства на тегло до двадесет килограма и всичко това то е взело не от земята, а отгоре. Ние всичко вземаме отгоре, т. е. отвътре – от един свят, който е много по-широк от външния. Можем да го уподобим на един конус с върха надолу – върхът е външният, а основата е вътрешният свят. Ако човек бъде поставен на върха, той ще каже, че вътрешният свят е по-малък, а всъщност не е така.

Който се е решил философски да изучава религиозните въпроси, трябва да е много спокоен. По времето на един от турските султани се навъдили много дембели*. Един ден той пожелал да разбере кой от всички е най-голям дембел и заповядал да запалят зданието, в което били те. Уплашени от пожара, всички дембели се разбягали, а само двама останали вътре. Когато видял, че пожарът се усилва, единият се обърнал към другаря си и го запитал какво да правят. Оня му отговорил: "Как не те мързи да говориш?..."

* Дембел, дембелин (тур) – ленив човек (бел ред)

Когато на човек е определено да умре, той ще умре където и да е. Например, един богат французин искал да освободи сина си от фронта и с много пари успял да го настани в тилвата част. Но и там, макар запазен от куршумите, синът му бил убит от граната, която паднала наблизом... Често пъти хората се плашат от епидемии. Човек не трябва от нищо да се плаши, защото може да умре от страх. Например, чумата тръгнала един ден за Багдат. Среща я един човек и я пита къде отива. – “Отивам в Багдат да взема хиляда души”. Чумата пристигнала и в Багдат умрели двадесет хиляди души. Когато се връщала, среща я пак същият човек и я запитва колко души е взела. – “Двадесет хиляди” – отговорила тя. – “А защо ми каза, че само хиляда ще вземеш?” – “Останалите деветнадесет хиляди умряха от страх”...

Човек трябва да е внимателен в живота си. Един пътник си купувал билет за влак на Горна Оряховица, но не му стигнали тридесет сребърника да го доплати. Той се помолил на един адвокат да му услужи, но оня отказал и видял как пътникът се принудил да върви пеша. Същият този адвокат един ден се озовал в Лондон и когато тръгнал да се връща, забелязал, че не му стигат тридесет сребърника и не могъл да си купи билет. Платено му било със същото... Това показва, че каквото правиш, това ще ти се върне. В този случай човек е една суха кост и трябва да отвори широко кесията си и да помогне на всеки, който има нужда. А днес, при това избиване на хора, някои трупат богатства. Бог държи сметка за това нещо и казва, че парите трябва да оживеят. Под *пари* се разбира всичко, с което може да се помогне – и знание, и чувство, и желание. В нас трябва да оживеят и нашите мисли и чувства. Затова Господ казва на всеки: “Говори на себе си, говори на твоите мъртви мисли, желания и действия!” Така в тях постепенно ще се забележи някакво движение, някакъв живот. Има ли майка, която да носи детето си и да не страда? Страда, но затова пък в нея се образува нов живот. Щом дойде Духът, тогава човек ще разбере защо е тук, на Земята, и ще види

колко е хубаво да живее, да страда и да умре, да излезе от този свят и да живее в друг, където хората ще се разбират помежду си. Ние, днешните хора, сме от първо, второ и трето измерение, защото у нас няма постоянна Любов, а само временна. Любовта в нас трябва да оживи душата ни, да укрепи сърцето и Духа ни. Така казва Христос: “Ако съм с Господа, и в ада ще ми е добре, но ако съм без Него в Рая, защо ми е той?”

Нека Господ бъде с нас. А Той е в нас и с нас. Когато Господ ни каже: “Говори!”, ние трябва да говорим. Ние искаме да изправим света, както изправяме себе си, но само разумният живот изправя човека. Всяка мисъл, дори и добра, ако не може да се употреби разумно, е лоша мисъл. И обратното. В съвременната наука има много такива примери. Например, въглеродният двуокис, който задушават хората, за растенията е приятен и необходим – дава им въглерод за храна, а се отделя кислород. Така че, едно нещо за нас е вредно, а за други е полезно. Дай греховете си на растенията, а вземи от тях чистото. Следователно, човек не трябва да се оплаква. Така казва и Писанието: “Дай си греховете на Господа”. Когато Господ вземе греховете ни, Той пита: “Тези кости може ли да оживеят?”

И така, всеки трябва да си каже: “Господ Иегова казва всички мисли и желания, всички кесии да се отворят за нашите ближни”.

*Беседа от Учителя,
държана на 1 октомври 1916 г., София*

8 октомври 1916 г.

ПОРАДИ РАДОСТИ

ПОРАДИ РАДОСТТА

“Жена, кога ражда, на скръб е, защото е дошъл часът ѝ; а кога роди детето, не помни вече тъгата си, поради радостта, че се е родил човек на света.”

Евангелие от Йоана 16: 21

Това е един от обикновените стихове – стихове, от които всички жени се страхуват. И понеже се страхуват, често искат мъже да станат. Също и синът, когато иска бащата да му плаща, се поставя в положението на слугата и казва: “Защо баща ми плаща на слугата, а не и на мен, аз също му работя”. Там е злото на света, това значи неразбиране на собственото положение. Така е не само между жените и синовете, но и между хората от всички професии. Метачът иска да стане стражар, стражарят иска да стане пристав, приставът иска да стане началник, началникът – министър, министърът – министър-председател и т. н. Вечен стремеж. Това не е лошо. Христос употребява този стих, за да изрази една велика идея. Той казва: “Една жена, кога ражда, на скръб е”. Защо се ражда тази скръб? – Заради човека, който се е заченал у жената. Чрез човека, заченат у нея, тя ще стане човек. Както Адам роди жена, така жената ражда мъж. От костта на Адама Господ направи жена, а от един малък зародиш жената ражда мъж. Законът за подобие то съществува – роден си, ще раждаш. У вас трябва да се яви една велика идея.

Съвременният век е век на бръщолевене, говорене и т. н. Всяко нещо трябва да се постави на мястото си. Когато детето бръщолечи, то е на мястото си, защото се учи. Когато някой се учи да свири на цигулка, например, той дълго време ще скърца по струните и това е необходимо. Обаче, ако се яви да дава концерт някъде, ще го изпъдят. Той трябва да скърца във някъде, докато се научи, а после може да влезе в залата да свири. Раждането в този смисъл може да се уподоби на една музика, защото самото зачатие започва от един малък зародиш. В съвременния живот е трудно да се говори по тези въпроси, защото умовете на хората са много изопачени, ние сме изгубили първоначалния смисъл на нещата. Съвременните хора казват, че когато ражда жена, все едно че ражда магарица. Когато Христос влезе в Йерусалим, яздеше на магарица. Магаре и свиня са символ на изопачени неща. Защо свинята и магарето са такива прозаични формули? Магарето е едно от най-скромните, най-работните животни, много го бият и когато зареве, казват: “Реве като магаре”. Трябва да се разбира първоначалният, вътрешният смисъл на нещата. Ние мислим, че разбираме нещата. Например, когато ражда жена, това е Дух на Живот, това е един принцип. Когато роди, жената се радва, че човек е дошъл на света. В Божествения свят жената е носителка на Божествените мисли и от тази гледна точка всеки може да бъде бременен.

Един българин ми разказваше как е станало неговото обръщане: “По време на турската война ме нападна един ден една тъга, не мога да се събера в кожата си, ще се пукна. Започнах да се разхождам. По едно време слушам, че в една палатка пеят песента “Широк е пътят в света”. Изведнъж една светлина дойде в ума ми и тогава разбрах смисъла на живота”. Душата на този млад човек е била бременна, родила в палатката и тогава в нея настанала радост.

Христос казва на учениците си: “Вие имате скръб, защото е заченато нещо у вас”. И Христос трябваше да

умре. В света има раждане и смърт. Когато човек слиза от Небето на Земята, той се ражда. Интересен е процесът на зачатие. Когато се зачене човек, той е във високите кръгове на Божествения свят. След това душата започва да слиза, минавайки девет кръга за девет месеца, т. е. за всеки кръг по един месец. На детето му трябва тридесет и шест седмици, които правят девет месеца, или 362 880 минути или 21 772 800 секунди. Девет показва, че когато човек слезе, трябва да воюва на Земята, трябва да води борба, трябва да е в движение. Девет е числото на Марс. Тридесет и шест седмици е числото на прогреса, на еволюцията. Тези числа показват колко време е било необходимо на човека в миналото, за да зачене. Било е време, когато на човек, за да се роди, е отнемало двадесет и един милиона години, след което периодът се намалил. Вторият период е траял 962 880 години, третият период – 6 048 години, четвъртият период – 252 години, петият – 36 години, а шестият, сегашният, трае девет месеца. Когато зачене, жената съдържа в себе си всички тези периоди и ако те се наблюдават, може да се разбере от кои души е нейното дете, през кой период е минало, какъв човек е бил в миналия си живот и т. н. Някои питат: “Какво е моето дете?” Ако човек наблюдава, ще може да определи какво ще е неговото дете. Това може да се познае по майката през периода на бременността. Например, някои бременни страдат, искат да откраднат нещо, отчайват се, искат да се самоубият и т. н. Тези им състояния показват, че такова е било тяхното дете. Често пъти майката казва на детето си: “Моето ангелче”. Не е ангелче то. Детето и майката са тясно свързани помежду си и понеже в миналото тя го е развалила, сега то иде у нея, за да го поправи. То казва: “Ще се родя от теб и ще ме поправиш”. Често пъти хората се лъжат, че по любов се женят, а щом заченат, помнят детето си и тогава скръбта е вечна. Когато една жена помнята, скръбта не се маха от нея. а когато ражда, скръбта ѝ се премахва – това е закон. Докато една мисъл, едно желание, едно действие не се реализира, не можеш

да се освободиш от техните последствия. Следователно, каквато и мисъл да дойде, т. е. каквато и да се зачене, трябва да се реализира. Както и да философства човек, този закон царува, той е закон на Свободата.

Господ е дал на човека Свободата да прави всичко, което намисли, но за всяко нещо ще изпита последствията. Ако Господ е слаб, Той и не би допуснал тези неща, но като силен и всемогъщ, Той в края на краищата всичко Сам ще поправи. Някои питат как ще ги поправи. – Ще накара хората да раждат. Например, някой замисля нещо, но започва да се крие; това показва, че той е човек от ада, от мястото на страданията. Ще каже някой: “Аз принадлежа към еди-коя си църква, вярвам в Христа”. Що е вяра? Тя е символ на света, извор на Живота. Ако тази вода постоянно тече и не се впрегне в някоя воденица, тя няма да принесе никаква полза. Ако тази вода пада от високи гори и хълмове, тя събаря, отнася много неща, разравя, с една дума – носи почва за един бъдещ живот, но ако се употреби в добър смисъл, тя ще бъде полезна. Душата най-напред минава през минералното царство, след това – през парата и водите, после – през областта на зародишите и най-после Господ ѝ дава сама да сее. Най-напред ѝ дава минерали, течности, пари, води и семена; след това минава през областта на огъня, за да се пречисти; после минава през отражението, после – в атомната област, след това минава през гъстата материя. Така душата минава общо през десет сфери и затова детето носи на майка си велико богатство. В този смисъл майката е една голяма лаборатория, в която влиза едно велико богатство от онзи свят.

Аз искам да размишлявате философски, разумно да схващате нещата, да разбирате вътрешния смисъл на Живота. Някой казва за другиго: “Наддумах го”. Например, един българин се хвалил, че знаел добре турски. Един ден се срещнал с един юзбашия*, заговорил се с него и по време на разговора го набил. Когато го запитали

* Юзбашия (тур) – военен чин в турската армия, стотник (бел ред.)

защо направил това, той отговорил: “Наддумах го”... Когато детето иде, ние трябва да разбираме високия смисъл на това идване. А сега за какво се радва майката? Радва се, че синът ѝ ще стане знаменит. Въпросът е дали майката е извършила Волята Божия да се роди едно дете, а какво ще стане от него е второстепенен въпрос. Христос казва: “Когато се зачене това дете, майката ще скърби, но когато се роди, тя ще се радва, защото Господ ще го отгледа”. Майката казва, че тя е отгледала детето си, но аз не съм видял нито една майка да е сторила това. Например, квачката отглежда пиленцата си, храни ги, докато са още съвсем неспособни сами да се грижат за прехраната си, но щом поотраснат, тя ги изоставя и започва да ги кълве. Значи, в тази кокошка е имало едно същество, което я карало да гледа тези пиленца. Това, което заставя майката да отглежда детето си, е Господ, който е в нея. Един баща казал за сина си: “Ако не ми беше син, досега щях да го изпъдя”. Истината е, че Бог обича децата и Той заставя родителите им да ги гледат. В стиха Христос взема образа на една нормална жена, която е заченала, върви по Божествения закон, в който тя има скръб. Но казва Христос: “Аз ще си отида и вие ще се възрадовате”.

Ще ви дам един пример, който ще обясни отклоненията, които стават в света. От един знаменит германски проповедник се заинтересувала млада мома. Тя посещавала редовно всички негови проповеди, станала много ревностна привърженица на учението му, докато най-после проповедникът се оженил за нея и казал: “Намерих една работничка, която ще ми помага”. Но след като се оженили, тя му рекла: “Досега аз играх роля, отсега нататък ти ще играеш такава”. Така тя започнала да иска всякакъв вид удоволствия и се отказала от предишните си интереси. Проповедникът започнал да се отчайва. Всъщност, когато се оженил, той заченал и започнал да страда. Обърнал се към Господа с молба да го избави и един ден, когато чел Писанието, срещнал стиха: “Вие, жени, подчинявайте се

на мъжете си.” Проповедникът се зарадвал, започнал да се кара с жена си, набил я, а тя също се нахвърлила да го бие. И когато взаимно се набили, и двамата родили... Мнозина отиват при Христа, докато се оженят, а след това Му казват: “Сега искаме пари, богатство, къщи”. Тогава Христос отваря другата врата и казва: “Вие, жени, подчинявайте се на Бога, защото Бог е глава и на мъжа, и на жената.” Сега, като ви наблюдавам, виждам, че понякога раждат мъжете, а понякога – жените. Едни скърбят, а други се радват. Нека всички раждат, само че да раждат навреме, а не недоносчета. Нека всяко заченато нещо, когато се роди, когато се осъществи, да пренесе Радост. Затова в религиозния живот човек трябва да прави избор.

Някои мислят, че щом се обърнат към религията, ще станат светии. Младеж на име Йоан се влюбил в една религиозна мома, но един английски реформатор го посъветвал да не я взема за жена и му казал: “Тя с Христа може да е добра, но не и с теб.” Младежът го послушал и след време се оженил за друга една жена, която цял живот го измъчвала. Но тогава Йоан казал: “Аз ще изпълня Волята Божия, ако ще тази жена и сто пъти да ме влачи за косите из къщи”... По същия начин много от вас сте влачили Христа за косите из къщи. И когато отидете на Небето, Христос ще каже: “Това е моята добра, отлична жена, която ме влачи за косите”. Бих желал Христос да не е само едно прозвище и да очаквате да Го видите на Небето. Къде е Небето? В началото Бог създаде Небето и Земята.

“Жена, кога ражда, на скръб е”. Това е законът за очистване на човешката душа. Скръбта е Земята, а Радостта е Небето. Скръбта всякога носи след себе си Радост, а Радостта всякога носи след себе си скръб – този закон е неизменяем. Скръбта е сянка на Радостта. Христос на Небето е велик с това, че носи греховете на всички хора. Той пренесе греховете на цялото човечество не само на времето си, но и днес Той носи човешките страдания. Човек, който не може да носи страдания, е една муха,

амеба, микроб, а човек, който съзнателно страда, е велик човек, макар и да е прост. Всеки, който страда и носи мъжки страданията си, е Христос на Земята. Жена или мъж, който страда най-много и носи своето страдание най-леко, е Христос. Небето и Земята са в нашия ум и сърце. Когато умът ни е развален, няма Земя и Небе. Казват, че Бог е създал Небето, а Земята е била неустроена и разрушена. И затова Бог шест периода е строил света, за да създаде тази голяма земя – жената. Колко много е бъррила тя, колко много огън е хвърляла, докато се укроти! Човек трябва да се роди, а раждането става само в един Божествен организиран свят.

“Жена, кога ражда, на скръб е”, казва Христос. Когато стане въпрос за раждане, няма мъж и жена. Едно време мъжът е раждал, а днес, именно след Христа, жената ражда. Затова трябва да ражда добре. Законът на раждането подразбира следното: когато влезе в почвата, този малък зародиш започва да събира всички мисли и чувства и да се образуват ред тела, ред светове, на които човек става господар. Когато зачене, майката трябва да следи как работи Бог. Раждането прилича на един велик художник, който работи и след като свърши работата си, излага картината си, за да представи на хората тази велика идея. Защото всеки ден, всеки час, всяка минута и секунда човек трябва да внася нови мисли. А когато не приемаме нещо ново, започваме да скучаем. Следователно, майката заедно с детето си минава през висшите светове. Има майки, които при зачеване са радостни, защото чувстват връзката между себе си и детето.

Сега, окулистите представят разни теории за раждането на човека, но мнозина могат и да грешат. Някои твърдят, че когато се пуска една душа, веднага се намира майка на това дете. След това трима от неговите ръководители обикалят света, после потопяват душата на детето във вода на забвение и най-после го донасят на майката. Това обикаляне по Небето не е така лесно,

на всяка стъпка има препятствия и затова човек трябва да намери пътя. Тримата ръководители, които донасят детето, остават с майката и ако тя го пази, те ѝ съобщават много тайни, научават я на много неща. По същия начин, ако човек запази своята мисъл, ще може да роди след време някаква велика душа. Човек не може да зачене едновременно много желания, но трябва да даде ход само на едно желание, а другите да се съединят в едно и да служат на главното желание. Така е и с мислите: всички малки мисли трябва да се съединят и да образуват една голяма. Човек трябва да има една мисъл, но да е добра. Например, човек отглежда много прасета, само че по-добре да е едно, но добро. Прасето е символ на желание. Ако е едно, то е благородно и разумно желание. Казват за някого, че е едно прасе в Астралния свят. След време той ще се роди във вашите сърца и улове, ще го видите в себе си и тогава ще се зарадвате, защото той ще внесе у вас и Небето, и Земята. Заедно с него ще влязат и Ангели, и Архангели, и Херувими и други Велики същества.

В Христовата църква законът е такъв, че едни са на Земята, а други са на Небето. Когато са отворени прозорците на Небето, от Земята може да се слуша какво се говори там. А може и от Небето да се слуша какво се говори на Земята. Вашата скръб е, че сте заченали едно дете и нека тази скръб е за Радост. Може човек да страда интензивно, може да се отчайва дори, но нека си каже: "Заради това Божествено дете, което нося със себе си, човек трябва да страда!" В Писанието се казва: "Когато ние, мъртвите, възкръснем", а аз казвам: "Когато ние, живите, родим". Това значи човек да живее в желанията си, в мислите си, в идеите си. И всяка мисъл, която иде, е един Ангел, изпратен от Бога. Човек не трябва да се сърди на мисълта и желанието, които причиняват скръб, защото те ще родят Радост. И тогава човек ще си каже: "Животът има смисъл". Когато Христос роди, Той изпусна Духа си и на света настана тъмнина. Славата

Му беше толкова велика, Светлината Му беше толкова голяма, че светът потъмня. И нашият свят ще потъмнее, а ние ще влезем в онзи свят, където ще видим какво в действителност е светът. Човек трябва да познава това преживяване и само с това ще познаем вътрешния смисъл на Живота.

Някои ще се запитат как ще ги познаят на Небето. Човек трябва да има признаци. Веднъж известната певица Аделина Пати* отишла в Ню Йорк, но се случило така, че парите ѝ свършили и един неин познат ѝ изпратил превод до Нюйоркската банка. Директорът на банката я попитал с какво ще удостовери своята самоличност. Тя нямала друг документ, освен своя глас, и започнала да пее. Щом я чул, директорът веднага дал разпореждане да ѝ отпуснат приведената сума...

Когато отиде на Небето, човек трябва да занесе своята Божествена мисъл.

*Беседа от Учителя,
държана на 8 октомври 1916 г., София*

* Аделина (Адела) Пати (1843-1919) – именита оперна актриса от италиански произход, пляла в оперните театри на Париж, Лондон и Ню Йорк (бел ред)

29 октомври 1916 г.

МЪДРОСТНА

МЪДРОСТТА

“Но мъдростта, която е отгоре, първо е чиста, после мирна, приветлива, благопокорна, пълна с милост и добри плодове, безпристрастна и нелицемерна.”

Съборно послание Яковово 3: 17

Ще взема този стих във връзка с основата на Живота. Какво отношение има Мъдростта към човешкия живот? Отношението на Мъдростта към човешкия Живот е такова, каквото е отношението на майката към детето. Какво би се ползвало детето, ако майката беше глупава? Ние никога не можем да се домогнем до онова дълбоко, вътрешно разбиране на човешкия Живот. Той има двояк смисъл – тесен и широк. Тесният смисъл е преходният живот, а широкият смисъл е безсмъртният Живот. Казахме, че Мъдростта и Животът са както отношението на майката към детето. Следователно, вие ще бъдете неспособни да започнете живота си, ако Мъдростта не вземе мястото на една майка. Апостол Яков определя каква е Мъдростта, определя едно от нейните качества, един от нейните атрибути, а именно – Чистотата. Ако няма Чистота, няма Мъдрост. Тъй както, ако майката няма любов към детето, тя не е майка. Следователно, имаме ли Чистота вътре в себе си, имаме и Мъдрост. Това е първата връзка и всички сполуки в Живота зависят от тази Яснота и Чистота.

Яснота и Чистота са синоними. Защото ако нашите очи нямаха яснота и чистота, какво бихме правили, тръгнем ли на дълъг път? Разбира се, че ще срещнем големи препятствия. Следователно, ако в живота си имате препятствия, това показва, че в Мъдростта липсва основният атрибут – Чистотата.

И тъй, ние трябва да положим Чистотата. Тя е необходима и в науката. Всички Велики учители, които са идвали да просвещават света, са имали тази Чистота, т. е. имали са основния атрибут на Мъдростта. Чистотата подразбира, че никога в човешката душа не трябва да има желания и страсти. Едно от основните неща, характеризиращи Живота, са страстите. Те стоят като обръч около мозъка. Три пръста над ухото се намират човешките чувства и емоции. Хора, които обичат литературата, имат емоции. Чувствата съставляват най-високият праг на човешкия живот. Под *чувства* аз разбирам, че човек чува, т. е. да имаш чувства, значи да чуваш. В Божествен смисъл да чувстваш, значи да чуваш, да преживяваш най-тънките усещания, на които човек е способен. И в храненето, и в четенето, и в писането ние се радваме на това, което преживяваме и усещаме. Това е Животът, вън от тези преживявания всичко е невидимо.

Яков казва, че първото качество на Мъдростта е Чистотата. После, Мъдростта е мирна, повърхността ѝ е тиха, спокойна, не се вълнува. Кои хора се вълнуват? Тези, у които страстите вземат надмощие, които живеят в основата на своя мозък – над ушите си. Това място е свързано с един център на човешкото обоняние и щом минеш покрай някоя гостилница, веднага ти се прииска да се понаядеш с месо и да си пийнеш. В този случай ти веднага слизаш отгоре, започваш да мислиш за някоя хубава кокошка, за месото на някой вол, за винце, за други неща и когато всичко това напълни твоя ум, Мъдростта ти излиза. Тогава горко на онзи готвач, който не е сготвил хубаво ядене! Петдесет на сто от всички нещастия произ-

лизат от това малко центърче. Това е епикурейство. Такива хора казват, че Животът няма смисъл. Човек трябва да е учен, трябва да е банкер, за да нахрани добре това място в мозъка си. И след като яде петдесет, шестдесет, сто и повече години, най-после това място се разваля – воденицата се поврежда, търговията престава и хората отиват на друга воденица.

Понеже сме дошли на Земята, ние трябва да се стремим към своя вътрешен Божествен живот. Само в него можем да бъдем щастливи и блажени, доколкото можем да спазим Божествения закон. Мнозина се спъват от стиховете на това послание. Когато Яков говореше, той имаше един Божествен дух, имаше откровение и затова казваше тези неща. Мнозина четат Библията, но не я разбират. За да я разберат, трябва да са преживели това, което апостолите са преживели, да имат техния дух, душа и ум. Някои казват: "Аз искам". Добре, но три неща са необходими на човека: първо, да търси, второ, да разбира нещата и трето, да ги прилага. Това е същото нещо, което казва Христос: "Търсете, хлопайте, искайте". Ако не търсиш, не можеш да намериш. Тези три елемента трябва да се съединят в едно, за да се разбират основните причини на нещата. Един добър градинар трябва най-напред да разбира от почвата, после трябва да посее някое дърво, да го обработва, а след години то ще принесе плод. Така е и в Божествения живот: когато посеем една мисъл, след време тя ще даде плод. Божественото желание ще посееш в твоето сърце, а Божествената мисъл ще посееш в твоя ум. Но преди да си ги посял, твоите ум и сърце трябва да бъдат чисти и мирни. Човек трябва да се избави от лакомията, която съществува в света.

Ще ви приведа един разказ, съчинен преди хиляди години. Това се случило по времето на древния цар Харун Он Рашид. Той имал обичай да се преоблича и да посещава града, за да види как живеят неговите поданици, дали има ред и порядък между тях. Бил доста щедър и

правел благодения. Един ден той среща един просяк и му дава една златна монета. Просякът му казал: "Господарю, ако ми удариш една плесница, ще ми направиш голямо добро". Царят не искал да прави това, но понеже просякът настоявал, заповядал на везира да му удари една плесница. И понеже му се видяло много чудно, че просякът иска плесница, повикал го в двореца си и го запитал кои са дълбоките причини да моли за това. Просякът започнал да разказва своята история. Бил син на богат търговец и когато баща му умрял, купил си около осемдесет камили и така забогатял. При едно от пътуванията си срещнал един дервиш*, който му казал, че знае едно голямо богатство и му трябват камилите, за да го натоварят и после да го разделят наполовина. Търговецът се съгласил, натоварили богатството, но още в началото дервишът взел една малка кутийка с някаква мас и я скрил. Започнали да делят наполовина, обаче търговецът помолил дервиша да му даде повечето камили, а да задържи за себе си по-малко, разсъждавайки, че на едно духовно лице не му е нужно толкова богатство. Дервишът се съгласил, отстъпил повечето камили и задържал за себе си само десет. След като помислил малко, търговецът пак му казал: "Дай всичките на мен, а задръж за себе си една камила". Дервишът и на това се съгласил. След малко търговецът поискал и последната камила, получил я, но понеже забелязал как дервишът скрива кутийката, запитал го какво има в нея. Дервишът му отговорил, че съдържа някакъв мехлем, който има следното свойство: ако се намаже с него лявото око, човек ще вижда всичките богатства в света, а ако се намаже дясното око, ще ослепее. Тогава търговецът помолил да му намажат лявото око и наистина видял богатството на целия свят. После поискал да му намажат и дясното око, но дервишът отказал, предупреждавайки го, че ще ослепее. Търговецът, обаче, не вярвал, мислел, че ако си намаже и дясното око, ще види нещо много повече, и

* Дервиш (тур) – мохамедански монах (бел ред)

продължавал да настоява. Накрая дервишът се съгласил, казал, че отхвърля всяка отговорност от себе си, намазал му и дясното око, след което търговецът действително ослепял. Започнал той тогава да вика и да плаче, но дервишът му казал: “Понеже беше много лаком, трябва да понесеш всички последствия”. Тук просякът завършил разказа за своя живот и казал на цар Харун Он Рашид: “Щом е така, искам да ми удариш една плесница. И всеки друг, който ще ми направи добро, искам да ми удря по една плесница, т. е. да ми намазва и другото око”.

Така и Господ ви е намазал едното око. У мъжа е намазал лявото, а у жената – дясното, но те искат и двете им очи да намажат. И така хората ослепяват – това е човешкото грехопадане. Знанието и Мъдростта, която Господ ни дава, ние не сме в състояние да я почерпим от Живота. Животът на Земята е ясно определен – човек има вътрешен стремеж да въздигне своята душа. Но под израза *да въздигне* аз разбирам да влезе в онзи свят и да почерпи необходимите елементи за своето съществуване. Така например, човешкото сърце изисква желаня, но някои желаня са отровни и когато влязат в човешката душа, я разрушават. Например, колко е ненаситно желанието да бъдеш богат. И колкото повече забогатява човек, толкова сърцето му повече се втвърдява и най-после става толкова твърдо, че се разсипва. Крайният предел на втвърдяването е това състояние, при което тялото става крехко. А в обществения живот тази лакомия води до изолиране от хората и това разсипва човека. Човек живее, докато е със своите близки, а да живееш индивидуално значи да си извън Бога. Щом сме в дисхармония с хората, ние сме в дисхармония и с Бога. Казваш: “Аз го мразя” – мразиш и Бога; казваш: “Ще му взема парите” – крадеш и Бога. Това са отрицателни състояния и обратно – правиш ли добро, ти правиш добро и на Бога, съработник си с Него. Мъдростта слиза отгоре, за да научи нас, чадата на Господа, да търсим истинското Знание. Мнозина искат да се научат, но са недоволни и

казват: “Защо Господ е направил така?” Аз казвам: щом си взел да Го критикуваш, ти не разбираш Господа. Дойде ли ти зло, недей пита защо се е случило така, а си кажи, че за добро е дошло. Когато допуснем, че нещата в света не вървят хармонично, това подразбира, че не разбираме нещата. Например, в Америка има пусти места, през които хората вървят, вдигат много прах и мислят, че всичко навсякъде е обвито в прах, а не знаят, че те го вдигат. Така е и с твоите мисли и желания – вдигнал си толкова прах в тях. Нека Мъдростта ти бъде чиста и мирна, нека този прах се утаи и само тогава ще разбираш дълбокия смисъл на твоята душа. Съвременните хора вече две хиляди години проповядват върху Мъдростта, но тя като че ли не ги е засегнала. По-точно, не е засегнала тези, които са на Земята, а тези, които е засегнала, са на Небето.

Някой казва: “Искам да живея”. Добре, но гледай да използваш добре Живота. Които искат да отидат на Небето, трябва да разбират вътрешната Божествена Мъдрост. Коя е причината? Бих желал да видя една църква в света, в която свещеникът да проповядва от Любов. Сега той проповядва, защото има жена и деца, а казва: “Аз проповядвам за Господа”. Не проповядваш за Бога, а защото жена ти те пече. Някой учител казва: “Аз проповядвам за Господа”. И ти не проповядваш за Господа, а за твоята жена и деца. Не искам да кажа, че това, което се прави, е лошо. Например, един проповедник събрал оттук-оттам материал, наредил добре беседата си, за да изкара повече пари, но слушателите не му дали толкова, колкото му се падало, оценили я за по-малко и в следващата проповед той започнал да кастри хората, които не му дали пари. Проповед, в която парите играят важна роля, не е чиста. Следователно, тази мъдрост не е чиста. Говоря за свещеници, които казват, че са Божии служители. Това име трябва да отговаря на целта. Всеки трябва да върши работата си тъй, че да отговаря на името си. Например, някой казва, че е търговец на дрехи и той действително си е такъв. Трябва да сме искрени и чисти. И

ако аз не проповядвам Истината, ще кажа: "Извинете ме, аз проповядвам Истината наполовина. Днес проповядвам само за пари, защото имам нужда от тях, а един ден ще проповядвам и без пари".

И така, Яков взема думата *мъдрост* в широк смисъл. Много християни казват: "Искам да разбера Божествената Мъдрост". Готов ли си да дадеш всичко за Бога? Христос е казал да се отречеши от себе си, което значи всички богатства, които имаш на Земята, да ги дадеш на сиромасите и заедно с тях да работиш и да ги научиш на труд и постоянство. Някои посочват какво е направил Карнич. Смешни са хората, когато взимат Карнич за идеал. Богатството е товар. Има един пример с онова магаре, което го натоварили с много мощи, икони и кръстове и където минело, всички се кланяли, а то си мислело, че поклоните се отнасят за него. Ти може да си в положението на Карнич, а да си едно магаре. Почитанието спрямо теб трябва да е заради твоя дух и мъдрост. Главата ти не трябва да е пълна с библейски стихове и изречения, те трябва да са в твоята душа и да представляват една Божествена тъкан. Това е смисълът на истинското християнство. Някой може да ми каже: "Ти не проповядваш добре". Аз нямам нищо против съвременния строй, но гашите на едно петгодишно дете не стават на десетгодишното. И понеже човечеството днес е пораснало, трябва нов неща, нов строй, нови мисли. Малкото момиченце може да си играе с кукли, моите почитания към него, но когато голямата мома си играе, ще ѝ кажа: "Мома, на теб ти трябва живи кукли, другояче трябва да гледаш на Живота". Когато малкото момченце си играе с конче, моите почитания към него, но когато големият момък си играе, ще му кажа, че му трябва истински голям кон. Конят е човешкият ум, а куклата е човешкото сърце.

Когато майката ражда своето дете, това значи, че ражда своето сърце, за да го превъзпита. И когато един стар дядо не може да превъзпита своето дете, той трябва да умре. Затова Господ е казал: "Докато човек не стане като

дете, не може да влезе в Царството небесно". Човек трябва да прероди своето сърце – да стане малко. Под *малко* се разбира един пластичен елемент, който е в състояние да се развива правилно и не губи еластичността на Живота. Някоя жена казва: "Родих пет деца". Добре, но възпита ли ги? – "Не". Тогава не си научила смисъла на Живота. Някоя пък ще каже: "Аз нищо не родих". Трябва да родиш. Мъдростта, която слиза отгоре, казва: "Ти трябва да родиш и твоето дете трябва да е мирно". Добре, вие имате деца, но понякога се тревожите, раздразвате се, пламвате от червенина, най-после ви заболява глава, стомах или бял дроб и казвате: "Бързо викайте лекар, че ще умра!" Отгдето знаеш, че ще умреш? Това показва, че не разбираме отношенията и взаимовръзките, между които съществуваме. Всеки, у когото Мъдростта не е чиста и мирна, ще умре, ще се сплусне. А това подразбира, че в Невидимия свят има други закони, според които твърдата материя трябва да се превърне в мека, за да се стане годна за живот. Следователно, заради другите условия нашето тяло трябва да стане жертва на този закон. Всеки от нас трябва да пожертва своето тяло, както цветът жертва своите листенца, за да завърже. Това значи, че ние трябва да пуснем своите листа.

Сега, съвременните хора искат да живеят във физическия свят, но не мислят, че този свят е най-добър. Във физическия свят отношението ви спрямо Невидимия свят е същото, каквото е отношението на детето в утробата на майка си – то живее в една малка обвивка и за него това е цял свят. Но когато детето се роди, тази обвивка, това тяло трябва да се пожертва, да умре. Следователно, по отношение на Духовния този свят е само една утроба и затова човек се чувства в него стегнат и притеснен. Някой казва: "Аз искам да оправя света". Няма какво да го оправяш, излез от майка си навън. Понякога детето се движи вътре в майката, но не иска да излезе навън. Дори когато започне да излиза, пак не му се иска и затова търсят акушери да го извадят, затова майката вика, крещи. Така

и ние не искаме да излезем, но Господ ни тегли. Трябва да излезем от физическия свят и да отидем в Духовния, в който има много повече условия за развитието ни. Сега вие гледате тялото си и си казвате: "След години всичко това ще го изгубя". Или пък се гледате в огледалото и виждате, че сте остарели. Аз казвам: ще излезете от утробата на майка си. Християнството е наука, която посочва как хората трябва да излязат от този свят. То е тесен път – тесен, за да може само един човек да мине през него.

И така, трябва да се помни, че Чистотата в сърцето и в ума е едно качество, един необходим атрибут. Защото нашият стремеж да бъдем богати е прав, но богатството, което придобиваме, трябва да се пренесе там, където няма да се изгуби. Не трябва да бъдем сиромаси. Някои цитират: "Блажени нищите духом, защото е тяхно Царството Божие". Това не значи, че човек трябва да е беден, но значи човек, който е безсмъртен, който е разбрал Живота. Не на сиромасите е Царството Божие, а на онези, в сърцата на които няма мисъл да заграбят света, които всякога са доволни, които са готови да се жертват, от нищо не се оплакват, за които всичко е добро. Пратете ли ги в ада, там им е добре; пратете ли ги на Небето, и там им е добре. Такива са хората, които са нищи духом. Някой казва: "Аз искам да съм нищ духом". Добре, още сега можеш да бъдеш. Но ако се поусмихнеш, това показва, че искаш още да си поживееш. Ако си живял месец в утробата на майка си, значи, че има още да си поживееш; ако си живял два-три месеца, още има да си поживееш; ако си живял четири, пет, шест, седем или осем месеца, има още да си поживееш. Но ако си живял девет месеца, трябва непременно да излезеш и ако не излезеш, ще умреш в утробата на майка си. Когато дойде време на човека да умре, трябва да излезе.

И тъй, когато човек умре, душата се ражда. Тя трябва да излезе от физическата си обвивка и около нея да остане една етерна обвивка. След няколко дни тя ще съблече и втората обвивка и ще влезе в своето Астрално тяло, т. е.

в Чистилището, докато се пречисти. Когато се пречисти, ще напусне Астралното си тяло и ще се качи в своето Ментално тяло – една много по-фина обвивка и дреха, която не се къса тъй лесно. И когато пристигне в Рая, душата идва в т. нар. будическо състояние – човек, който напълно се е събудил и разбира Божествената Мъдрост и Любов. В това будно състояние няма ни спомен от всички земни страдания, които човек е преминал, а остават само едни приятни възпоменания за нещата, които са се случили. И от тази висота човек ще вижда защо всичко е станало така.

Съвременните хора не разбират себе си. Някои казват: “И аз знам Христос”. Питам го: “Ти излизал ли си от тялото си?” – “Не съм”. Значи не познаваш Христа. И когато Христос казва: “Аз съм път и истина”, Той разбира възможността на човека да знае как да излиза от своята обстановка и как да се връща. Ако някой християнин сега започне да излиза от тялото си, той припада, бързо викат лекари да го спасяват. Оставете го да излезе от утробата на своята майка. Например, някой човек страда; оставете го, не го смущавате, нека си страда. Тези неща са велико благословение, в тези страдания той изпитва това, което другите, които не са на негово място, не могат да изпитат. Следователно, само на страдащите Бог се открива, а за тези, които ядат и пият, Бог остава едно неизвестно същество.

Днес, при сегашните страдания, Бог се открива на хората. Едни се бият на фронта, а други се лекуват, т. е. едновременно действат две сили – едната разрушава, а другата лекува. Така се създават условия хората да заживеят добре помежду си. Например, двама, които по-рано не са живели добре, сега на фронта се срещат и се сближават. Тъй че, докато не се роди от утробата на майка си, човек не може да разбере външните условия. По същия закон, ако и ние не влезем във вътрешния свят, няма да разберем какво Господ мисли. Но това е определено.

Страстите са кратковременни – могат да се повдигнат като пожар, но след това ще угаснат и ще настане затишие. Когато понякога се разгневеш, разсърдиш се и се зачервиш, след половин час започваш да чувстваш умора и си казваш: “Колко ме заболя глава!” Следователно, настъпилата страст предизвиква обратна реакция. Утре пак ще се разгневеш и пак ще настъпи обратна реакция. Един вълк улавя една овца, гневи се, докато я изяде, но знаейки, че след това ще страда, отива да се наспи. Често и мъжете, след като се карат с жените си, отиват в кръчмата, за да забравят всичко, и казват: “Страстите на жената няма да ме убиват”. Но след като изтрезнеят, пак започват страданията и пак отиват в кръчмата. Страстите създават пианството. Трябва да се намерят сили, които да ги изкоренят. Страстите трябва да се впрегнат и тогава ще се отстранят. Ако пуснеш едно прасе в градината, ще рови, но то не е виновно за това. Впрегни тази своя страст!

Сегашните хора казват: “Искам да се освободя от страстите си”. Добре, но когато се освободиш от тях, у теб какво ще остане? Трябва да се впрегнете на работа като една работна жена и да разрешите ребуса на всяка една такава страст. Не питайте защо ви е дадена тя, но опитайте се да я впрегнете. Така постъпват и днешните хора. Река Искър колко пакости е правила до днес, но съвременните хора са я впрегнали в работа, докарали са я в София и използват водната ѝ сила за електрическа енергия. В този случай няма да кажете: “Господи, освободи ни от този Искър!” Щом искате да се освободите от вашите страсти, вие ще пресъхнете, защото те са вашите извори. Трябва да се намери основният закон – да се впрегнат страстите на работа, да им се даде един умствен колорит, емоциите да се обърнат в чувства, чувствата – в щастие, щастieto – в блаженство, а блаженството – в хармония, в сливане с Бога. Не можеш да бъдеш щастлив, докато не знаеш какво отношение има между емоциите и чувствата. Когато казваме, че човек не може да бъде щастлив,

разбираме, че той не знае нещата в света. Но има и щастливи хора, които могат да вземат скърбите на нещастните. При мен дохождат много и аз вземам скърбите им, вземам страстите им и казвам: "Хайде сега на работа!" Тези прасета трябва да се възпират, страстите трябва да се облагородят, да се превърнат в овце, т. е. в емоции, а после трябва да се превърнат в чувства. После, и аз благодаря на Бога, че ми е дал работа, защото и у щастливите хора има скука. А да си щастлив значи да помагаш на хората. Не съжелявайте, че има страдащи хора, а благодарете на Бога за всичко. И когато благодарим, ние ще дойдем до онова истинско разбиране. Благодарете на Бога, че имате пари; благодарете и за това, че са ви ограбили. Сега има много подобни примери. Например, някои затлъстяват и хората казват за тях: "Я как се е поправил!" Но утре същият получава апоплектичен удар, умира и тогава казват: "Как е възможно такъв здрав човек да умре?" Не съжелявайте, той сега е станал по-здрав. Друг пък боледува и след това се поправя; това значи, че той се е родил. Тези неща не трябва да ви смущават, те не са съществени. За всяко нещо си кажете: "Изпратен съм с такава и такава мисия" и веднага ще почувствувате радост.

Сега, аз ще свържа този стих от посланието на Яков с онази притча на Христа, където един баща отишъл при двамата си синове. Единият от тях казал, че ще отиде на нивата, но не отишъл; другият казал, че няма да отиде, но се разкалял и отишъл. Има хора, които ходят на църква, но не вършат Божиата воля, а има такива, които казват, че не искат да служат на Бога, а всъщност Му служат. Последните са истинските християни. Затова Христос казва: "Последният в света ще бъде пръв на Небето". Новото учение идва не заради църквата, а за големите грешници, за светските хора. Нека не се лъжат онези, които са в църква, че ние сме чада Авраамови. Господ казва: "От тези камъни Аз мога да извадя чада Аврамови". Това показва, че у нас не трябва да има

сектантство и да казваме, че сме това или онова. Необходимо е да търсиш и да прилагаш. Ще попита някой как. – Най-първо, Мъдростта трябва да е чиста, мирна; после, трябва да е приветлива, благопокорна. Но всеки ще попита кой е пътят, по който ще може да се влезе и после да се излезе. На човек, който няма тези качества на Мъдростта, няма да отговоря нищо. Ще кажете, че това е жестоко. Не е жестоко, но на един глух, който няма да ме чуе, защо да му говоря? Някой ще каже: “Ти се понадигаш”. Когато казвам Аз, под тази дума разбирам Бог. Щом сте чисти, това Божествено Аз всичко ще ви каже. Когато някое дете ми рече “Аз ще ти кажа”, аз ще се спра и ще отговоря: “Казвай, Господи, аз Те слушам”. Например, някой си е направил една градина и аз влизам в нея, разглеждам дали е четвъртита или елипсовидна, каква форма имат лехите, какви посадени цветя има, дали са бели, червени, жълти, каква големина имат и т. н. След като разгледам всичко това, аз ще кажа какъв е човекът, който е посадил тази градина. Ако имам едно писмо, ще зная културата на този, който го е написал. Някои възкликват: “Какви шапки имат жените!” Аз обичам да разглеждам шапките на жените, дрехите на мъжете, защото всичко това е една култура.

Христовото учение е учението, което е вложено у вас. Отворете библиотеките си и ще намерите вашите книги. Ако искате да влезете във висшето положение на Живота, ще трябва да намерите Свети Петър – той ще ви даде ключовете, той ще ви даде Христовата книга. Ако искате да слезете в нисшите светове, трябва да слезете долу и в ада ще намерите Христа. Единият ключ е у Петър, а другият е у Христа. Има две Евангелия; когато прочетете и двете, ще ги разберете и ще видите каква е Мъдростта, която слиза надолу. Защо Мъдростта не стои горе? Има причини. Тя слиза заради нас, тя е майка и баща, тя е храна и слиза заради нас. Само когато придобиете тази Мъдрост, вие ще намерите вашия Баща, ще видите какъв

е Бог. Ще намерите тази Мъдрост, която е чиста, мирна, приветлива, и тогаз ще намерите вътрешния смисъл на Бога, ще разберете какво нещо е Той. Когато влезете във връзка с Ангелите, в духа и в ума ви ще влезе нова Светлина, ще чуете такава музика, каквато никога не сте слушали, и ще кажете: “Има смисъл, това е дълбокият смисъл на Живота”.

Сега всички, които ме слушате, приложете Чистотата. Престанете да мислите, че сте чисти, и имайте стремеж към Чистота. Някой казва: “Аз съм достатъчно чист, достатъчно мирен”. Не, трябва да бъдеш напълно чист и мирен. Под думата *мирен* се разбират най-интензивните сили, които работят в света. Светлината, която слиза отгоре, е мирна, но произвежда най-велики работи. Под думата *мирен* разбирам силата, която ни дава подтик да работим и да мислим. Аз няма да ви уча как да мислите, но ще ви дам подтик, който да ви кара да работите. Аз бих желал да ви заведа някога на разходка, за да видите каква прелестно чувство се изпитва всред Природата. Вътре в нея се чувства Божественият ум, Мъдрост, Сила, Любов, които работят, които слизат и казват: “Господи, колко Си велик!”

Аз всякога желая да зная повече. Не казвам, че много зная, защото днес имаме едно схващане за нещата, а утре имаме друго схващане, друго разбиране. Следователно, в Живота трябва да виждаме Божествената хармония. Някой ще каже: “Остарявам”. И Земята старее. Ако не остаряваше, нямаше да има тази прелест. Браздите, долините, реките, планините – това са нейните бръчки. Щом човек има бръчки, той е по-изразителен. Тези черти, разположени нагоре или надолу, показват какъв е бил той, т. е. всяка черта си има значение. А днес художниците и фотографите вземат четката и заглаждат бръчките. Те не знаят кое е ценното. Например, една книга като Библията днес можете да я купите много евтино или ще я намерите някъде да завиват с нея различни покупки. Ние, съвременните хора, вземаме Божественото, увиваме

си с него сиренето и после се чудим защо сме толкова некултурни. Трябва с Божествената Мъдрост да си увием ума, сърцето и душата. Тогава ще бъдем силни и мощни хора.

И тъй, идва едно преобразуване в обществения живот. В съвременната наука стават промени, разни теории се явяват. Например, до преди години науката смяташе елементите за прости, неразложими тела и учените мислеха, че са стигнали крайния предел. Обаче, в съвременната наука, която се развива по-бързо от религията, успяха да разложат атомите на йони*. Така например, казват, че в атома на водорода има седемстотин йони, едни от които са положителни, а други са отрицателни. Следователно и там има мъже и жени, които се карат, т. е. има 350 мъже и 350 жени. В един атом кислород има 11 220 йона – значи около 5500 положителни и 5 500 отрицателни. Атомът на натрия съдържа около 16 000 йона, атомът на радия съдържа около 100 000 йона. Един ден може да се достигне дотам, че и йонът да се раздели. Ще направя следното сравнение: ако един атом е голям, например, колкото църквата “Свети Кирил и Методий”, то йонът ще бъде голям колкото един лешник. Между йоните има много големи пространства. Когато се говори за четвърто измерение, това се разбира в пространството.

Затова казва Христос: “Докато не станеш дете, докато не се смалиш, ще останеш един глупец”. Пътят на прогреса е да знаеш да се смаляваш, т. е. да знаеш формите, с които можеш да пронизваш света. Горее не приемат големи хора. Някои си мислят, че когато дойде второто пришествие, ще възкръснат със своите сегашни тела, които тежат, например, сто и петдесет килограма. Не, човек ще възкръсне по особен начин. Трябва да дойде едно разбиране, тогава в човека ще дойде Божествено тяло, което ще може да става толкова малко, че да преминава

* Най-вероятно става дума за елементарните частици, според представите на науката от първата половина на XX век (Бел. ред.)

всички светове, или пък да става толкова голямо, че да запълва всички светове. Трябва да се научим да ставаме малки и да нямаме желания да заграбваме света. Светът е за нас, стига човек да има желание. Постепенно човек ще мине през всички светове, през всички планети и после пак ще започне да слиза. Затова казват, че Животът е едно движение от центъра към периферията и от периферията към центъра. Това е вътрешният смисъл на Живота, т. е. от Любовта към Мъдростта и от Мъдростта към Любовта, от Истината към Мъдростта и от Мъдростта към Истината, от Правдата към Любовта и от Любовта към Правдата, от Правдата към Истината и от Истината към Правдата, от Правдата към Доброто и от Доброто към Правдата. Разбирате ли какво означават тези неща? Това е промеждутъкът на цели светове. Когато се каже *Добър*, това е един велик свят. Правдата, Любовта, това са също велики светове. Някои питат какво е Мъдростта. Това значи да влезеш да живееш в нейния свят. Тогава ще видиш колко е хубаво да живееш там.

Сега, искам тази Мъдрост за всички да бъде чиста и мирна и когато излезете оттук, да можете да я предадете не с думи, а с контакт. Никой не може да предаде на другите това, което го няма у него. Мъдростта чрез Мъдрост се предава, Любовта чрез Любов се предава. Трябва да обичаме всички, без да мислим за себе си. И тогава всички ще ви обичат. Ако не искат да ви обичат, ще има стълкновение; когато всички хора започнат да обичат, тогава ще има хармония. Например, сто музиканта се събират в един оркестър, но трябва да си изберат един диригент. Ако започнат да се карат кого да изберат, няма нищо да излезе и няма да има хармония в работата им.

Обърнете се в душата си към Господа, Той е Живот. Той е вътре във вас и разбиранията, които ще ви даде, дължите на Него. Ако Животът се схване така, ще настане голямо преобразуване в света. Тази Мъдрост, която иде в света, е Бог, тя е Христос. Христос слиза сега от Небето.

Какво множество от Велики души идва с Него! “Елате да видите Божественото” – казват те на хората. Те носят Чистота, Мир, Божественост. Някои питат кога ще дойде този Мир. Идва, аз виждам в човечеството една велика процесия – всички идват и пеят. И когато те дойдат, ще има хармония в света, а заедно с това ще има Мир и Любов. Това е Второто пришествие. Няма да има свършек на света, но светът ще се очисти.

Така бих желал всички да посрещнете Христа. И с Радост и Веселие да Го чакате! Нека тази Мъдрост отсега нататък да се почувства. Сега ще трябва да се проучи човешката душа. Вие никога досега не сте изучавали какво нещо е тя. Сега ще научите какво нещо е проповедник, свещеник, учител и т. н. Сега Божествената Мъдрост идва, за да ни научи на езика на нещата. И лично за нас всичко ще се превърне в една хармония.

*Беседа от Учителя,
държана на 29 октомври 1916 г., София*

5 ноември 1916 г.

ХРИСТИА ДА ПРИДОБИЯ

ХРИСТА ДА ПРИДОБИЯ

“А още и вменявам всичкото, че е щета поради превъзходството на познаването на Христа Исуса Господа моего, за Когото изгубих всичко и вменявам всичко за измет, само Христа да придобия.”

Послание к Филипяном 3: 8

Аз ще се спра само върху последната фраза: “Христа да придобия”. Думата *придобивам* е позната и на малки, и на големи, и на учени, и на прости, и на добри, и на лоши, и на умни, и на глупави – всички се стремят към придобиване. Няма същество, което да не се стреми да придобие нещо, колкото нискостоящо и да е то. Друго нещо е дали този стремеж съответства на нуждите, скрити в същността на дълбоките причини на Живота. По-важен е стремежът за придобиване и върху него почива растенето и развиването на човека. Защото тялото, сърцето, умът и духът си имат свой стремеж на развитие. Когато говорим за придобиване на Христа, трябва да разбираме какво е това. Аз зная, че имате различни мнения, всички искате да хванете Христа, да го придобиете. Можете да придобиете вол и да го турите в обора, можете да придобиете кон и да му турите юзда, можете да придобиете кокошка и да я турите в курника да я храните, можете да придобиете хубава рокля и да я турите в гардероба, може да придобиете шапка и други неща. Можете да придобиете и едно дете, но него няма да го турите ни в курника, ни в

гардероба, а ще го държите в ръцете си, на гърдите си. И тъй, трябва да се прави съществена разлика, трябва да притежаваме качеството да различаваме нещата. Всеки, който е тръгнал в Правия път, в пътя на човечеството или, казано в най-висш смисъл, в Божествения път, той трябва да различава двете съществени неща – да различава злото от Доброто, лъжата от Истината, неправдата от Правдата, омразата от Любовта, глупостта от Мъдростта. Тези неща са необходими, те са същественото в Живота. Вие мислите, че разбирате нещата. Може да мислите, че някои неща са добри, а всъщност те са зли. Когато говорим за Добро или за зло, разбираме отношенията на нещата към разумната човешка душа.

И тъй, какви са стремежите на душата? Някой казва, че е гладен, и вие мислите, че това е съществена нужда. Душата ви не се интересува от това, тя не иска тези твърди вещества. Вие мислите, че човек се състои от ядене, но това показва, че не разбирате нещата. Вие се питате: “Ами когато умра, дали ще ям и пия на онзи свят?” И като не можете да разрешите този въпрос, започвате да си мислите какъв ли ще бъде онзи свят. В Царството Божие хората не ядат и пият, това са неща, които тялото изисква за материалния свят. Но тялото и вие са две различни неща и когато тялото придобие тези работи, не считайте, че душата ви ги придобива. Това е една илюзия. После, у вас се явяват омраза, завист, отмъщение и други и мислите, че това е стремеж на душата. Това са стремежи на вашето сърце, защото гневът и завистта са неща, приятни на сърцето. Окултистите биха казали, че това са стремежи на Астралното тяло. Например, някой има няколко къщи и вие му завиждате, завиждате на някого, че е по-красив или по-учен, някой ви отнема слугата и вие се гневите и т. н., а после си казвате: “Аз се разгневих, аз направих това”. Лъжете се, това е стремеж на вашето сърце. След това някой започва да мисли, че е много нещо, възгордява се, мисли, че е много учен, много силен, че много знае. Започва да мисли, че той е всичко, че той е човекът, че той е придобил нещо. Той се гордее, защото има много знания, може да учи хората и да

им проповядва, мисли, че той е, който знае всичко. Всичко това е вашият ум, това е израз на вашите мисли. Трябва да различите тези съществени неща на вашия ум.

И така, къде ще намерим Христа? Нито в тялото си, нито в сърцето си, нито в ума си ще Го намерим. Къде тогава ще го намерим? Ще ви кажа. Някои ще ме разберат, а някои няма да ме разберат. Понякога съм давал толкова ясни примери, за да се научите да мислите, и пак не сте могли да се научите. Такъв е примерът с оня пътник, който, падайки в една пропаст, се уловил за клона на едно дърво и стоял увиснал четири-пет часа. А щом отмалял и се пуснал, той останал учуден, когато видял, че пропастта под него била само петнадесет сантиметра. Питат ме сега някои как да се пуснат от този клон в живота си. Имаш ли едно желание, пусни го. Не мисли, че интересите на твоето сърце са и твои интереси, остави ги да си вървят по своя път. Мнозина от вас се намират в положението на онзи турски юнак, който хванал един разбойник и двамата така се вкопчили, че нито той можел да го заведе при баща си, нито разбойникът го пушал. Юнакът казал на баща си: “Тате, аз улових един разбойник”. – “Пусни го” – му отговорил бащата. В случая вие сте едно желание, което иска да ви ограби, и нито можете да се освободите от него, нито то ви оставя. Ще запитате как да се освободите от това желание. Ето илюзиите на вашия ум. Стига да искате, ще се научите как да се освободите. Идете при един химик, помолете го да ви направи един прост опит – да разложи водата на водород и кислород, накарайте го да ви опише свойствата на единия и другия елемент и да ви покаже начина, по който той ги е отделил. Разсъждавайте и ще се научите и вие да разделяте по същия начин. Вие също имате едно съединение между тялото и сърцето. Може да имате съединение и от три елемента – киселините, например, се състоят от три елемента. Следователно, от съединението на вашите тяло, сърце и ум вие имате една киселина. А всички химици казват, че киселините са опасни за живота. Понякога киселините се употребяват за цяр, но

трябва да се дават в малка доза. Когато се употребят в голяма доза, те предизвикват отравяне.

Сега, когато ви говоря това, не искам да кажа, че не ви трябва сърце, ум и тяло, но твърдя, че тялото си има свои интереси и то си е в своето право, сърцето си има свой стремеж и то си е в своето право, умът си има свой стремеж и той си е в своето право. И душата в човека си има свой стремеж – например, милосърдие, вяра, надежда, съвест, любов към Бога. Те са най-висшите чувства на душата и вие сте в тяхната атмосфера. Душата е атмосферата на самия човек. Следователно, ако искаме да разбирате човека, ако искаме да намерим Христа и ако искаме да образуваме едно хубаво тяло, ние трябва да живеем в тази възвишена атмосфера. Ако служите на тялото си, вие ще бъдете слуга, а то – господар. И един ден ще се разочаровате от него, както момата се разочарова от някой момък. Тя е търсила момъка със сърцето си, а не със своята същност. Казват за някоя мома, че е изгубила сърцето си, но ще го намери. Защото сърцето може да се открадне, както могат да откраднат парите ви или кравата ви. Може да се открадне и вашият ум и вашите мисли, защото умът не е нещо съществено. Това показва, че вие не можете да владеете ума си. Когато пък сърцето се изгуби, тогава човек се втвърдява и казват, че се е ожесточил. Тялото, сърцето и умът са изучени, вие не търсите тези неща. Който иска да придобие Христа, трябва да мине през тези три свята и да влезе в света на душата. Бих ви го описал: той е един велик свят, населен с толкова благородни Същества. Може би, след време, когато хората придобият сетивото да виждат, ще могат да говорят за този свят. И сега можем да говорим за него, говорейки за Правда, Мир и Любов. Този свят има две подразделения: първо, пълно съзнание и второ, вътрешно сливане с Бога. Християните го наричат Едемски рай.

И тъй, за да намерите Христа, трябва да влезете в душата си, да се повдигнете и у вас да се зароди първото качество – *безкористието*. Под думата *безкористие* не

разбирам отрицателното качество да не желаяш, но да разбираш кои са съществени неща, какво трябва да придобиеш и какво не. Користолобие е, например, когато искаш да придобиеш неща, които мразиш. Когато си горделив, искаш всички да говорят добре за теб, всички да те обичат. Когато се научите правилно да мислите, т. е. когато в този Божествен, възвишен смисъл вие сте на вратата, на която можете да хлопате, Христос ще ви отвори. Как се придобива Христос? Тялото иска да приеме храна и то приема своите гости, поставяйки ги в устата си, където се приемат всички. Устата има *jour fixe**, затова там работят тридесет и двама слуги, които на всеки гост, който влиза, му събличат дрехите. На входа има един главен инспектор, който проверява гостите, заповядва на слугите да го напльнчат, да го сдъвчат хубаво и след това да го пратят в приемната стая. Ако сте гост и ви сдъвчат, минавате по коридора към друга стая, където всички останали са насядали, и след четири часа от вашето съдържание не остава и следа, всичко се преобразува. След това ви изпращат в света през задната врата, но вече в друга форма, а не в тази, в каквата дойдохте. И когато се явите втори път на света, вие ще бъдете едно извержение**. Това е стремежът на тялото – приема отпред, изпраща отзад, т. е. всичко приема, а нищо не дава. Не обвинявайте тялото, такива са неговите разбирания. И вие искате да приемете Христа по същия начин. Не, по този начин нищо няма да направите.

Дойдете ли до сърцето, и там е същото. Привличате някого и казвате: “Много те обичам”, но щом го намразите, изпущате го през задната врата. И тогава мъжът или жената се оплакват, че са изгубили сърцето си. Твоят мъж никога не е имал сърце, твоята жена никога не е имала сърце, и двамата не са имали сърца, не са били техни.

* *Jour fixe* (фр) – определен ден, за прием на гости в частен дом (бел ред)

** Извержение (арх) – отходен продукт от обмяната на веществата, изпражнение (бел ред)

Същото е и с ума: когато ви приеме, ще ви похвали, но един ден и той ще ви изпрати през задната врата. Затова казваме, че в нашите отношения има една непостоянна цел. Това са степени на развитие. Тялото, сърцето и умът са сили, дадени на човешката душа, които тя трябва да завладее по един Божествен начин. Тялото никога не трябва да ти става господар, а трябва да ти е слуга. На сърцето си също никога не трябва да позволяваш да ти стане господар. Същото се отнася и до ума. Някой казва: "Аз обичам със сърцето си". Който обича със сърцето си, той ще те обича днес, а утре ще те мрази. Затова хората казват, че без омраза не може. В света на сърцето има раздвояване. Аз не се лъжа от тези работи. Всички, които по този начин искате да имате възвишен и добър дом, искате да живеете в мир и съгласие, не сте разбрали Живота. Ако живееш един физически, сърдечен или умствен живот, не можеш да бъдеш в Царството Божие. Съвременната химия разглежда състоянията на телата като твърди, течни и въздухообразни. Тялото се уподобява на твърдата материя, сърцето – на течната, а умът – на въздухообразната. Следователно, вие можете да си служите с тези три състояния на материята – те са три сили, три отношения.

Сега Павел казва: "Всичко считам за измет, за да постигна Христа". В познаването на Христа има други закони. За да разберете законите на тялото, трябва да проучите анатомията и физиологията. Съвременните хора не трябва да бъдат невежи, а трябва да проучват своите промени, да знаят колко пъти в минута бие сърцето им сутрин, на обяд и вечер, т. е. да знаят разположението на своето сърце и денем, и нощем. После, трябва да разбират разположението на своя ум – кога мислят по-ясно и кога по-тъмно. Вие трябва да имате една по-ясна представа вътре в себе си, да различавате тези три отделни области на вашия живот. И когато започнете да различавате желанията на тялото (защото то понякога иска да се разхожда, а понякога иска да си почива), тогава можете да

се качите на своя кон, т. е. на своето тяло, но ще знаете, че тази разходка не е твоя, а разхождаш коня си. А когато си почиваш, кажи, че почива твоят кон. Мразиш ли някого, кажи, че упражняваш сърцето си. Обичаш ли някого, пак упражняваш сърцето си. Защото то обича омразата и любовта. Знайте, че може да употребите омразата и завистта като една работа на вашето сърце. Например, желаеш да придобиеш много къщи или друго каквото и да е; изведи сърцето си на разходка, покажи му много къщи, кажи му, че ще ги има, кажи му, че ще има всичко, което желае. На следващия ден пък ще се качиш на своя ум и него ще развеждаш. Умът ще иска да узнае тайната на Бога, ще се надига, а ти му кажи, че всичко знаеш, че имаш слава, че си написал всички книги на света. Той ще се зарадва. А ти ще знаеш, че твоето тяло, сърце и ум работят. След това ще разходиш своята душа – например, ще срещнеш един нещастник и ще му помогнеш колкото можеш, ще му дадеш повече вяра и надежда. Първото нещо, което се явява в душата, е това, че тя дава. Тогава ще кажеш на тялото си: “Ще ме почакаш малко, за да дам на този човек нещо”. Ще раздадеш любов, вяра, надежда и когато се върнеш у дома си, ще намериш Христа. Ще кажете: “Колко лесно, тя не била мъчна работа!” Много лесна работа е: извеждаш тялото, сърцето, ума и душата на разходка и се връщаш.

Под израза “Всичко считам за измет” Павел подразбира, че знанието, което можем да имаме за тялото, за сърцето и за ума, не може да се сравнява с онова, което Христос може да ни даде в съгласие с душата ни, когато се научим да даваме. Когато растенията започнат да цъфтят, обърнете внимание на това, че всеки цвят се обръща към Слънцето. Поставете някое растение, например някоя ябълка, в зимник и наблюдавай какво ще стане с нея. Растенията живеят на открити места, където има слънчева светлина. Следователно, за да намерите Христа, трябва да осветите вашето сърце, ум и душа. Душата ви от

нищо не трябва да се смущава. Например, прияде ви се кокошка или си кажете “колко лошо говорят за мен”, или си кажете “искам да бъда умен и учен”, а след това искате да намерите Христа. Няма да Го намерите, защото сте в един зимник. Или влезете в някоя църква и искате там да намерите Христа. И там няма да Го намерите. Някой казва: “Аз принадлежа към тази или онази църква”. Щом допуска, че съществуват много църкви, съвременната църква проповядва многоженство. Колко църкви има в света? Аз казвам, че има само една църква, т. е. една жена. За тази църква Христос казва, че е разумна и мъдра. Отначало Бог е създал един мъж и една жена. Това са най-разумните разсъждения. И ако някой ме пита какъв съм, това значи, че ме пита дали живея в тялото си, в сърцето си или в ума си. Църквата, която аз зная, е била винаги една и през всички векове ще остане само една. Всеки, който иска да намери Христа, трябва да има правилни схващания, правилни понятия за тези неща. Някои могат с хиляди години да ви проповядват, но няма да ви кажат Истината. Свещеник, който ви казва, че тази или онази църква е най-добра, не ви говори Истината. Ако под своята църква той разбира Божествената църква, която като един извор дава от себе си, която излива своето благословение в света, тогава съм съгласен. Но ако църквата събира хора, за да ги използва, тя не е Божествена. Христос дойде между евреите, които бяха избран народ, но тяхната църква беше църква на грабеж. И ако днес евреите са пръснати по света, то е, защото бяха лакоми и Господ ги прокле и ги наказа. Господ не ги прокле в буквалния смисъл, но те сами си докараха това. Някои мразят евреите; не трябва да ги мразят, а да ги приемат като един добър пример. Аз вярвам, че ако евреите един ден приемат Христа както трябва и дойдат в областта на душата, ще кажат: “В Христа Исуса няма ни елин, ни юдеин”. Христос обединява нещата в себе си.

Тези неща не са противоречиви, но вие не можете да разделите интересите на тялото от тези на ума и затова

у вас се нарушава хармонията на нещата. Например, вие се раждате жена и сте недоволни. Какво е жена? Жената живее в сърцето, т. е. сърцето е една къща, в която човешкият дух е влязъл да живее. Ти си взел тази къща под наем и знай, че в това сърце ти си кираджия* и един другар ще имаш сега. Мъжът живее на един по-горен етаж, т. е. жената живее на втория, а мъжът живее на третия етаж. Но и двамата са кираджии. Някой казва, че да бъдеш мъж или жена, е според закона, който Господ е турил. Жената трябва да е на втория етаж, а мъжът трябва да е на третия. Когато мъжът падне от третия етаж, обрулването му е по-голямо. Затова, за да намериш Христа, трябва да престанеш да мислиш дали си жена или мъж, трябва да излезеш на отворено място, да излезеш в областта на душата. И тогава, когато се обърнете към Бога и препратите вашите истински желания към Него, вие ще цъфнете. Само тогава Божествената енергия и Божествената светлина ще оплодотворят вашия цвят и ще се зачене Божественото у вас. Когато излезете от сърцето, ума и тялото си, само тогава тези цветове ще могат да се оплодят и вие ще имате приятните плодове на Живота. Постарайте се през тази една година да намерите себе си.

Павел казва: "Ако раздадете богатството си и тялото си, пак няма да намерите Христа; вие сте на пътя, но не и в пътя". Когато дойдете в положението на душата си, когато дойдете в петата област на Любовта – да обичате Христа и Той да бъде всичко за вас, тогава вие сте Го намерили. Когато престанете да мислите за себе си, за своето тяло, сърце, ум и душа, когато престанете да мислите как да се спасите, тогава ще намерите Христа. Когато бъдете над тези четири области, ще разберете великия смисъл на Любовта и ще го разберете с едно преживяване. Само когато ви заковат в тази Любов, както заковаха Христа, вие ще кажете: "Прости им, защото те нищо не знаят". А сега знам много мъже и жени, които си казват: "Аз ще

* Кираджия (тур) – квартирант, наемател (бел ред)

намеря Христа". Жената се моли, а мъжът ѝ я слуша и си казва: "Аз ще взема четири гвоздеа и ще я закова". Но тя започва да вика, да се сърди, а той ѝ казва: "Лъжеш като стара циганка, не знаеш ли, че аз живея на третия етаж, а ти си под мен?" Друг път мъжът се моли, а жената го слуша, взема четири гвоздеа, иска да го закове, той се сърди, вика и тогава тя му казва: "Лъжеш като стар циганин". И така двамата всеки ден намират Христа. От осем хиляди години насам има приковани хора и аз ги виждам, че се кънат.

Сега, пита се защо християнството не е напреднало. Човек, който иска да се развива, трябва да разбере този дълбок вътрешен смисъл и да се освободи от тялото си. Ти и без такова тяло можеш да живееш. То е сбор от много клетки, които и без теб могат да си живеят. Те са твои слуги и един ден, когато завършиш своето развитие, ще те напуснат. Така е и с твоето сърце и с твоя ум – един ден и те ще ти кажат: "Излез от тялото си, че ще дойде друг господар". За отношението на тялото, сърцето и ума ще ви приведа една аналогия, която донякъде ги изяснява. Вие имате една каруца, която представлява човешкото тяло, и един кон, който представлява човешкото сърце, а самият човек е вътре в каруцата. Счули ли се вашата каруца, вие се качвате на коня. Минавате ли през стръмни места, вие ще изоставите и коня и ще тръгнете пеш. Следователно, вие трябва да напуснете тези три облека и да излезете отвън. И когато казва Христос: "Ако някой не се отрече от себе си", това значи да се отречеш от господарството на тялото, сърцето и ума и да вземеш душата си за другарка. Понеже тя е добра жена, нейните интереси са общи с интересите на Духа и тя всичко дава. Затова Христос казва: "С какво се ползва човек, ако спечели цял свят, а изгуби своята душа?" Ако си човек без душа, всички тези три неща един ден ще те напуснат и ти ще изгубиш всичко.

И тъй, Павел казва: "Всичко считам за измет, за да придобия Христа". Сега, искам тази мисъл да е ясна в

умовете ви. Не искам да говоря с празни думи, защото мисълта, която изказвам, е точно определена в моя ум. Аз не искам да ме лъжете. Например, аз зная какво представлява фактът, че някои от вас дохождат тук един път. Някои дохождат два пъти, други три пъти и т. н. Това нещо представлява за мен наука. Например, аз мога да узная след колко време някой ще дойде пак. Съществува приказка за един вълк, който изял едно магаре, минали девет месеца и той си казал: "Ще отида пак да видя няма ли някое друго магаре на това място". Ако е лятно време, магарето може да е на същото място, но ако е зима, ще е прибрано. Затова на третия път вълкът ще дойде лятно време и ще намери магаре... Това е една приказка, която има много голям смисъл. Някой казва: "Дойде ми много голяма беля". Аз му отговарям: "След време ще ти дойде голямо щастие". Някому дойде голямо щастие, доволен е, а аз казвам: "След време ще ти дойде някое нещастие". Защо е така? Тези работи трябва да се изучават. Който иска да намери Христа, трябва да разбира тези дълбоки неща. За мен тези схващания имат двойко значение: например, музиката има чисто техническа и чисто психическа страна. Ако искаш да учиш музика, да придобиеш техника, трябва да си вземеш учител; ако искаш да слушаш хубава музика, изпълнена от един велик музикант, ще трябва да платиш за един билет десет лева. Във втория случай вие се ползвате наготово. Сега, ако искате да ме слушате само, ще ви кажа: моите билети струват десет лева (за бедните може и без пари), но ако искате да учите, ще платите много скъпо. Например, искате ли да учите цигулка, ще трябва да плащате и при това всеки ден ще употребявате по няколко часа за упражнение. В цигулката има четири струни и ще трябва да свирите последователно най-напред на първата, после, на втората, на третата и на четвъртата. С всички тези скрибуцания ще омръзнете на майка си, но когато се научите да свирите и на четвъртата струна, ще кажете: "Свърших вече упражненията". За да намерите Христа,

трябва да знаете много добре да свирите на цигулка – само тогава Христос ще ви стане Учител.

Съвременната система за обучение е много добре устроена: най-напред се минава през отделенията, после – през класовете, после – през висше училище и само тогава може да се дойде при някой Велик учител. Някой казва: “Аз ще дойда при Христа”. Христос няма време да ви занимава, Той може да ви даде само един концерт. Но ако искате да научите изкуството на Живота, трябва да живеете като един цигулар. Великият цигулар Паганини е свирел по дванадесет часа на ден и това, което той е изпълнявал, днес никой не може да го повтори. Сега казвате: “Придобих Христа”. Когато придобиете Христа, тогава ще разберете смисъла на Живота и няма да има нещо невъзможно на този свят. Тогава ще приличате на индийския княз, посетил един индуски светия, който имал много хубава крава. Князът много харесал кравата и предложил на светията много пари. Светията, обаче, не я давал. Князът го заплашил, че ще му я вземе насила, но светията отговорил: “Опитай се”. Изпратил той цяла армия въоръжени хора, но светията с един поглед повалил всички на земята. След тази случка князът решил да разбере живота на светията. След като го изучавал хиляда години, той придобил някаква сила и знания и пак отишъл с въоръжени хора да вземе кравата. Но пак се повторило същото. После още хиляда години проучвал живота на светията, придобил нови сили и знания, пак тръгнал да вземе кравата, но и този път не успял. За пореден път князът се заел да проучва живота на светията, придобил още нови знания и станал толкова силен и добър, че дори всички богове му се покланяли. И накрая, след всички тези три хиляди години на учение князът отишъл при светията и му казал: “Вече не ми трябва тази крава”. Това значи, че когато излязъл от тялото, сърцето и ума си, кравата вече не му трябвала... Колко пъти тялото се оплаква от сърцето, защото сърцето греши, а тялото страда. Друг път умът

грешни, а сърцето страда – такъв е законът. Следователно, грехът започва от ума. Всички болести идват все от ума, от сърцето и от тялото, затова заболяванията биват умствени, емоционални и соматични. Изпъдете лошите мисли от вас и всички соматични болести ще изчезнат. Внесете тези нови сокове и вашето тяло ще се подобри. Това практикува и съвременната медицина: когато кръвта на някого е много увредена, отварят една негова вена и вена на един здрав човек, преливат кръв от последния в тялото на болния и той оздравява. Соковете на душата непременно трябва да минат през вашия ум, сърце и тяло и тогава вие ще станете техният господар.

За да придобиете Христа, Неговият Дух трябва да се съедини с вашия. И щом се съедините, вие ще почувствате единство, ще почувствате, че цялата вселена е една хармония и всички неща, били те добри или зли, са на местата си. Добрите и злите неща са такива само по отношение спрямо вас. Но Бог, който е благоволил да вложи в дадено същество Своя Дух, си има причини за това, Той знае, например, защо е изпратил вълка и не сте вие, които ще Го съдите. Бог казва: "Аз те направих човек, затова не бъди като вълка, като мечката, като змията, но постъпвай като едно разумно същество". И тъй, щом мразите, вие сте със сърцето си; щом обичате да похапвате, вие сте с тялото си; щом се гордеете, вие сте с ума си, но вие не сте още с Христа. Човек трябва да се научи кое е същественото в него, трябва да разбере, че неговата храна е друга. Истината, Любовта, Мъдростта, Правдата и Доброто – това е храната, с която ще придобиете Христа. Когато придобиете тези плодове, тогава Христос ще дойде, защото ще има какво да Му сервирате. Щом започнете и вие да се храните с тази храна, всички ще бъдете хубави, а не такива, каквито сега ви виждам. Ще бъдете красиви, стройни и вашето тяло ще каже: "Слава Богу, че моят господар поумня, иначе той и мен искаше да обладае". Предназначението на човека е да освободи ума, сърцето и тялото си от всички злини и болести.

Сега, може да кажете за мен, че говоря като един оратор заради ефекта. Мога да ви говоря същото и малко по-тихо, но когато повишавам гласа си, искам да забия този гвоздей по-дълбоко у вас, че да се закачи нещо на него. Когато огладнееш, кажи си: “Това не съм аз”; когато се страхуваш, кажи си: “Това не съм аз”; когато се възгордееш, пак си кажи: “Това не съм аз”. В такъв случай ще си зададете въпроса: “Тогава кое съм аз?” Тогава ще дойде душата ти – покажи своето милосърдие, дай на някого пари. Това, разбира се, още не значи, че го обичаш. Защото ако дадеш някому пари, той ще може да ги използва намясто, само ако е умен. Парите днес вършат най-големите престъпления. Ако проучите и историята, ще видите, че парите са развалили света поради желанието на сърцето да има повече. Така са били създадени съдилища и бесилки, но осъдените на смърт, когато влязат в другия свят, стават по-опасни. Затова аз съм на мнение лошите хора да се турят в затвора, за да се превъзпитат и преобразят. Това трябва да се направи в бъдеще, защото хората, които умират, са по-опасни за човечеството. Ако влеете една отрова в десет килограма вода, тя ще зарази повече хора, отколкото ако я влеете в няколко грама.

И така, за да познаете Христа, трябва да придобиете онова съществено знание, което е необходимо за нашия индивидуален живот. Разтревожиш ли се, огладнееш ли, кажи: “Не съм Го намерил още”. Обичаш ли славата, кажи същото. Някой казва, че ходи на църква – той обича да яде. Не го укорявам, защото и аз ям, но яденето не трябва да съставлява цел в Живота. Питат ме понякога какво ще ям. Отговарям: “Дайте на моя кон каквото и да е, дайте му малко боб, сол”. Някой път, когато ме канят на гости, приготвят много неща и аз си казвам: “Е, каква голяма почит отдават на коня ми!” Всичко това означава, че не сте намерили Христа. Дайте ядене на бедния, на страдащия. Храна е потребна и на тялото, и на ума, и на сърцето, но и душата трябва да се храни. Под думата *храна* разбирам

да нахраниш човек, който се е обезсърчил и е решил да се самоубие. А сега вие мислите само как да се спасите и казвате: “Да отидем при г-н Дънов да ни каже нещо, той знае много неща, много е учен”. Защо проповядвам? Ако изворът не тече, той ще се пръсне, защото водата в него трябва да си пробие път. Затова и аз проповядвам – за да бъде благословение за вас. Някой казва: “Аз искам да ме обичат”, но суха чешма обича ли се, целува ли се? Пуснете през вашия чучур чиста вода и ще видите как всички ще ви целуват. За да ви целуват хората, трябва да им дадете. Някой се спира пред една чешма и казва: “Колко е хубав този камък”. Не камъкът е съществено, а водата – учението, което идва.

Един ден, когато от Невидимия свят ви видя щастливи, ще се зарадвам и ще кажа: “Радвам се, че намериха Господа!” Трябва да се радвате, да играете, защото когато сърцето играе, вие се молите; когато умът мисли, вие се молите. Радвайте се на тялото, когато яде; радвайте се на сърцето, когато чувства; радвайте се на ума, когато мисли. Те са уреди, които ще ви упътят. Когато минавате през физическия свят, необходимо е тялото; през Астралния свят е необходимо сърцето, през Умствения свят е необходим умът, а в Душевния свят е необходима душата. Ето защо Павел казва: “Да придобия Христа”. Христос е един Велик учител и в каквато форма и да Го посрещнете – във форма на жена или мъж, във форма на дете или слуга, Той всякога може да ви покаже пътя на Истината.

Нека остане във вашия ум тази мисъл, че Бог е един. Учението може да минава през много чучури, но изворът е един. Може да има много движения в света, но изворът е един. Когато Христос дойде у вас, Той ще ви научи правилно да разбирате нещата, ще научите кои постъпки у вас са добри и кои са лоши. Не трябва да казвате: “Сега съм малко по-добър, малко по-интелигентен”. Не малко, но трябва докрай и съвършено да завършите своята картина. Когато един учител дава на ученика си да рисува една

картина, той трябва да я нарисува добре. Тялото е един учител, сърцето е един учител, умът също е един учител. А когато влезете в душата си, тогава ще намерите Христа, тогава ще възкръсне тялото ви, сърцето ви, умът ви, тогава ще бъдете господари, а не слуги. Всички ще станат едно неразделимо цяло и вие ще бъдете силни в света. Тогава децата ви ще бъдат не като сегашните. Сега имате много кираджии и това са вашите деца. Що е тялото? То е една къща и хората влизат в нея. Казва някой: "Детето ми не ме познава". Посочете основната черта на вашето дете. За да познаете децата си, с които сте идвали много пъти на Земята, помежду ви трябва да има общност – майката трябва да се жертва за своето дете и обратно. Ако син или дъщеря не са готови да се жертват за родителите си, те не са техни деца. Бих желал всички синове да се жертват за бащите си, дъщерите – за майките си, слугите – за господарите си, учениците – за учителите си.

Когато дойде Христос на Земята, тогава ще настане истинският порядък, тогава ще има един съвсем друг строй. Това е учението, което може да преформира света – да намерим Христа. Казах ви в миналата си беседа, че Христос идва отгоре като една светлина над вас и всички, които сте готови да завържете, ще цъфнете. А които не сте готови да цъфнете, ще останете за една друга епоха. Които не сте готови да се жертват, не се безпокойте, защото никога светът не е бил тъй добър, както е сега. Но ще кажете, че има такава голяма война. Нищо от това, не се плашете, войната е чистене на света и на хората. Аз я уподобявам на жена, която става сутрин рано, започва да мете, вдига прах наоколо. Тя мисли, че е изчистила къщата, но след четири-пет часа пак ще има прах. Аз виждам, че всички, убити във войната, са паднали от своите коне, но са по-добре, не мислят за захар, за ориз. Някой ще попита какво ли е тяхното положение там горе. Те са по-добре от вас и ще оживеят. Вие ще живеете заедно с тях и с този Христос, който идва и е идвал много пъти на Земята.

Някой ще каже, че Христос е бил един път на Земята. Да, но Той пак идва. Идва да види какво е състоянието на Неговото учение, да види как съдят съдиите, как живеят мъжете и жените помежду си, да види как живеят военните, иска да види как се изпълняват нещата. Всеки трябва да бъде на мястото си, защото тези неща са турени от Бога. И ако в нас се въдвори тази хармония, ще знаем, че служим на Бога. Не завиждайте на царете, не съжалявайте бедните, правите им мечешка услуга с това. Възлюбете ги и им кажете: "Братко, ти много добре си учиш урока, радвам се за това". Тъй говоря аз на нещастните. А вие казвате: "Горкият, колко трепери!" Щом трепери, дайте му една кокошка, стоплете го. Възлюбете просяка и не мислете за неговите минали грехове. Някои са грешници, защото са имали условия да грешат. Но който не е свършил изпита си и не е имал случай да греши, той трябва да мълчи, защото това още не показва, че той е праведен.

Бъдете бодри, когато мислите, и помнете, че яденето не сте вие, че сърцето не сте вие, че умът не сте вие. Само когато се повдигнете в душата си, тогава ще бъдете една мощна сила. Аз бих желал всички българи така да разбират нещата. И ако така живеем, ние ще бъдем велики, защото Бог е наш учител и ние сме Негови деца.

*Беседа от Учителя,
държана на 5 ноември 1916 г., София*

26 ноември 1916 г.

ЗАКХЕИ

ЗАКХЕЙ

“Рече му Исус: Днес стана спасение на този дом, защото и той е син Авраамов.”

Евангелие от Лука: 19; 9

Послание к Евреям: гл. 1

По съдържание този стих е един от обикновените. Не трябва да презираме цветята, защото и те имат своето благоухание. Важни са думите: “Днес стана спасението на този дом”. Когато някой боледува дълго време, животът му минава през важна криза – да остане или да си замине. Лекарят туря ръката си на пулса му, за да констатира биенето на сърцето, и казва, че кризата е минала, че лекарствата са подействали, т. е. настъпила е една криза на спасение. Така е по отношение на физическото тяло, но има подобна криза и в човешкия живот. Такава е преживял и Толстой, преди да премине от стария към новия си живот. Много пъти той е искал да се самоубие, защото не намирал смисъл в живота и един ден една много малка причина станала повод да се спаси. Когато бил в гората той си казал: “И разбойникът, който беше на кръста, мина през една криза, но когато каза “Помилвай ме, Господи”, беше спасен. Той беше един умирающ разбойник, а аз съм един жив разбойник”.

Христос казал на Закхей: “Ти днес стана причина на твоео спасение”. Коя е била причината за неговото спасение? Макар и богат, той бил нисък на ръст, т. е. в телесно отношение не бил някаква представителна личност.

Но в него се заражда едно желание да види Исуса и той избира черницата на пътя и се качва на нея. Всеки човек, когато иска да постигне един идеал, трябва да заеме едно високо положение, да не стои в тълпата. Когато Христос дойде и погледна нагоре, видя, че в душата на този човек има една идея и му каза: "Слез долу, днес ще бъда в твоя дом". У този човек имаше не само желание да се качи на високо, но в него имаше и дух на справедливост и той каза: "Давам половината си богатство на сиромасите и ако съм обидил някого в нещо с клеветата, ще отдам четверократно". Тогаз каза Христос: "Днес стана спасението на този дом".

И вие трябва да се качите на едно високо дърво във вашата душа – трябва да се качите в най-високото положение. Докато ходите заедно с хората, докато споделяте техните възгледи и действате като тях, вие никога не може да намерите Царството Божие. Когато казвам, че не можете да го намерите, има си причини за това. Царството Божие представлява един възвишен живот с други закони. То не е за простосмъртни, то е място за безсмъртни хора, за хора, които искат да служат на Господа. Следователно, който иска да мине от живота на смъртта в безсмъртния Живот, той трябва да се качи на черницата и да даде половината си богатство на сиромасите, а на обидените от него да се отплати четверократно. Само тогава човек ще мине от смърт към Живот. Докато не се индивидуализира, човек е един молец. Що е индивидуализиране? То е състояние на жертване. Който иска да се издигне в един по-възвишен живот, трябва да намери начини за това. Начините, с които хората си служат на Земята, стават само за нея, но не стават за Небето, защото това, което е полезно за Земята, не е полезно и за Небето. Това, което е полезно за червея, не е полезно и за дървото, защото когато червеят влезе в него, то изсъхва. Това, което е полезно за нашия личен живот, не е полезно и за обществения живот. Човек не трябва да бъде нито червей, нито молец, нито паразит.

Сега, забележете, че Закхей беше нисък човек. Когато човек иска да влезе в Царството Божие, колкото е по-малък, толкова е по-добре. Когато Христос казва, че е по-лесно камила да мине през иглени уши, нежели богат да наследи Царството Божие, това е много вярно. За да влезе в Царството Божие, човек трябва да се освободи от всички свои стари желания и възгледи. Когато една мома се жени, тя не тръгва със старите си дрехи, със съдраните си обувци, а хвърля всичко и се облича с чисто нова премяна. Чудно е, че днешните хора искат да отидат при Бога с дрипите си. И когато проповядвам закона за себеотрицанието, вие се чудите как е възможно това. Възможно е за млади – за момичета и за момчета, но за стари не е възможно, защото те не се женят. Онези от вас, които са стари, не трябва да се докачват. Човек трябва да бъде млад в стремежите си и никога в живота си да не казва, че нещо е невъзможно. Бъдещето е на младите, защото те са с идеали. Закхей беше такъв млад човек. Макар и да беше богат, той се качи горе на черницата. Ако вие бяхте на мястото на Закхея, щяхте да започнете да обсъждате какво ще кажат хората, щяхте да си мислите, че заемате такова и такова положение и няма да успеете. Закхей не искаше да знае какво ще кажат хората. И когато Христос мина, видя го на черницата и му каза: "Слез долу, ти си човекът, който в бъдеще ще даде пример. Слез, в бъдещите векове хората от твоята постъпка ще се учат на урок, макар и да си един митар". За да оправдае това, Закхей каза: "Половината от имането си давам на сиромасите и за обидите ще се отплатя четворократно". Питам вас, които ме слушате, колцина сте готови да дадете половина от имането си на сиромаси и за обидите да платите четворократно? Мнозина искате много евтино да влезете в Царството Божие. Който казва, че евтино се влиза в Царството Божие, той не казва Истината. Човек трябва да бъде млад и в него трябва да има дух на себеотричане, на себепожертване, да бъде честен, да изпълнява думата си, да не се отрича от това, което веднъж

е казал. Ако днес хората изпълняваха честно своята дума, деветдесет на сто от съвременните злини биха изчезнали. Трябва честно да се постъпва, честно да се говори, честно да се продава, да няма двусмисленост в нещата! А ние какво вършим? Щом направим погрешка, търсим начин да се извиним. Не, признай и кажи тъй: "Направих това така". Правото си е право, кривото си е криво. Всичко това има и по-дълбок смисъл. Малкият човек Закхей не беше снажен, но беше благороден по ум и по душа. И казва Христос: "В този дом настана днес спасение".

Един древен гръцки цар, който много мразел престъпленията, издал заповед, според която на всеки, заварен в блудство, да му се извадят и двете очи. За нещастие, уловили в блудство царският син и го довели при баща му. Царят казал: "Ще извадите едното око на мен и едното на сина ми"... Това е човек, който държи на думата си. Който върши престъпления, трябва да ги плати. Същото направи и Закхей – той даде половината от имането си, което е едното око. За съвременните хора богатството е техният живот и да им вземеш богатството означава да им вземеш живота. Днес парите правят хората – който е богат, той е и хубав, и добър. Често момите казват за някой момък: "Глупав да е, но да е богат". Така казва и момъкът за момата: "Глушава да е, но да е богата". А после се питат защо не върви животът им, защо имат толкова нещастия. Защото и двамата са богати, но са глупави. Когато се чувствате недоволни от света, това значи, че сте глупави. Вие искате от Бога пари и богатство, но същественото не искате. Проповедникът иска да го слушат много хора, но никой не желае да го слуша един. Човек трябва да е готов като Закхей да раздаде половината си богатство и да възвърне за обидите четворократно. Питате как да намерите Христос. Приложете този закон – качете се на черницата.

Много пъти съм наблюдавал как покрай овчар, който пасе голямо стадо, минават всички овце, а той се спира

само на една, погалва я, говори ѝ. Това показва, че тя му е любима овца. И той ѝ дава едно любимо име, например някой път ѝ вика "Маро" и тя му отговаря. Това показва, че от всички останали тази овца се е индивидуализирала. Тя като Закхей се е качила горе на черницата и овчарят я познава. По същия закон и ние трябва да се индивидуализираме. Трябва да се простим с всички свои стари навици и стари привички. Това е целта на съвременната култура. Всяка наука има за цел да преустрои човешкия ум. Науката работи в ума, а религията работи в сърцето. Те са два метода за изправяне на човешката душа, за подготовка към пътя на възвишения Живот. Защото гордостта се явява от ума, а злото – от сърцето. Понякога мислите, че може да оправите света или ви е мъчно, че хората не ви зачитат. Гордостта се явява, когато човек започва да се индивидуализира.

Сега, препоръчвам ви да държите един пост от пет-шест дни, за да опитате колко е вашата сила. Обикновено минат ли два-три дни от поста, повече не издържате. Христос опита своя живот – Той пости четиридесет дни, за да узнае своята душа. Ако не можете да гладувате, значи нямате сила и не може да намерите Христа. Съвременните хора са натрупали това богатство, защото мислят, че трябва да ядат и пият и са станали роби на кухнята. Жената е слуга на кухнята. Свещеникът също от сутрин до вечер само разпореждания дава какво и как да се приготви за ядене. И колко слуги са наказвани с бой само за това, че не са приготвили яденето хубаво и навреме. Дохожда първосвещеникът и веднага пита приготвено ли е яденето. Това е идеалът, към който хората се стремят. Не ме разбирайте погрешно, не говоря против яденето, но лошо е, когато то се издига в култ на живота. Сега, например, дават по четвърт килограма хляб на човек (едно време това не ставаше, но днес и с толкова се минава). Онзи ден срещнах един господин, на когото дали от фурната всичко три четвърти килограма хляб. Той се

чудеше как ще задоволи цялото си семейство, след като това количество едва на него само би стигнало, и си казваше: "Какви времена дойдоха!" Казвам: трябва да се качиш на черницата.

И днес Христос минава през света, около Него всички се тълпят. Това е едно брожение и Христос иска да види колко души ще бъдат горе на черницата. Този образ трябва да се разбира вътрешно. Докато душите ви не минат през онзи голям път на себеотрицание, вие не може да влезете в Царството Божие. То е място за силни хора. Казано е: "Който победи". Да победиш, значи да дадеш. Злото в света произлиза от това, че ние искаме само за себе си. Бог ни е изпратил не да завладяваме нещата, не да завладяваме природните сили, защото всичко принадлежи Нему. Да завладяваш, значи да управляваш разумно. Ще дойде един ден, когато собствеността, която имате, ще ви се вземе. Къде ще бъдат вашите тела след двадесет-тридесет години? Ще дойдат, ще ви изпъдят и ще ви кажат: "Излезте си!" Защо? Ако бяхте се качили на черницата, Христос щеше да ви каже: "Днес стана спасението на този дом". Закхей няма да бъде изпъден от никого. Онзи, който изпъжда хората от света, не е Господ. Когато Бог изпрати човека на Земята, даде му слуги да му служат, но човек ги разврати и днес те го изпъждат. Микробите са тези, които го развалят и го изпъждат. И право казват хората, че както човек изяжда другите, така и те го изяждат. Ние сме създали в себе си ред паразитни мисли и желания, които са в състояние да ни убият. Често пъти само една мисъл е в състояние да убие човека. Една лоша мисъл е в състояние да измени пулса и настроението ни. Знаете ли колко струва една дума? Тя може да предизвика цял пожар в света. И затова, когато станем господари, трябва да се пазим от злото, да се пазим от тези фалшиви монети, които развалят света. Това са паразити, които храним в себе си. Ако храним едно малко змийче в утробата си, когато стане голяма змия, то ще прояде корема ни и ще

излезе. Казват, че имало такива малки змийчета, които прояждали корема на майките си. Ако такива лоши мисли и желания действат като живи във вашата душа, те ще ви проядат и вие ще умрете. Тогава цялото изкуство на науката ще остане безполезно, цялата философия не ще може да ви ползва. Спасението става само тогава, когато Христос влезе в този дом. Защото у Закхей имаше дух на себеотрицание.

И така, не може да стане спасение в света, без да влезе Христос. Както болният не може да оздравее, ако в къщата му не влиза светлина, така ако не влезе Христос във вашия ум, няма спасение. Спасението е прерогатив само на Бога. За да се спасиш, трябва да разбираш, трябва да владееш тези сили. Може да кажеш, че имаш стремеж, че знаеш. Опитай се да видиш колко знаеш. Един френски офицер искал да се противопостави на един закон, но преди това отишъл при един приятел и му казал: "Бий ме колкото искаш!" Когато му ударили две яки тояги, той казал: "Стига толкова, ще видя колко ще мога да издържа в това, което съм намислил"... Ако не можете да победите една лоша мисъл или желание, как ще можете да победите света? Ако не можете да владеете своя език, няма да владеете и света. Някой казва: "Дъщеря ми е станала много лоша". Тя не е станала лоша сега, аз знам, че беше такава още преди да се роди и ти трябваше да знаеш каква ще бъде тя. Това, което виждаме сега, е вътре в нас, не е външно. Ща попита някой защо Господ позволява тези велики изпитания. Той е един Велик учител и ни изпитва. Той употребява тоягата и казва: "Прострете го този син на земята, ударете му двадесет и пет тояги!" И ако този син стане и прегърне баща си, значи познава законите. Господ казва: "Всичките ви желания, мисли и действия, всичките ви стари дрипи не ги искам, това не е бит пазар". Тази работа не става нито с молитви, нито с четения. Много чудни са хората! Дохожда при мен един господин и ми казва: "Моля ти се, повлияй да спечеля на лотария петдесет хиляди лева, от

които двадесет и пет хиляди ще дам на църквата и за благотворителни дела”. Не, Царството Божие не е лотария. Трябва рязко и ясно да се определи защо Христос отделя козите от овцете. Христос сега отделя хората един от други, тъй както в химията едно съединение се разлага и един елемент се отделя от друг. Вие трябва да вземете или положението на Закхей, който е човекът на бъдещето, или положението на тълпата, която не принадлежи на бъдещето. Закхей е колективно същество – хората, които могат да се отрекат от себе си и да си подадат ръка един на друг, това е Закхей.

Аз съм посещавал църквите, макар че ме обвиняват, че не ходя на църква. Зная всички хора и всички свещеници, тъй както зная себе си. Ще уподобя съвременните религиозни хора на онзи цар, който преди да тръгне на едно дълго пътешествие повикал десетте си министри и разделил царството си на десет части, за да ги управляват всеки от тях, докато се върне. Когато се завърнал, царят се преоблякъл като беден просяк, отишъл при първия си министър и му казал: “Беден съм, няма ли какво да ми дадете?” – “Жено, дай му скъсаните ми панталони, та да се отърва от тях” – казал министърът. – “Благодаря” – отговорил просякът. – “Ще благодариш, разбира се – отвърнал министърът, – те за тебе са добри”. После царят отива при втория министър: “Синко, нямаш ли някоя дрешка да ми дадеш?” – “Жено, дай му съдраната дреха!” Отива при третия министър – и там му дават скъсана риза. При четвъртия министър му дават скъсана шапка, при петия – скъсани обуца и т. н. Всички му дали по нещо. Най-после царят пристигнал официално в двореца и поканил всички свои министри на угощение. “Какви ли подаръци ни носи царят?” – помислили си те. Всички се облекли с парадните си дрехи, наредили се около трапезата и зачакали. А царят започва да ги дарува: на първия министър дал скъсаните гащи, на втория – палтото, на третия – шапката, на четвъртия – ризата и т. н... Така и Христос, който има много съдрани гащи, ризи, обуца

и шапки, ще ви събере на едно угощение и на всички ще подари по нещо от тези скъсани неща. Сега ще кажете: “Слава Богу, ние не сме от тях”. Не зная, има един стих, който казва: “И мислите им ходят след тях”.

Преди хиляди години някой си овчар имал много овце, а в местността, където те пасели, имало един вълк, който постоянно посещавал стадото. Овчарят го гонел и биел, но той успявал сегиз-тогиз да си вземе по една овца. По едно време в тази местност се появила някаква болест по животните, която отнела живота на всичките овце. Когато чул за това, вълкът започнал да плаче, отишъл при овчаря и му казал: “Какво голямо нещастие ни сполетя и двама – на теб ти измряха овцете, тъй че ти изгуби и вълна, и млеко, и месо, а пък аз изгубих възможността да си взимам понякога по една овца”. Овчарят рекъл: “Защо плачеш, нищо от това, че ни постигна такова нещастие, едно време живяхме като неприатели, а сега ще живеем като приятели”. А вълкът казал: “Бих желал всякога да ме гониш, но овцете ти да са живи”... Това не е благородна идея, това е идея на користолюбие – да имат другите хора, за да имаме и ние. Така възникнаха съвременните кучета. Този вълк е бил първият, превърнал се на едно овчарско куче. Този стар едновременно вълк държи и до днес на обещанието си и той е, който върви с овчаря. А овчарят му казва: “Не бой се, аз всякога ще ти давам от овцата, когато я заколя, само ти не кради!”

И Христос влезе в дома на Закхей, за да го повдигне. Ако Христос влезе във вашата душа, Той ще ви повдигне. Ако Христос влезе и каже: “Днес ще бъде спасението на този дом”, вие ще станете знатни за всички Ангели, за всички хора. За тогавашните хора Закхей не стори нещо необикновено, но за нас той е един идеал – той направи една благородна постъпка. Аз бих желал и у вас да се яви този стремеж и бих желал Христос да ви намери на тази черница. Някои питат какво ще правят, когато умрат. Гледайте да ви намери Христос на черницата и да ви

каже: “Ела, Закхей, днес стана спасението на твоя дом”. И когато дойде Христос, не трябва да се криете, но трябва да кажете: “Давам половината си богатство на сиромасите и ще се стремя да поправа всички свои погрешки”.

Колко години трябва да се чака, за да станат хората благородни? Ако имате смелостта на Закхея, можете да станете благородни за един ден, т. е. в един живот. Ако нямате тази смелост, ще минат много дни, много животи, но все пак ще трябва да се качите на черницата, т. е. на Божественото дърво. Змията се качи на едно дърво и излъга Ева, а Закхей се качи на Дървото на живота и Христос го повика. Сега и вие трябва да се качите на Дървото на живота. Кое е това дърво? То е съзнателният Живот, който Толстой описва – да живеем за Бога и да скъсаме всички връзки със старото. Старото е една ненужна и отровна храна за нас. С какво сте пълни сега? Ако ви разчепкам, ще намеря във вашите килери и гостилници завист, омраза, гняв, песимизъм, маловерие, неблагоприятие. Ще кажете, че това е обидно. Аз бих желал да надникнете и в моите килери, за да видите какво има там. Всеки човек трябва да отвори своята душа, за да види светът какво има там, тъй както Природата всяка пролет отваря своята душа. Всеки трябва да отвори душата си, да отвори извора си и да покаже какво има.

Сега, казват за някоя мома: “Не я мириши, защото носът ще ти окапе”. Или за някой момък казват: “Като го помиришеш, носът ще ти окапе”. Вчера срещнах в Борисовата градина един млад момък и една млада мома, които се разговаряха, но и там те бяха нещастни. Момъкът стоеше отляво на момата и тя му каза: “Изменил си се, не си както по-рано”. Ако те отсега са се изменили, какво остава за по-нататък, когато се оженят? Христовото учение не е такава наука. В тази наука и мъжът, и жената трябва много добре да се познават. Ако познавате мъжа си, само тогава ще намерите любовта му. Не се ли познавате, не се женете. Не познаваш ли мъжа си, не се жени; не познаваш ли жена си, не се жени; не познаваш ли детето си, не се

жени. Ако искаш да се жениш, качи се на черницата. И когато се жениш, гледай да намериш момъка или момата на черницата и те да кажат: "Половината си богатство давам на тебе и четверократно ще ти се отплатя, ако съм те обидил". Съвременните моми и момци се женят, за да се осигурят. Господ не ви е пратил на света да се осигурявате, пратил ви е да се учите. Искате ли някой да е съдия, турете го на тази длъжност, ако е бил на черницата; искали ли някой да е свещеник, турете го, ако е бил на черницата, ако дава половината си богатство на сиромасите; искате ли някой да е владика, трябва да е бил на черницата. Тогава Христос ще каже: "Слез долу, днес ще бъда в твоя дом". В този случай деветдесет на сто от вашия избор ще бъде правилен.

Мислете за Дървото, за което ви говоря – то е великолепно, то е Дърво на спасение и всеки, който се качи на него, ще се спаси. Човек трябва отвисоко да разглежда какви са Божиите закони, какви последствия ще имат постъпките ни не само засега, но и след хиляди години, какво последствие ще имат моите думи в бъдеще. Затова ще продължавам да ви говоря. Не искам нито един от вас да ме упрекне, че не съм ви казвал какво трябва да правите. Когато ви срещна един ден, където и да е, ще ви кажа: "Аз ви говорих всичко, което трябваше да направите". Било като грешни или добри, аз пак ще ви срещна. Но не искам тогава да приличате на онзи американец, за когото ще ви разкажа. През 1895 година в Америка се явил един виден човек от американски произход на име Шлятер. Обхванат от Божествен дух, той тайно минавал за пратеник Христов и успешно лекувал много хора. Един ден той тръгнал за Сан Франциско и се срещнал по пътя с един болен просяк. Шлятер имал в себе си само десет долара, но половината от тях дал на просяка. Преминали заедно през една река, отседнали в хотела на един град, а през нощта просякът откраднал парите и гащите на американеца и избягал. Събужда се оня и вижда, че дрехите му ги няма. Но след един месец Шлятер пак се срещнал с просяка, който пак бил болен...

Колко пъти и вие сте задигали парите и гащите на Христа и после Той ви е намирал пак бедни, болни и страдащи. Трябва да се оставите от стария навик да крадете, от стария навик на користолюбие. Той е причина за нещастията. Когато Христос дойде и раздели с вас парите Си, не му задигайте гащите. Да ограбиш един беден човек, значи да му вземеш гащите; да продадеш къщата на бедната вдовица, значи да ѝ вземеш гащите. Виждам мнозина, които продават гащите на Христа. Това е старата култура. Новата култура иска друго нещо. Не само че не трябва да вземаме гащите на Христа, но трябва и десет нови да му дадем. Христос може да се яви у вас като ваше дете, като брат, като сестра, като приятел или неприятел, а вие Го очаквате да дойде от Небето. Щом ви намери като просяк, Той ще ви каже: “Е, приятелю, пак ли си болен?” Ако ви намери като царски министър, ще ви каже: “Ето вашите подаръци”.

Казвам: идва Христос. Някои твърдят, че не му е времето. Не зная дали му е времето, но когато цветята цъфтят и ухаят, време му е. За това, че Христос е дошъл в света, няма и съмнение, но дали ще Го видите е друг въпрос. Казвайки *света*, аз разбирам вашия свят. Когато Христос дойде с Ангелите, които са носители на добри мисли и идеи, тогава ще имаме нова култура, ще имаме благото, което очакваме. Мнозина очакват Христос да дойде отвън, но Той няма да дойде по този начин. Може да ме наречете еретик, това е ваша работа. Когато Христос дойде като син на един дърводелец, не Го признаха, а днес Му кадят тамян. След две хиляди години намират, че е велик, а след четири хиляди години ще бъде още по-велик. И когато срещнете този Христос, трябва да бъдете на черницата. Нека Закхей оживее у вас, нека всеки да бъде Закхей – дребен по тяло, но велик по сърце и ум. Колко е приятно да срещнете човек с просветен ум и с благородно сърце, какво мощно влияние има той! Какво благословение е, когато съществува хармония в този свят и когато има спасение в такъв дом! Тук е Христос.

Дървото, за което ви говоря, е толкова голямо, че всички може да се качите на него. Всички можете да цъфнете като цвѐта на това дърво и тогава ще ви посетят Божествени пчели, ще завържете, ще станете плодове и тогава Христос ще каже: "Тук ли си Закхей?" – "Тук съм, Господи". – "Ела, днес ще стане спасението на този дом". Сега вие какво намирате в този плод? Намирате семенца и правите каквото искате с тях. Най-често ги давате на кокошките, хвърляте ги, не ги цените. Но когато дойде Христос, Той ще тури това богатство в една кутийка и тогава ще почувствате неговия вътрешен и дълбок смисъл.

Сега, аз се старая да ви говоря половинчато, защото ако направя мисълта си ясна, ще ослепеете. Както Павел ослепя и не можа да види Христа. И трябваше да мине много време, за да паднат люспите от очите му. Вие казвате: "Г-н Дънов говори, но работата не е точно така". Имате право, люспи имате на очите си. Някои казват: "Щом си излезем оттук, пак ще си бъдем каквито сме си". Опитвайте, аз не искам нищо да приемате, без да сте го проверили, без да сте приложили думите ми на опит. Това, което проповядвам, е едно учение на Божествените закони, учение на Ангелите, на светиите, на благородните хора – опитайте го. Вие не можете да дадете богатството си някому, докато у вас не се роди тази Любов, тази мисъл. Момата не си дава сърцето, докато не се роди у нея любов. Старите хора често казват: "Вие се оженете, пък любовта после ще се появи". Това е лъжливо учение. Докато не любите, не се женете. Докато не обичате една мисъл, едно желание и едно действие, не го извършвайте. Нека всеки подтик в живота ви да е подтик на Любов и тогава вие ще бъдете в Божествения път и това, което извършите, ще се благослови. Не искам безусловно да приемете моето учение като Истина – проверете го и после го приемете. Приемете това, което е Божествено, а което не е Божествено, не го приемайте. Моите думи са опаковани, хвърлете опаковките и вникнете в съдържанието им.

Днес, когато слушате, вие не сте сами, с вас са вашите близки от Небето – Ангелите. Те всички ви гледат и следят как ще приложите тази задача. Те си казват: “Чакай да видя аз дали моят познат ще се качи на черницата”. Защото ако не се качите на черницата, не можете да намерите Христа. Той ще мине и ще заминее, ще отиде при други хора, които Го приемат, и ще им даде името да се наричат Синове Божии. Тази черница е във вашата душа. Всички ваши прадеди ще ви следят и ще гледат дали ще излезете от калпака. Ще кажете, че това се отнася само до мъжете. В това учение няма мъже и жени, за мен има само души. Казват за някого: “Той е проповедник, свещеник, офицер и т. н.” Не трябва да се мамим от нашето звание, днес може да си майка, а утре може да си друго нещо. Всеки трябва да е Закхей и да каже: “Господи, аз давам половината си имане на сиромасите”. Само когато постъпвате така, ще настане Мир. Аз познавам хората. В новото учение те имат и нови имена, но всяко име трябва да има и съдържание. Ние трябва да бъдем богати в мисли и в чувства. Когато излезете оттук, всички ще трябва да се замислите и да започнете да гледате на този свят като на училище. И трябва да мислите, че това училище е само за вас, не е за другите, защото, ако вие станете Закхей, в света ще появи един по-добър работник и положението ще се подобри. У евреите се намери само един Закхей. Когато Господ посети Авраама, преди да унищожи Содом и Гомор, той го запитва: “Ако намериш десет като Закхея, ще изгориш ли тези градове?” Господ, обаче, не намери и толкова, поради което градовете пострадаха. Закхей беше само един.

Добре би било в България да има повече от един Закхей. Ако отидете във Франция, Англия, Германия и другаде, колко Закхеи ще намерите? Днес Христос гледа колко Закхеи има по света. Днес се разиграва една велика драма, драма на страдания и сълзи. Защото, ако у евреите имаше десет Закхеи, нямаше да ги сполетят тези нещастия. Евреите – това са всички сегашни народи. Хората, които

знаят само да се бият и да се трепят, са братята ви, които се наричат културни. Това са все християнски народи. Христос не одобрява постъпката на евреите и намира, че всички са виновни. Той ще дойде да тури ред на Земята и да наложи Божествения закон. И тогава ще познаете може ли Той да наложи този Мир или не. Христос си запазва още две неща, с които ще наложи Мира в света, ако хората сами не разрешат този въпрос. Ако не настане Мир, ще дойде много голям глад, какъвто никога не е бил по Европа, и ще настане голямо земетресение, което ще разтърси цял свят. Тогава ще дойде Христос, ще изтрие сълзите на дъщери, на майки, на бащи, на сестри и ще каже: "Какво правите вие, стари евреи?" Тогава ще замлъкнат оръдията, ще престане това бучене и хората ще заживеят тъй, както Христос иска. Но казвам: всеки от нас трябва да бъде един Закхей. И когато казвам тези думи, това е решението на Небето. Земята и Небето ще преминат, но това, което е казал Господ, няма да премине. Доброто в света ще възтържествува, Закхей на Бялата раса ще дойде да се качи на черницата и Христос ще каже: "Ще дойде спасението на този дом". Аз бих желал всички свещеници да заговорят на този език и тогава ще видят народите дали Господ работи или не. Господ се е събудил, Той дава още една година време на Съглашението и на Централните сили*, за да се реши този въпрос. До 1921 година той ще се реши окончателно. Това е новият Дух. Всички Ангели идват да въздействат и светът ще усети това, което никога не е усещал. Въпросът е в какво състояние ще намерят нас? Един ден ние ще напуснем тази Земя и с какво ще посрещнем Христа?

Аз ви оставям с мисълта да бъдете истински братя и сестри, да се обичате, да знаете, че имате един Баща, един Брат, който ви обича. Имате един Закхей и трябва да го последвате. Мъже, жени, деца, братя, сестри – всички

* Съглашение (Антанта) и Централни сили – междудържавни коалиции, воювали в Първата световна война (1914-1918) (бел. ред.)

трябва да го последвате. Това е Новото учение – учение на възраждане, с което се внася Радост и Веселие в страдащата душа.

Да, на това Дърво бих желал България да има повече от един Закхей. Това, което ви казвам, идете и го разкажете! Разкажете го на себе си! Иде Христос за вас. Иде, иде и ще дойде, ще чуете гласа Му. На едни, като Закхея, Той ще каже: “Ела с Мене”, а другите ще остави. Тези, при които Христос ще дойде, са отгоре, а тези, които ще остави, са отдолу. През тези, които са отдолу, Той ще мине и ще ги остави, тъй както изворни води минават през някоя местност и отминават.

Днес да бъде спасението на вашия дом!

*Беседа от Учителя,
държана на 26 ноември 1916 г., София*

3 декември 1916 г.

ЩЕ ВИ ВЪЗДИГНА

ЩЕ ВИ ВЪЗДИГНА

“И както Мойсей издигна змията в пустинята, така трябва да бъде издигнат Син Человеческий, за да не погине всякой, който вярва в Него, но да има живот вечен.”

Евангелие от Йоана 3: 14, 15

Подобно на змията, която Мойсей е издигнал, така и Син Человечески ще бъде издигнат... Западните народи изобщо не са запознати със символичния език на източните. Културата на Изтока се различава от тази на Запада. Може да се каже, че културата на източните народи е била инволюционна, т. е. тя слиза отгоре надолу, а нашата, западната култура, е еволюционна, т. е. върви отдолу нагоре. Следователно, методите за разбиране на тези две култури имат двойко значение и тези, които не са запознати с този двойк процес, често намират противоречие. Следователно, противоречието не е в културите, а в нашите разбирания.

И тъй, имаме две култури – култура на змията и култура на Сина Человечески. И двете трябва да бъдат издигнати. Ще попитате каква култура може да има в змията. Във всички народи змията е играла важната роля на една велика култура. У българите тя е останала в преданието за змейовете: “Змей ме люби, мамо”, се споменава в българските народни песни. Това са остатъци от тази древна култура на източните народи. Как може змей да

люби? Той представлява културата на хора, които са слизали от Невидимия свят надолу, а сегашните хора се качват отдолу нагоре. Тези бележки са необходими, за да ви станат ясни мислите, които ще представя пред вас.

Често в живота на хората се срещат големи противоречия. Ако искате хубав копринен плат, за да си ушиете рокля, няма да го търсите при някой овчар или при жена, която обработва вълна, а ще го търсите при търговеца, който продава такива платове. За да се създаде хубавият плат, колко труд се изисква от хората да хранят малките копринени буби, да им събират черничев лист, за да могат те да изпредат тези хубави нишки, та съвременните моми да се кичат с копринени дрехи. В този смисъл, ако иска хубав материал, човек трябва да отиде при добри хора – там са добрите платове, а ако иска лош материал, трябва да отиде при лоши хора. Това е вярно и в Природата: корените се занимават с почвата, с един необработен материал, а клоните се занимават с по-добрата материя. Искам да ви накарам да не мислите, че едни хора са добри, а други са лоши. Когато разглеждаме нещата философски, не трябва да ги разглеждаме тъй, както сега се гледа на тях, защото доброто е добро в едно определено отношение, а злото е зло пак в едно определено отношение. За да се докаже това, не се изискват много доказателства. Например, ако очите ви са здрави, щом излезете сутрин на слънце, гледката ще ви прави добро впечатление. Но ако очите ви са болни, гледката ще ви прави лошо впечатление и ще трябва да се затворите в някоя тъмна стая, понеже при болни очи лекарите често пъти препоръчват това. Тъй че, в това отношение светлината е зло за човека и трябва да се премахне, да ѝ се тури препятствие, докато очите дойдат в нормално състояние и започнат да възприемат нейните вибрации. Така могат да се разглеждат нещата от философска гледна точка, но когато се дойде до Живота, тогава е по-трудно.

Всеки ден хората правят опити, всеки ден вие въздигате и змията, и Сина Человечески. За да издигнат тази змия, Господ извади евреите от пустинята. Но този народ, който беше свикнал с такава една култура, каквато беше египетската, тези еврейски богаташи и аристократи (макар че простият народ дълго време беше правил само кирпич), трябваше Мойсей да ги води четиридесет години из пустинята, за да ги направи смел и решителен народ. И с това Мойсей си създаде голяма беля – започнаха да роптаят, че нямали краставици, нямали лук, че вода нямали и т. н. С роптанието си евреите направиха така, че се явиха много змии, които ухапаха смъртоносно голяма част от тях, и за да ги избави, Мойсей направи тази медна змия, че да се излекува всеки, който я погледне. Защо тази змия беше направена от мед? Медта спада към т. нар. прости метали. Старите алхимици я причисляваха към Меркурий – един от основните елементи на човешкото тяло, а с името *Меркурий* древните наричаха гръцкия бог Хермес – секретаря на боговете, носителя на мислите в света. Следователно, Мойсей искаше да покаже на хората, че месото не е толкова необходимо за човека и от гледище на своето тяло човек трябва да бъде умен. Мойсей издигна змията, т. е. нисшия човешки интелект или това, което сега наричаме човешки егоизъм – човек, който мисли само за себе си. И право казват хората: “Докато не издигне змията, докато не погледне на нея, човек няма да оздравее”.

Сега ще поставя въпроса в друг смисъл: да допуснем, че сте мързеливи и очаквате някой приятел да ви даде нещо, мързи ви да се умиете, да се вчешете и т. н. Питам тогава тези змии няма ли да дойдат около вас? Тогава трябва да станете малко егоист, т. е. от гледна точка на старата култура, от гледна точка на самосъхранението вие трябва да защитавате себе си. Това е закон, който еднакво засяга и човека, и семейството, и обществото, и народите, и човечеството. И който разбира този закон за себе си, може да го приложи и за другите. Затова в Писанието се

прави паралел: както Мойсей издигна змията, така трябва да се въздигне и Син Человечески – Христос, за да може човек да научи другата култура. Не че тези две култури са в противоречие, но те трябва да се съединят в едно, за да се даде начало на една трета култура, която сега иде.

Казва се: “За да не погине всеки, който вярва в Него”. Кое да не погине? Това, което е благородно в човека. Сега, преди да мина нататък, ще ви дам една схема, т. е. учението на старите. В тази схема имаме следните три начала: свободна воля, провидение и неизбежност или съдба. Свободната воля е бъдещето на човека, провидението е настоящето, а неизбежността е миналото на хората. Това са учили както в Египет, така и в Гърция, така ще учат и в бъдеще. PROVIDENIETO E OCHOVNATA TOYKA, OT KOYTO PROIZLIZA NEIZBEZHNOTTA. KOGATO CHOVEK E V NESYGLASIE S PROVIDENIETO, TOY NYAMA SVOBODNA VOYA, A AKO E V SYGLASIE S BOGA I S NEGOVITE NAREDBI, TOY IMA SVOBODNA VOYA. TOGAVA MNOGO LESNO SHE RAZRESHITE VYPROSA ZAYO VI PRESLEDVA SYDBATA. ZAYOTO STE V NESYGLASIE S PROVIDENIETO. ZAYO NE VI PRESLEDVA SYDBATA? ZAYOTO STE V SYGLASIE S PROVIDENIETO. POD VOYA PODRAZBIRAM BOZHESTVENATA VOYA. OT NEYA IMA ME TRI PRINCIPIA: TYAO, CHOVESHKI RAZUM I DUYA. POLOZHITELNATA STRANA NA DUYATA E DOBRODETETA, A OTRICATELNATA E POROKYT; POLOZHITELNATA STRANA NA RAZUMA E ZNANIETO, A OTRICATELNATA E NEVEZHESTVOTO; POLOZHITELNATA STRANA NA TYAOTO E INSTINKTYT, A OTRICATELNATA E OZVEREVANETO. SYZHESTVUYA OYE EDNA KATEGORIYA OT TRI NEYHA: CHUVSTVA, SYGLASIE I USEYANIYA. POLOZHITELNATA STRANA NA CHUVSTVATA E LYUBOVTA, A OTRICATELNATA E NENAVISTTA; POLOZHITELNATA STRANA NA SYGLASIETO E ISTINATA, A OTRICATELNATA E ZABLUYDENIETO; POLOZHITELNATA STRANA NA USEYANIYA E UDOVOLSTVIETO, A OTRICATELNATA E STRADANIETO.

И тъй, имаме две сили: когато турим провидението като меридиан на нашия живот, от едната страна ще имаме едното полушарие, а от другата страна – второто

полушарие. От една страна, имаме положителната страна на Живота, а от друга – отрицателната страна на Живота. Каквото и да се мисли, както и да се философства, няма друго положение. Аз приемам философията, но тази, която може да гради Живота, може да съгради Добродетелта и да ѝ създаде условия да се прояви. Под *разум* разбирам човек да може чрез волята си да създава условия за проява на Знанието. Под *разумен човек* разбирам такъв, който може да създаде условия да се прояви инстинктът. Под *чувства* разбирам човек да може да създаде условия за проява на Любовта и Истината, да даде воля на сетивата да се проявят като истински усещания. А щом сте в разрез с провидението, непременно ще се явят невежество, порок и незнание. Следователно, всеки един трябва да се стреми да бъде в съгласие с провидението. Щом имате свободна воля, у вас ще се явят най-благородните зачатъци, които от милиони години стоят в дремещо състояние. Затова трябваше да бъде въздигнат Христос!

Змията се въздигна у вас, когато започнахте да страдате, за да придобиете съзнание, за да бъдете в съгласие с провидението. Вие не сте хора, вие сте роби на вашите желания и страсти и затова ще страдате. Влезте в съгласие с провидението и вашите страдания ще се превърнат в удоволствие. Трябва да въздигнете Христа и Той ще произведе точно обратен процес. Когато влезе във вас, Христос ще роди всички Добродетели. Мойсей издигна змията в пустинята, за да отмахне порока, невежеството, озверяването, ненавистта, заблудението и страданието. Трябваше Христос да бъде въздигнат като тази змия, за да се роди у нас тази Добродетел, Знание, Истина, Любов и истинско удоволствие. Добродетелта е по отношение на душата, Знанието е по отношение на разума, Любовта – по отношение на чувствата, Истината – по отношение на съгласието, а удоволствието – по отношение на усещането. Христос трябваше да бъде въздигнат, за да се възползват хората от тези велики блага.

В съвременното общество, в съвременните народи съществува противоречие между тези две култури и затова възникна войната. Тя произтича от това, че Мойсей е вдигнал змията, която хапе сега народите. И тя трябва да се издигне, за да дойде Христос – това е един жив закон. Не мислете, че в света хората сами уреждат своите съдбини. Те ще забележат, че сега Господ много лесно урежда съдбата им. Ако балканските народи бяха послушали Господа, ако сърбите не бяха ограбили Македония, ако гърците не бяха завладели чужди страни, ако Румъния не беше отнела Добруджа, нямаше да станат тези нещастия. Затова Господ наказва Сърбия, затова наказва Гърция. А за Румъния Той казва: “Ударете ѝ сега двадесет и пет тояги!” И затова днес бият Румъния. Така трябва да бъде бит всеки лъжлив крадец, който и да е той. Господ днес не спи и затова трябва да сме внимателни. Той на всички народи гледа като на свои синове, но не е като другите бащи, не ги гали, а когато заслужават, наказва ги.

Сега ще приведа един разказ за обяснение на мисълта си. Сюжетът му е от старата българска история, още преди християнството. Една майка обичала много своя син и затова, каквото и да направел той – добро или лошо, тя всякога го хвалела и никога не намирала нищо лошо в постъпките му. Хвалила го, хвалила го тя, докато най-сетне синът ѝ станал голям злодей и за престъпленията му го осъдили на смърт чрез обесване. Когато го довели до въжето, той казал: “Повикайте майка ми, за да я целуна преди да си замина”. Дошла майка му и той ѝ рекъл: “Много те обичам, майко, искам да те целуна по езика”. Майката извадила езика си, синът го прехапал и казал: “Ако не беше този език, аз нямаше да бъда в това положение; ако беше го употребявала както трябва, нямаше да бъда на въжето”... Следователно, не трябва винаги да се хвалим един други. Когато гледаха ограбването на малките държавици, европейските сили намираха, че всичко това е хубаво. Румъния дойде в България уж да наложи мир,

да тури равновесие, но затова сега и на нея, и на другите държави този син прехапва езика. Те трябваше да кажат: "Не е хубаво това, което се върши". Не е хубаво да заграбиш земята на един народ. Земята на един народ е неговото тяло, а хората, които я населяват, са неговата душа. Следователно, от чисто Божествено гледище, никой няма право да взема земята на един народ, в която той ще се учи и упражнява. И когато хората не постъпват както трябва, дохождат страданията.

Когато казвам, че Христос ще дойде, мнозина могат да ме разбират криво. Старайте се да разбирате добре, защото Христос е една вътрешна Светлина. Вие всички сте любили. Когато се заговори за Любов, всички се усмихват и това е естествено – трябва да ѝ се усмихват. Но в своите прояви тя е различна. Ако човек се води по Мойсеевия закон, тя ще се прояви по един начин. Например, мъжът обича жена си, но я ревнува (това е типично у българите) и само ако погледне към друг, той ще ѝ каже: "Ти защо го поглеждаш?" Жената обича мъжа си, но и тя го ревнува и ако поглежда към други жени, тя го пита: "Ти защо я погледна?" Защо е направен светът? Злото не е в поглеждането, а в пожелаването, което се явява. Следователно, докато нямаме доказателства, не трябва да се боим от нищо.

Ще ви дам един пример от българския народен живот: една млада мома сънувала една вечер, че се оженила и родила едно много хубаво дете, което после умряло. Става момата сутринта и започва да плаче. След това разказала съня на майка си, която също започнала да плаче. Мъжът бил на нивата и когато се връща у дома си, заварва и двете, че плачат. Разказали му те, че дъщерята сънувала, че родила дете и то умряло, а бащата решил да избяга от тях и рекъл: "Толкова глупави хора не съм виждал. Ако не намеря по-глупави хора от вас, няма да се върна, но ако намеря по-глупави, ще се върна". Тръгнал той и на едно място видял един господин, който си бил ушил нови гащи

за Великден, но не знаел как да ги обуе. Намислил да се качи на едно дърво и се канел да скочи оттам, че да влезе в гащите си. Пътникът му извикал: “Стой, ще се удариш, аз ще те науча как да ги обуеш, но ще ми обещаеш, че ще ми дадеш тези гащи”. – “Ще ти ги дам, ти само ме научи” – отвърнал другият. След това бащата продължил пътя си и на едно място вижда, че пред една къща са се събрали сватбари и плачат, защото булката била много висока, не можела да влезе през вратата и за да влезе, трябвало да ѝ се отреже главата. Пътникът им казал: “Какво е това смущение? Аз ще я накарам да влезе, само ако ми дадете един наниз”. – “И два наниза ще ти дадем, само я накарай да влезе”. Тогава той взел пояса на свекъра, завързал с него главата на булката, дръпнал я надолу, тя си навела главата и влязла в къщата... Като слушате това, вижда ви се смешно и глупаво, но често и вашите мисли са такива. Често плачем за деца, които ги няма, често обущаме гащите си със скок от дървото, често искаме да отрежем главата си, за да влезем вътре. Затова българите казват: “Преклонена главичка остра сабя не я сече”. Понякога тази поговорка се разбира в лош смисъл, но тя има и добър смисъл. Например, когато приижда порой, ти не трябва да казваш: “Аз няма да бягам, не е достойно за мен”. Трябва да бягаш, защото иначе ще те завлече. Когато близо до теб пада скала, трябва да бягаш и това не е недостойно. Има времена, когато човек трябва да бяга, а има времена, когато трябва да стои.

Мойсей издигна змията, за да я види израилският народ. По този закон на внушението сега някои правят муските. В малко вода може да турите само една хилядна част от използваната сол и да излекувате болния, стига да вложите в нея вашата добра мисъл. Следователно, законът на внушението е необходим и с него ние ще успеем, ще се повдигнем и ще бъдем добри. Мислите ви всякога трябва да се настройват в положителен смисъл. Например, когато кажете “Аз ще си отмъстя”, вие сте

от старата култура. Тогава Мойсей ще издигне за вас змията и вие ще страдате. Ако сте от новата култура, ще издигнете Христа във вас и ще се повдигнете като Христос. Защото Той не страдаше за своите грехове, а страдаше за греховете на другите хора, за да се повдигнат. Живеете между народ, който може да не е културен, може да има пороци, но трябва да бъдете търпеливи като Христос, за да му помогнете. Могат да ви прикачат много неща, но това не трябва да ви отчайва. Аз съм изследвал психологията на българите и съм дошъл до следното заключение: покрай другите добри черти в българите има една отличителна черта. Когато му проповядват каквото и да е учение, българинът най-напред иска да знае с пари ли проповядват или не. Ако му проповядваш с пари, той ще ти каже: “Аз знам защо проповядваш, за пари и аз мога да проповядвам” и след това ти не можеш да имаш пред него никакво влияние. Българинът казва: “Не отварям вратата си за теб, аз знам защо проповядваш”, но щом научи, че проповядваш без пари, ще рече: “Защо ли проповядва той без пари, има нещо у този човек”... И наистина българинът е прав. Много пъти евангелистите ме питат защо нямат успех между този народ. Казвам им: “Защото проповядвате с пари”. – “Ами може ли без пари?” – “Тогава оставете тази работа на свещениците, вие не сте по-добри от тях. Но ако искате да имате успех и този народ да ви слуша, направете му добро и го оставете той да си работи”. Аз схващам думата *проповедник* в следния смисъл: този, който може да вземе най-добрите семена, а после да посреща всички хора и да им ги раздава. Питам ви какво е вършил Христос? Ако един човек дойде между един народ, както и Христос беше между хората, и започне да отваря очите на слепите, да лекува болните и т. н. и целият народ тръгне подир него, питам той лошо ли прави? Ако този човек може да даде всички добри семена, ако може да внесе мир и съгласие, лошо ли прави? Следователно, всеки, който идва в света да носи Божественото учение, трябва да държи в ума си, че това е Христос вътре в нас.

Сега, ние се готвим за друга една култура, за културата на онзи свят. Какво е онзи свят? Онзи свят ще бъде този, който идва след настоящия. Той няма да бъде на друго място – когато отmine този свят, ще дойде другият. Вземете, например, театъра: имате една сцена, изиграва се първото действие, сменят се декорите, играе се второто действие. Мястото и на двете действия е същото, но обстановката е различна. Някои мислят, че когато отидат на другия свят, ще обитават на някоя друга планета, но вие нямате пари затова, всички сте бедни. За да отидете до звездата Алфа-Центаурус*, например, ви трябва четиридесет и три милиона лева, като за всеки километър трябва да плащате по три стотинки. Кой от вас е толкова богат? В онзи свят не може да те занесат даром, трябва да имате пари. Давайте даром това, което даром ви е дадено, но не и вашето. Ако ме пратят да раздам сто хиляди лева на бедни, аз трябва даром да ги дам, защото даром са ми дадени. Но ако взема да поставям условия и да искам в замяна да ми дават я масло, я яйца, я вълна и т. н., това не е Божествено, не е Христово учение. Когато проповядвам учението за Христа, аз разбирам цялото човечество. И когато говоря за свещениците, говоря за цялото свещеничество, а не за отделни личности. Един закон е общ за всички народи, за всички семейства. Такъв е и законът за Ангелите.

Казвам: за да не погине всеки, който има жива вяра вътре в себе си. Този Христос, за когото проповядвам, е жив, Той е между хората на Земята – тъй Го виждам аз, тъй го знам, тъй съм говорил с Него. Той е между хората. Но ще каже някой, че това не е сигурно, защото друго казват светите отци. Аз съм говорил и с тези хора – всички са тук, на Земята, и работят. Казва Христос: "Идете, проповядвайте и Аз ще бъда с вас до скончанието на века". Под израза "докато Аз дойда", подразбирам "докато науча

* Алфа-Центаурус (Алфа на Кентавър) – най-близката до Слънцето звезда, отстояща на 4,3 светлинни години от Земята (бел. ред.)

хората". С това Христос казва: "Сега работя отвътре, а когато изляза отвън, ще видя какво е направено, има ли някакъв дефект и после пак ще вляза". Това има своя смисъл в Небето. Под *Небе* разбирам *Божествен свят*. С това искам да ви кажа, че не само това, което виждате, е този свят. Какво познавате от този свят? Пред вас има една завеса, и ако се вдигне, ще видите колко скрити неща има! Ако се отворят очите ви, ще видите колко ваши близки има около вас сега – ваши баби, прабаби и т. н. Ще кажете, че между нас има умрели. Не са умрели те, живи са. С други думи, има два вида живи: живи-умрели и умрели-живи. Вие сте от първите, т. е. живи-умрели. Следователно, минало, настояще и бъдеще няма, това са само отделни аспекти на нещата. Някой казва: "Това вече е минало". Що е миналото? Например, аз съм сега тук и тръгвам за друг град – сега съм в София, а след малко мога да бъда в Пловдив. Но София не е минало нещо, тя съществува едновременно с Пловдив; и Пловдив не е бъдеще, а съществува заедно със София, т. е. и двата града съществуват в настояще време. Ако се кача на една планина, ще видя и миналото, и бъдещето, а планината е настоящето. Ако видим нашето минало, това е нашият живот, който не сме довършили. Животът, който сега имате, сте го плели, плели и колко милиони години има, докато го изплетете. Следователно, има два вида плетене. Едното е плетенето на змията, която излъга Ева и изпъди човека от Рая. После дойде Христос, качи се на Дървото на живота, разпнаха Го и Той сега казва: "Ево, вземи от този плод". Кой е този плод? Свободната воля, провидението и неизбежността – душа, разум и тяло. Вземете от Любовта, от Истината и от удоволствието на Божествения живот. Тези плодове дава Христос. Както Ева, когато яде от този плод, оголя, тъй и вие, когато въздигнете Христа, ще се облечете. Вие всички ще възкръснете. Народ, който яде от този плод, ще бъде един велик и избран народ. Кой е избран народ? Народ, у който има Любов, Истина, Мъдрост, разум и тяло.

Когато хората казват: “Господ да не ни взема земицата”, те са прави. Българинът е много практичен, защото земята е нашето тяло. Следователно, в днешната война Христос идва да каже: “Всеки ще трябва да възкръсне и да си вземе своята земя”. Затова българите са готови всички да измрат, но да не дадат земята си. Значи всички проповедници, свещеници, всички народи трябва да си подадат ръка по Христовия закон – не според закона на змията, а според Новото учение. Според това учение, ако си силен, ще трябва да бъдеш в подкрепа на слабия; ако си умен, ще трябва да учиш другите, които нямат това знание. И само по този начин ще съградим нашия бъдещ живот. Той е пред нас.

Сега вие чакате Христа да дойде. Да, идва Христос, за вас идва. Той ще дойде един ден да похлопа като младоженец, ще изпрати сватовници. Какво правят хората днес? Когато изберат момата, изпращат стари хора, сватове, които насядат около огнището, но не пристъпват направо към целта, а заговарят по други въпроси. Започват, например, така: “Вие имате хубава нива, хубави волове, искаме да ги купим” и най-после казват, че искат момата. Тогава пък родителите на момата започват да се докарват от своя страна, не отговарят направо, а казват, че първо ще разберат за момъка и тогава ще отговорят... Така и Христос ще дойде, за да види каква е момата. За да се сгодите за Христа, трябва да имате Добродетели, Знание, инстинкт, Любов, Истина и удоволствие. Нямате ли тези неща, няма да стане сватовщина. Може да сте член на която и да е църква, сватовщина няма да стане. Не е достатъчно човек да бъде само член на една държава, но той трябва да има права. Следователно, не трябва само да влезем в разумния Божествения свят, но трябва да станем граждани, да гласуваме и да избираме. Но за това се изисква голямо безкористие.

Веднъж един чужденец, по професия лекар, ми разказа един опит из своя живот. Искал да прави добро на

хората, работил десет години и всички пари, спечелени от пациентите, събирал в една касичка и търсел начин как да помага на бедните. Един ден при него дохожда млада вдовица с детенце и му казва: “Аз съм много бедна, не можеш ли да ми помогнеш с нещо?” Лекарят ѝ дава ключа от касичката си и ѝ казва: “Отвори я и вземи колкото ти трябва”. Вдовицата задига всичките пари, построява си с тях къща и прави зестра на дъщеря си, за да я ожени. Зетят, обаче, излязъл лош човек, изял и изпил всичко, нищо не останало и след всичко това вдовицата пак дошла при лекаря и го попитала: “Не можеш ли с нещо да ми помогнеш?” Той казал: “Ето ти ключа, вземи си от касата колкото са ти потребни”. – “Ама там няма нищо” – отговорила жената. Тогава лекарят ѝ рекъл: “Сега трябва да се научиш да работиш, на друг закон трябва да се научиш. Аз имам една градина, ще ви дам инструменти, ще я копаете, ще я уреждате и каквото изкарате, ще го вземете за вас”...

Сега и ние сме изяли всичко от Божествената каса и трябва да отидем да копаям. Христос идва да ни научи да работим. И право казва Христос: “Човек, който не работи, не може да се повдигне”. Непременно трябва личен труд на самопожертване и работа. Трябва да се създаде работа и на мъжа, и на жената, и на децата. Не оставяйте децата без работа. Не им давайте книги, които не са за тях – това е твърда храна, която те не могат да асимилират. Всеки автор прокарва някаква идея в своята книга, но тази идея не е за това малко момче или момиче. Най-голямото нещастие, което ни сполетява днес, е липсата на почит. За бащата няма по-голямо нещастие от това да не се почита от сина си, за майката няма по-голямо нещастие от това да не се почита от дъщеря си, за учителя няма по-голямо нещастие от това да не го почитат учениците му, а за господаря няма по-голямо нещастие от това да не е почитан от слугите си. Казва Мойсей: “Почитай баща си и майка си”. Как ще се въведе послушанието? Послушанието

е резултат на Мъдростта, а покорството е резултат на Добродетелта. Когато искаме някой да ни почита, трябва да внесем в сърцето му Любов. Няма ли Любов, няма почитание; няма ли Мъдрост, няма послушание; няма ли Добродетел, няма покорство. По какъвто начин и да вървите в света, ако не възприемете Христа в този смисъл, няма да придобиете нищо. В това учение Добродетелта и Разумността са живи неща. Добродетелта е общество от духове, които живеят. Те не са духове-сенки, а са реалност. Ако бихте видели едно същество на Добродетелта, сърцето ви веднага би се разтуптяло и меланхолията ви веднага би изчезнала. Колко красиви са тези същества на Добродетелта! Да видите само какви са очите на човек, който изразява Добродетелта, да видите какъв е носът му, каква е устата му, какви са косите му! Да, косите показват доколко сме добродетелни или не. Побарайте четината на една свиня и ще видите колко е добродетелна, побарайте бодлите на един таралеж и ще видите колко е добър. Докоснете ума на един човек и ще видите колко той почита, докоснете сърцето на един човек и ще видите колко той обича. Така пред очите ви ще се открият много същества на Добродетели. Както пред очите на един астроном се откриват милиони слънца в пространството, защото той наблюдава с телескоп, докато с невъоръжено око те остават за него скрити. Когато погледнете по този начин, ще разберете какво е Божествената Мъдрост. Щом погледнете през нейния телескоп, когато видите тези милиарди същества и влезете в Божествената вълна на Мъдростта, вие ще се повдигнете. Тогава няма да ви чувам да пеете: "По-близо да съм до Господа". Който е съчинил тази песен, не е разбирал това нещо. Не ние трябва да сме по-близо до Господа, а трябва Той да е до нас. Този Господ трябва да слезе отгоре, Той трябва да бъде близо при мен. Например, някой е паднал в калта и идва друг да го спасява; не падналият отива при избавителя си, а този, който ще го избавя, отива при него.

По-близо да си, Господи, до мен със Своята сила, мъдрост и познание. По този начин ще бъде силен всеки народ, по този начин ще бъде силен и българският народ. Ако българите слушат Господа, народ и половина ще бъдат. Употребявам българския израз *човек и половина*, което значи много добър и умен човек. Всеки трябва да носи тази мисъл със себе си: обединение и единство навсякъде. Някои мислят, че съм дошъл да разединявам. Не, да съединявам, да обединявам – затова ме е пратил Господ тук на Земята. Даром съм взел – даром ще ви го дам. Не искам друго, освен вие да любите Господа. А за мен нищо не мислете. Аз бих желал българите да приемат това учение, а после нека заличат името ми, нека ме забравят. Знаят ме тук като г-н Дънов, а не знаят какво е моето истинско име. Един ден как ще ме търсят?...

Само Господ е безсмъртен. Имайте упование в Господа, не туряйте упованието си в хората. Мъжът трябва да има една жена – това е учението, многоженство не се позволява. Един мъж трябва да имате, един Господ. И чрез Неговите очи ще погледнете към външния свят и ще разберете, че и вашите братя и сестри също страдат. Аз ви познавам всички, виждам ви, че страдате, неприятности имате, падате, ставате. Ти си паднал; казвам: “Стани, поправи се!” — “Кракът ми се е счупил”. — Нищо, ще се оправи. — “Стомахът ми малко се е развалил”. — Нищо, пий малко вода, приемай лека храна и ще мине. Не бой се, всичко ще се оправи. Ако приемете Христовото учение, всички ще бъдете смели и силни. Искам вие, българите, да сте добри. За вас говоря, защото и други българи има, но те са на онзи свят и искат да знаят какво правите вие, как живеете. Те са в Божествения свят. Всеки ще бъде в Божествения свят, откъдето ще изпраща свои посланици. Един ден ще оставите други на Земята, а вие ще отидете горе.

Искам Христос да се въздигне у вас! Но не да се въздигне в смисъл на змия, тъй както някоя мома изгубва

своя живот, сърце, ум и се умопобърква. Изведете тази мома, повдигнете я, пратете я на училище, възвърнете ѝ сърцето и ума, очистете я съвършено. Това значи да я въздигнете. Този Христос, когото сме потъпкали, трябва да Го очистим и да Го въздигнем. Този Христос ще ни въздигне и ще каже: "Елате, българи от този и от онзи свят, които Ме въздигнахте, които Ме очистихте, елате, Аз ще ви въздигна!" Да се въздигне змията – това сме ние, а да въздигнем Христа – това е Той, който е вътре в нас. Тогава ще бъдем едно с Христа.

*Беседа от Учителя,
държана на 3 декември 1916 г., София*

17 декември 1916 г.

СПАСИ НИ

СПАСИ НИ

“И ето, буря голяма биде на морето, така щото вълните покриваха ладията, а Той спеше. И пристъпиха учениците му, та го събудиха и казаха: Господи, спаси ни, погинваме!”

Евангелие от Матей 8: 24, 25

Сега ще си зададете въпроса какво толкова има в тази ладия. После и Галилейското езеро не е толкова голямо, то е едно от обикновените езера, но във времето на Христа е било едно от най-големите. Но в този стих има три неща, върху които ще ви обърна вниманието, а именно: лодката, учениците и Христос. А езерото е основата. Лодката е човешкото тяло, учениците представлява Астралният свят, Христос представлява висшият принцип у човека, а езерото е Животът, то е светът. Това е аналогия, от която искаме да изведем един закон, който да се приложи в Живота. Според мен, всяко нещо, което не може да се приложи в Живота, е хипотеза, гадание. А който разбере тази наука, ще може да я приложи и в Живота. Ако я приложите, когато морето ви се вълнува и казвате: “Ще се свърши с нас, ние погинваме”, вие ще трябва да събудите вашия Учител, т. е. висшия принцип, който сги у вас. Когато бръщолевите, Учителят ви спи; когато се гневите, Учителят ви спи; когато скучаете, Учителят ви спи. А когато товарът ви стане толкова тежък, че не можете да го носите, вие събуждате висшия принцип и казвате: “Хвърли този товар”.

Сега, може ли да кажете в коя част на Палестина стана това събитие? – В североизточната част, в Галилея. Палестина се подразделя на Иудея, Самария и Галилея. Йерусалим представлява нисшият принцип у хората и затова там разпнаха Христа. Всички се покланят на този Йерусалим, когато седнат в кухнята при пиленцето и при винцето. И в този Йерусалим те разпъват Господа. Има хаджии, които смятат за най-голямо достойнство да отидат в Йерусалим. В този свят няма по-голямо удоволствие от това да бъдеш поканен на обяд или вечеря от някое високо място. Да, но в този Йерусалим Господ ще бъде разпнат. Самария е психическият принцип у човека, а Галилея е висшият принцип.

В символиката на Писанието езерата, реките означават Живота, защото и Животът, и реките се движат, следователно има аналогия между тях. Казва се, че езерото се развълнувало. Не е лошо, че то се вълнува, защото трябва да се обнови; т. е. непременно трябва да дойдат ветрове, иначе водата в него ще се застои. Движението произвежда Живот. По същия закон и в човешкия живот трябва да има движение. Не е лошо, че настъпва буря във вашия мозък, във вашия стомах, във вашите гърди – това е обновление, което може да се докаже с факти. При сегашните условия в света болестите са най-голямото благословение и ако хората не боледуваха, щяха да се разплуят. Следователно бурята трябва да се яви, за да се събуди Този, който спи в лодката. Всички вие сте хора на удоволствието, искате всичко да ви идва наготово без борба, да имате по десет слуги или слугини, да имате всички средства и всичко да става, без да се мърдате от мястото си. Когато казвам *вие*, подразбирам всички, цялото човечество.

И така, в практическия живот ще дойдат бури и недоразумения. Те съществуват в държавата, в църквата, в дома, в училището, в търговията – навсякъде тези бури съществуват. Аз бих желал да има някой, на когото морето да не се вълнува, но той ще бъде светия, няма да е от

мира сега. Затова, когато някой казва, че не се вълнува, той лъже. Няма човек на Земята, който да се не вълнува, и ако твърди това, той не говори Истината. Колкото и да се повдигне, човек все ще се вълнува, защото това е Животът. Някои мислят, че когато отидат на Небето, там няма да има вълнения. И там ще има, но вълненията са различни. Когато преживявате приятно чувство, това е едно вълнение; когато преживявате скръб, това също е вълнение, но неприятно. Така че, вълненията биват приятни и неприятни. Ако сте ясновидци и разглеждате светлината, ще видите, че тя е едно движение на вълни. Ако нямаше тези вълни, светлината не би се образувала. Вашият мозък съответства на етерните вълни и ако той не се вълнува, въобще не би имало мисли. Когато енергията, произвеждана от Слънцето, дойде до очите ви, тя се разбива и щом стигне до зрителния нерв, вие усещате светлина. Светлината е акт от психическия свят. Движенията са физически, но понятието за светлина е духовно – то е акт на Духа. Следователно, ние виждаме само чрез Духа.

Сега, защо Христос спеше в лодката? Спането е един закон – човек трябва да спи, за да си почине. Уморен от дневната си работа, Христос влезе в лодката и заспа, но ветровете не Го оставиха да спи и му казваха: “Стани, помогни на тези хора”. По правило бурята се повдига, когато човек заспи, т. е. когато стават катастрофи, Господ спи. И днес Господ спи. Христос спи в лодката, но бурята, плачът на хората, ще Го събудят. И когато Той се събуди, войната ще престане. Христос ще вдигне ръцете си, бурята ще престане, моретата ще утихнат и лодката ще излезе на другия бряг. Ще ви приведа един пример, за да направя мисълта си по-ясна. Римският военачалник Тит, след като покорил Йерусалим, влязъл в храма, задигнал всичкото му богатство, повдигнал златната плащаница, която покривала кивота, извадил пергаментата, на които били написани Мойсеевите заповеди, и казал: “Къде е

еврейският Бог, нека покаже силата си тук!” Натоварил Тит всичкото богатство на корабите си и тръгнал за Рим. Първоначално времето било много хубаво, но наскоро пътят се явила голяма морска буря, корабите започнали заплашително да се наклоняват насам-натам. Тит скръщнал със зъби и казал: “Еврейският бог е силен само по море, и фараоновите слуги по море измряха, но нека този Господ се опита да се бори с мен по суша!” Бурята утихнала, времето се оправило и Тит забелязал, че небето просветнало и се чул глас: “Нищожни червею, ще Ме познаеш!” Тит слязъл на суша, въодушевен, че се избавил, и си казал: “Къде е еврейският бог?” Тръгнал той към Рим, но по пътя един комар му влязъл в носа, оттам проникнал до мозъка му и започнал да му причинявала големи безпокойства. Така продължило цели седем години и никой лекар не могъл да му помогне. Един ден, когато минавал покрай една ковачница, ковачите чукали върху наковалнята така силно, че комарът се уплашил и престанал да го безпокои. Тогъва Тит извикал ковачите и ги настанил в двора си, та като удрят върху наковалнята да плашат комара. Обаче, той привикнал и на този звук и продължил да го безпокои...

Какво показва тази история? Вие може да се борите в себе си, може да ограбвате плащаницата, може да си казвате, че няма Бог, но този комар ще дойде и никой няма да го избегне. През тази война комарът ще влезе във всички — и в учители, и в проповедници — и няма да намерите никакъв цяр. У всички, които са тъпкали Божиите закони, ще влезе този комар. Някои, които ме слушат, ще си кажат, че се занимавам с небивалици, но вие ще опитате тези неща, всинца ще ги опитате. Писанието казва: “Бог поругаем не бива”. Втори път Христос няма да бъде разпнат. Той само веднъж биде разпнат за хората, а отсега нататък вие ще бъдете разпъвани и никой не ще може да ви помогне, ако имате характера на Тит. Вие трябва да събудите Христос, който спи вътре във вас. Само по този начин ще разберете вътрешния смисъл на вашия

живот. Всеки има по един Христос вътре в себе си, това е индивидуално за всеки. Но питам кое е за вас Христос? Това прилича на онези майки, които се хвалят със децата си. Едната казва: "Я виж какви красиви очи има моето дете, колко е хубаво то!" – "Не, моето е по-хубаво" – отговаря другата. Работата не е във външната форма на детето, а зависи какъв ум, какъв мозък, какво сърце има то. Ако събудите този Христос, който живее във вас, и Той може да утеши вашето море, той е Господ, когото търсите. Утихне ли морето, вие сте на правия път и дръжте се за вашия Господ. Този, който не внася Мир в душата ви, не е Господ. Може да е облечен с мантия, може да е със златна корона, но той е само един идол. От паметивека човек страда от идоли – пазете се от тях, те носят нещастие.

И тъй, вие ще познаете Христа, защото Той ще внесе Мир във вашето сърце и във вашия ум, ще ви направи знатни на Небето. Всинца искате да сте знатни на Земята, но това е смешно. Колко знатен може да бъде един корен? Стремехът на корена е надолу в земята, следователно колкото си по-знатен, толкова по-надълбоко ще отидеш. С други думи, колкото си по-богат и знатен на Земята, толкова си по-далеч от Бога. Има четири вида хора: добри, които добро не правят; лоши, които зло не правят; добри, които добро правят и лоши, които зло правят. Последните два вида са постоянни, а първите два са преходни. Питам ви кои ще предпочетете? Кои са по-добри от първите два вида? Тези видове трябва да се кръстосат един с друг, да се съединят и така ще се произведе един добър резултат. Някоя жена казва: "Добра съм, но не мога да правя добро". Оженете я за един лош мъж и тя ще стане светица. Обратно – оженете една лоша жена, която зло не прави, за един много добър човек и тя ще се повдигне. Така работят тези два принципа. Първите два вида са хора без воля, а другите два вида са хора със силна воля. Учениците Христови приличаха на тези, които са добри, но добро не правят, защото нямаша сила.

“И пристъпиха учениците, та го събудиха.” След всяка почивка идва активен живот. И понеже бурята произвежда условията, след които Животът може да се яви, трябваше да стане буря, за да се яви Христос. Законът е такъв: за да се яви Христос, непременно трябва да стане буря. Могат някои да ви кажат: “Ти си тръгнал по Бога, а едно след друго ти се сипят нещастия!” Това именно е привилегията. Стопанинът, който отглежда лоза и се грижи за нея, често ще я посещава, ще подрязва пръчките ѝ, а лозата ще плаче. Някои казват: “Изтекоха ми очите от плач”. Аз съжалявам хора, които не са плакали – значи, че не са подрязвани. Ако Господ постъпва така и реже пръчките, значи Той се е събудил и ще ви помогне. Вие ще Му кажете: “Господи, стани, защото погинваме, помогни ни!” Когато вашият Господ се събуди, как ще Го посрещнете? Може да Го посрещнете като онази жена, на която мъжът се връща от работа и носи нещо, а тя го нахоква, че това не взел, онова не взел. Когато вашият Господ се събуди, вие ще започнете да се оплаквате, че това не е взел, онова не е взел и Той ще каже: “Аз трябваше да спя още дълго време, защото тези хора искат да спят в гробовете си”.

От цитираните два стиха интересен е последният, 25-и стих: “Господи, спаси ни, погинваме!” Под думата *погинване* разбирам асимилиране на висшия принцип от нисшия. Когато разумът стане жертва на вашия стомах, това е нисшият принцип. Съвременните хора много се радват, когато започват да затлъстяват, а това е най-голямото нещастие. Тогава те стават едно угоено прасе, което господарят им ще изяде. Когато надебелеете, ще бъдете изядени от Дявола – ще бъдете като една пуйка, а дяволите ще се съберат и ще си кажат: “Този човек го хранихме толкова години, но месцето му си струва”. Това е смъртта. Затова трябва да събудите Христа. За да не бъдат изядени, учениците събудиха Христа. Това е вярно и в преносен смисъл, и де факто. За всички, които разбират религията, това значи, че един висш принцип

може да бъде погълнат от нисш и това е слизание надолу. Ако искате, можете да го кръстите *изяждане на прасе*, но така или иначе един нисш принцип изяжда един висш. Когато човек изяжда прасе или кокошка, всъщност висшият принцип ги изяжда, но същевременно човекът се принизява. И когато казвам, че човек не трябва да яде месо, това значи, че силите на нисшия живот противодействат на нашия живот. Затова растителната храна е по-добра. Ако иска да бъде силен, човек трябва да яде месо, а ако иска да стане духовно силен, трябва да яде растителна храна. Когато човек не яде месна храна, това значи, че Христос е събуден у него. Под месо разбирам всички нисши мисли и желания в човека и ги сравнявам с кокошки, пуйки и т. н. Някой ще каже, че не обича свинско, но обича кокошчица, агънце и други. Няма разлика. Вие никога не сте питали това агънце дали иска да го изядете. Колко пъти вие сте изяждали човешкото Агънце! Връща се мъжът вкъщи весел, носи едно агънце, но излиза жена му с ножа насреща, разваля настроението му и той изгубва агънцето си. Колко пъти сте клали агнета! Ще каже някой, че никога не е колил агне. Лъжете всички. Казва Господ: "Който без причина се гневи на брата си, той коли Агне." И Господ ще потърси тези агнета.

Искам от днешната беседа да се научите да не колите агнета – на това мнение съм аз. Когато мъжът или жената носи това Агне, посрещнете го, приемоте го, дайте му малко трева и вода. Това Агне е Христос, който носи Радостта. Когато Христос се събуди, събуждат се следните пет принципа: да следвате Истината, да ходите с Правдата, да се учите в Мъдростта, да дружите с Добродетелта, да се радвате в Любовта. Някой казва, че ходи с Правдата, но не е с Любовта. Непременно трябва да ходиш с Правдата, да се радваш в Любовта, да се учиш в Мъдростта, да следваш Истината и да дружиш с Добродетелта – това е висшият принцип. Един ден, ако сме живи, т. е. ако не ме заколите като някое агне, ще ви говоря върху Добродетелта,

Любовта, Правдата и т. н. Тази любов, която вие имате, е направена от картофи, и от нея аз имам цели книги. Любовта, за която аз говоря, крепи цял свят, крепи цялото Небе – в нея живее Бог и всички Ангели живеят в нея. Тя не се мени и никога не е на два ума. Когато човек има тази Любов, очите му имат голяма дълбочина. А вие приличате на плитки блата. Гледам, че у някои любовта е дълбока петнадесет-двадесет сантиметра, аршин*, а трябва да бъде до десет или двадесет километра – поне толкова, колкото са дълбоки океаните. Ако животът ни е толкова дълбок, никоя буря не е в състояние да размъти водата му. Галилейското езеро беше плитко и затова стана такова вълнение, на дълбоки места не стават такива явления. На човек, който много се тревожи, бил той философ или проповедник, любовта му е дълбока петнадесет сантиметра. В това отношение аз не се лъжа, въпреки че досега мнозина се мъчат да ме излъжат. С този аршин аз постоянно меря и моята любов. И вие трябва да я мерите.

Когато се събуди, Христос казва: “Маловери, защо се боите?” Писанието казва: “Съвършената любов изпъжда всеки страх”. Там, където е дълбоко, катастрофи не стават. И тъй, когато се жените, изпитвайте човека, когото сте избрали. Ако много се тревожи, дъното му е плитко и много бури ще има в него – не се возете в такова езеро. Някоя мома казва: “Когато се ожена, аз ще го преобразя”. Не, ти ще намериш дъното. И целия свят да ви обещава, не се качвайте на неговата лодка. И проповедник да е, и свещеник да е, и търговец да е, и съдия да е, не се качвайте на неговата лодка. Христос пита защо нямате тази Любов. Онзи, който ви праща бурята, ви изпитва да види колко е голяма тази Любов, Мъдрост и Истина. Например, има християни, които за пет гроша няма да излъжат, но за сто ще излъжат. Имаше един господин, който казваше: “Аз не бих се продал, не бих излъгал за десет лева, за сто лева, но ако ми дадат повече, бих излъгал”. Аз пък не бих излъгал,

* Аршин (тур.) – мярка за дължина, равна на 68,75 см (бел. ред.)

дори ако ми дават цял свят и всичката слава. За всички тези богатства даже косъм от брадата си няма да сваля, няма да излъжа. Един косъм от брадата ми струва повече от всичко и ако бих дал някому косъм от брадата си, той човек ще стане. На човешката глава има двеста и петдесет хиляди косми. Под косъм аз подразбирам закон. Затова жените имат дълги коси. А сега вие се решите и не знаете какво е правилото на тези коси, т. е. на тези закони. Мислите, че Господ просто Му е скимнало, та е турил косми на брадата, на главата и т. н. Господ си знае работата, когато е турил космите, но аз не искам да разкривам тези книги на Бога. Мога да ви ги разкрия, но ще ви подложат на цял изпит. Знаете ли защо беше всичко това, за което Христос се мъчеше на кръста? Яви се Лукавият, изкушаваше Го и казваше: "Колко такива като теб са дохождали". И Му показваше как ще го плюят хората и как ще вършат лоши работи в Негово име. Тогава Христос се обърна към Господа и Го запита: "Защо ме оставяш, Господи?" Тогава Господ Му проговори дълбоко в душата и Христос каза: "Господи, свърши се, разбрах Те".

Сега, някои от вас слушат беседите ми седмица подир седмица и си казват: "Не правим нищо добро". Аз ви считам за хора добри, които добро не правят. Казвате, че нямате условия да работите и да се занимавате. Господ е вложил всичко във вас, затова не оставяйте неизползван нито един ден. Качвате се на една лодка и си казвате: "Ще покорим морето". Вие трябва да събудите Христос в лодката, в която Той живее. Във вашия ум сега има доста духове, които се плашат. Но приближава времето, когато един ден за всяка казана от вас дума ще ви съди Господ. Най-напред ще съди праведните, а после ще съди грешниците. Всеки ще се яви и ще покаже какво е работил за толкова хиляди години. Може в живота си да сте направили само едно добро, но то е в качеството, а не в количеството. Когато дойде Христос и отвори книгата, ще види колко агнета са заклани. Всеки ден колите тези агнета и затова няма мир в домовете ви.

Господ, за който ви говоря днес, казва: “Да се събуди Христос у вас!” Сега аз може да ви говоря, но това е глас, въпиещ в пустиня. Когато се събуди Христос, вие ще възкръснете, ще се озовете в Галилея, а не в Йерусалим, страданието ви ще престане, ще се превърне в приятно вълнение и ще се намерите в една атмосфера, благоприятна за вашето развитие. Нисшият и висшият живот са свързани, но нисшият трябва да се подчини на висшия. Не оставяйте стомахът, сърцето и умът да ви са господари – те са слуги. Повдигнете всяко желание, за да слугува на този Божествен принцип. Вие смятате, че ще разберете този Христос, за когото често ви говоря, понякога се напъвате да Го видите, но аз ви питам утихна ли вашето море, излязохте ли на суша? Не, това е лъжливият Христос, вие още не сте Го видели. Когато Той се яви, вие ще бъдете на вечната канара на Добродетелта, ще бъдете в рамките на Правдата, ще бъдете в същинската майка на Любовта, която никого не съди и от никого не се отвращава. Любовта не дели хората на праведни и грешни, тя еднакво живее и на Небето, и на Земята, живее и в ада, и горе, за нея еднакво радостно и весело е да изпълнява своята длъжност където и да е. Казваш: “Не мога да търпя едичкой си”. Ти си от добрите хора, но добро не правиш. Някой казва: “Бива милостиня, милостиня, но роб няма да ѝ стана”. – И ти си от същите.

И тъй, сега е време да послушате какво ще ви говори вашият Христос в лодката, в която се возите в това бурно море. И това, което Той ви каже, трябва да го държите като една светиия и никому да не го казвате. Когато ви разказвам историята на Тит, вие си казвате: “Това аз не съм сторил”. Колко пъти, щом се разгневите, вие казвате, че Господ зле е направил света, задигате плащаницата и всъщност вие сте този Тит, който разрушава Йерусалим. Ще кажете: “Колко жесток е бил този човек!” Колко пъти сте се опълчвали против Господа, а Той казва: “Червейче, знаеш ли от каква смърт ще умреш?” Някои Му дават

съвети – Господ няма нужда от никакви съвети. И ако всички народи схванат така света, ако така приложат това учение, само тогава ще дойде Христос. Аз бих желал всички проповедници, свещеници и съдии така да мислят – всички да ходят с Правдата, да се радват с Любовта, да се учат от Мъдростта, да следват Истината. Само така може да напредне един народ, всички други възгледи са суета. Само тогава всички неща ще придобият смисъл. И в готвенето, и в прането има смисъл. Някой пере и си казва: “На мен ли се падна тази работа?” Например, снахата пере дрехите на свекъра и свекървата и си казва: “Тези стари няма ли да се махнат? Разбирам, ако дрехите са само мои, а то – и дрехите на старите!” Не, когато перете, кажете си: “Както изпирам тази риза, така и Ти, Господи, ме направи така чист!” Ако аз пера, ще кажа: “Господи, тези хора ме опетниха, но Ти ме изпери!” А ако седна да пиша някоя работа, ще кажа: “Както аз върша тази работа, така Ти, Боже, ме напъстри!” Ще каже някой, че са почернили книгата. Докато една книга не се почерни, тя не се научва.

Ако в думата *милост* разгледате буквата *м*, ще видите, че тя има четири резки, които образуват два планински върха и една долина. Следователно, за да бъдеш милостив, трябва да имаш два върха, на които да се крепи тази долина. Така и човешкият живот не може да се състои само от върхове, а трябва да има и долини. Долините са тъмни места, сенки. Понякога очите ви не са добре. Преди няколко седмици при мен дойде една госпожица, която си беше внушила, че долните ѝ клепачи са почернели. Беше си втъпила това и не можеше да се освободи от тази мисъл. А причината беше тази, че очите ѝ са малко изпъкнали и хвърлят сянка при различните ъгли на осветление... По същия начин и вие, щом видите някаква сянка, започвате да мислите, че сте големи грешници, че нищо няма да излезе от вас. Това са издатини и вдлъбнатини, които само произвеждат сенки. Господ ви е пратил да служите някому – например, да наглеждате няколко сирачета, а

вие искате да заемете първо място, да станете министър-председател и да управлявате България. Кажете ми кой министър е оправил България, кой министър е оправил Германия, Англия или други? Когато вашият Господ се събуди, тогава всички бури ще утихнат, и вие с Него заедно ще имате тази сила и власт. Без Христа нищо не може да се направи. За да бъдете силни, Христос трябва да се събуди. А Той ще се събуди само по пет начина: когато бъдете едно с Добродетелта, Правдата, Истината, Мъдростта и Любовета.

Сега, ако ви дадат един милион, пет, десет милиона лева, ще се колебаете ли? Представете си, че ви дават всички богатства; тогава ще се колебаете ли? Да не заприличате на онзи каменар, който живял в първите векове на християнството в Египет. По това време живеел и един много благочестив отшелник, който изработвал кошници и ги продавал в Александрия. На връщане оттам всеки път той срещнал този беден каменар, който го спирал, поканвал го в къщата си, измивал му краката и го нахранвал. На отшелника му домиляло за този добър каменар и един ден запитал Господа дали може да му се помогне с нещо. Господ му отговорил: "Може, но ако животът му се измени". — "Ами, ако му се дадат пари, животът му нали ще се измени?" — запитал светията. — "Е, добре — отговорил Господ, — на едно място има заровени пари, изкопай ги и ги дай на каменаря". Отшелникът намерил парите и ги дал на каменаря, който бързо се издигнал, направил си хубав палат, заживял богато и в скоро време бил избран за пръв везир. Един ден отшелникът отново срещнал каменаря, но оня толкова се бил възгордял, че се направил, че не го вижда. Това много огорчило отшелника, той продължил нататък по пътя, обаче го срещнал един Ангел, хубаво го набил и му казал: "Със своята помощ ти погуби една душа". Започнал тогава отшелникът отново да се моли на Господа да спаси душата на каменаря. Захванали се клевети, интриги и

гонения по адрес на везира, който скоро изгубил всичкото си състояние, загубил високия си пост и се принудил пак да дяла камъни. Един ден, докато работел, той видял пак отшелника, спрял го и го заговорил: "Аз тогава те познах, но бях се възгордял от положението си. Помоли пак Господа втори път да ми даде пари!" А отшелникът отвърнал: "Не искам втори път да ме бият"...

И вие като този отшелник искате да дадете преимущество на низшето, но ще дойдат Ангелите да ви набият и тогава ще трябва да издигнете висшето в човека. Аз ви говоря това, за да бъдете напълно добродетелни, напълно справедливи, тъй истинни и тъй мъдри, както е сам Господ. В нашия живот трябва да постъпваме тъй, както Господ постъпва спрямо нас. Често ние сме недоволни, но Той веднага изпраща Своето благословение. И винаги самите ние ставаме причина за своето нещастие. Ще си послужи с един пример: веднъж Настрадаин Ходжа се качил на едно дърво и започнал да сече клона, на който бил седнал. Като го видял, един минувач му казал: "Не прави това, защото ще паднеш!" – "Ти отгде знаеш това?" – го запитал Настрадаин Ходжа и продължил работата си. И наистина – отсякъл клона и паднал на земята. Тогава ходжата станал, настигнал минувача и го запитал: "Щом можа да ми кажеш, че ще падна, я ми кажи кога ще умра". Минувачът отговорил: "Ще умреш след три дни, затова си изкопай гроб под една круша, легни там и чакай". Настрадаин Ходжа се простил с жена си, изкопал гроб под една круша, легнал, от дървото падали плодове, а той ги вземал и си похапвал. Така три дни чакал да умре, а на третия ден минало покрай него стадо камили. Когато го видели, животните се подплашили и се разбягали, за което пастирите хванали ходжата и го набили добре. Тогава той се върнал вкъщи, а жена му го запитала: "Какво има на онзи свят?" – "Много е хубаво на онзи свят – крушите падат и ти ядеш, но когато подплашиш камилите, тогава е лошо".

Често пъти и вие подплашвате камили, често пъти вкарвате комар в носа си, често пъти сечете клона, на

който седите. Събудете Христа и Той ще ви научи как да живеете. Който не е събудил Христа, той не знае как да живее. Трябва да дойде висшият принцип и да ви освободи от това робство. Вие сте роби един на друг: мъжът чака спасение от жена си, жената – от мъжа си, синът – от баща си, дъщерята – от майка си. Не се надявайте на хората, събудете Христа в тази лодка и веднага ще разберете вътрешния смисъл на нещата. Когато учениците видяха, че Христос може да укротява бурята в морето, разбраха, че Той има власт да регулира нисшия принцип.

Пожелавам ви да се събуди вашият Христос и да ви въведе във вашия Мир, да ви даде Мъдрост и Знание, за да можете да свършите на Земята мисията, която Господ ви е определил.

*Беседа от Учителя,
държана на 17 декември 1916 г., София*

22 март 1917 г.

КРЪСНИЪМ

КРЪСТЪТ

“И пристъпиха учениците и рекоха Му: Защо им говориш с притчи? А Той отвърща и рече им: Защото вам е дадено да познаете тайните на царството небесно, а тям не е дадено.”

Евангелие от Матей 13: 10-11

Ще говоря върху думите “Защото вам е дадено да познаете тайните на Царството Божие”. Познаването на тайната на Царството Божие съставлява предмет на човешкото размишление, към него се стреми човешкият дух. Когато в ума ви се хвърли светлина върху вътрешното съдържание на тази велика мисъл (подразбирам първоначалния Божествен образ на една неизменна същност, която расте и в своите размери се развива не като мъртъв предмет, а като жива и разумна същина), ще разберете, че тайната на Царството Божие съдържа всички условия за развитието на човеците върху Земята. Казва Христос: “Вам е дадено”. На кои? Сега, вие може да дойдете в размишленията си до отрицателната страна и понеже е казано: “Вам е дадено, а тям не е дадено”, да си помислите, че, може би, на апостолите е дадено, но не на вас. Който и да си, дадено ти е. Не вземайте никога думите за себе си в отрицателен смисъл, защото туй е опетняване на Бога. Дали е дадено или не е дадено, зависи от вас. Бог ви дава да разберете, понеже имате разположение да Го разбирате; друг път не ви дава да Го разберете, понеже нямате туй

разположение. Следователно, от предразположението на вашето ухо, на вашия ум, на вашето сърце и на вашата воля зависи да разберете или не Бога.

Между съвременниците ни от 20-ти век и ония от времето, когато Христос дойде на Земята, има твърде голямо подобие. В цитираните стихове Христос казва не друго, а това, че вам, на хората на бъдещето, е дадено да разберете Царството Божие, а на миналите не е дадено. С други думи, вам, които очаквате в бъдеще Бога, е дадено да разберете, а вам, които живеете с миналото, не е дадено. Това може да го проверите в Живота. Търговец, който е фалирал, който вади тефтерите си и започва да прелиства стари сметки, не може вече да се повдигне. Той само ще се тревожи, че еди-кой си – Иван или Драган – имал да му дава еди-колко си. На другия ден той пак започва да прелиства тефтерите си и те вече оживяват в него и тръгва да ги носи в ума си и да разправя на хората: “Познавате ли Ивана и Драгана, толкова и толкова имат да ми дават”. На такива не е дадено да познаят тайните на Царството Божие. Това е заблуждение на вашия ум: Иван и Драган нищо не ви дължат, те са ваши братя. Баща ви е дал по равно на всички ви, но вие сами сте вкарали в дълг братята си, направили сте полици, турили сте ги натясно и казвате: “Ограбиха ме”. Всички, които казват, че имат да вземат от своите братя на Земята и ги третираят като длъжници, не могат да разберат тайните на Царството Божие. Ония, които не търсят нищо от своите братя, а напротив – дават им и помагат за тяхното умствено, духовно и морално повдигане, ще разберат тия тайни. Кои тайни? На Вселената, на Божието създание. Тия думи за мен представят една велика и дивна картина, толкова грандиозна по своите замисли, толкова хубаво изработена и украсена от Божията ръка! Един ден, когато очите ви се отворят (разбира се, сега, в първия етап на вашето развитие, те са вече малко поотворени), когато окончателно захвърлите старите си тефтери и им турите отгоре един кръст, ще видите величието на тази картина.

Сега, казвам “да турите кръст”, защото кръстът спасява. На всеки, който умре, му поставят кръст, което ще рече “повече нямаме да вземаме от този човек”. Когато заемодателят чуе, че някой от длъжниците му е умрял, и той казва “Бог да го прости”, което ще рече “прощавам му”. Ето това значи кръстът – това е неговият дълбок смисъл. Има го по църквите, свещениците го носят, вие го правите с ръка, на отличилите се на бойното поле го дават, навсякъде все за него говорят, обаче знаете ли кои са елементите на Истинския кръст? Сега ще се спра на Истинския кръст, който спасява и отваря вратата на Царството Божие.

Исус Христос беше прикован на кръст. Линията на кръста, която слиза отгоре надолу, представлява растителното царство, паднало с главата надолу, т. е. ония същества, които са слезли от Бога и при падането си са останали с краката срещу Него. Те са в съвършено противоречие с Бога. Хоризонталната линия на кръста представлява животните. Те пък са обърнати не с краката, а с гърба си към Господа и когато Той им говори, не слушат. И на животните, и на растенията не е дадено да разберат Царството Божие. Има и хора такива, които са се спуснали с ума си, зарили са се в земята, обърнали са краката си към Бога и не мислят за Него. Те искат в Земята да намерят богатства – въглища, злато, сребро, скъпоценни камъни – и смятат, че колкото повече имат от тях, толкова повече ще бъдат щастливи. Има други хора, които ходят в хоризонтално положение, обърнати са гърбом към Господа и казват: “Господ не ни слуша”. Как ще ги слуша, когато с крака или с гръб са обърнати към Него? Когато детето се обърне гърбом към майка си, което показва, че е гневно, майката ще му рече ли “маминото”? То не е нищо друго, освен животно на четири крака. Такова животно не може да разбере тайните на Царството Божие. Разбирате ли сега философията на кръста – тя засяга мислите и отношенията ни към Господа? За да можете да бъдете в съприкосновение с Него, трябва да разберете правилно тази философия.

Третият елемент на кръста е Исус Христос – прикован на него, но обърнат нагоре към Бога. Той е истинският Човек. Следователно, имате три вида кръстове – кръст на растенията, кръст на животните и кръст, който спасява. Спасителният е кръстът Христов. Приковани бяха Неговите ръце и крака, т. е. приковани, забележете, върху три точки. Краката бяха приковани върху главата на растенията, които са надолу, с което Христос иска да ги обърне към Себе си. С други думи, Той е слязъл и простира да хване ония, които са потънали в тинята на материята, за да ги обърне с главата нагоре към Бога. Приковаването на краката показва и канара, т. е. че кръстът е поставен върху твърда почва. Това ще рече, че Христос най-първо спасява ония, които потъват надолу като растенията, хваща ги и им казва: “Стига с туй слизание – вашето спасение не е там”. И на животните, които постоянно и свободно се движат, Той казва: “Вашето спасение не е в тази посока”. Христос иска да ги хване с ръка, да ги обърне към Бога и да им каже: “Натам е вашето спасение”. Това са двете категории хора, към които спадате: едни от вас преди време са били с главата надолу, други – с гръб нагоре, а Христос ви обръща с лицето нагоре. И когато Той казва “Отче, защо си Ме оставил?”, знаете ли какво значение имат тия думи? Исква да каже: “Защо си оставил тия Твои чада да се лутат? Послушай молбата Ми, обърни ги, привлечи ги към Себе си”. Мнозина тълкуват думите в смисъл, че Бог Него е забравил, но те значат: “Защо си забравил моите братя”. Христос спуска ръцете си надолу, обръща ги и казва: “Тук е вашето спасение”. И всеки от вас трябва да спусне ръцете си надолу, т. е. да обърне своите желания, своето сърце към Бога, към тайните на Царството Божие, защото в обратната посока е мрак и страдание.

Питам ви: Този, който още виси на кръста, ще го държите ли там? Искам днес сериозно да отговорите на този въпрос, защото Христос идва. И как ще ви завари? – Едни още продължават да затъват надолу, а други ходят с гръб към Него. Мнозина ме питат защо не могат да се развият. Защото

умът и сърцето ви не вземат направлението за разбиране на тайните на Царството Божие. Ако орелът или гълъбът биха турили на гърба си раници с няколко килограма провизии, докъде биха отишли? Птиците ни дават добър пример. При летенето, при издигането ви трябва да сте свободни от всякакъв багаж. Само перцата на крилцата и опашчицата и главата отпред стигат. Както за гълъба, тъй и за човека Бог е приготвил нужната му храна там, където отива.

Преди няколко дена се отбих в дома на една госпожа и ми направи впечатление един разговор. Тя минава за духовна, стреми се към Новото учение и затова си казала: "Време е вече отсега нататък да служи на Господа". Случило се така, че си продала къщата за определена сума. Скъпо или евтино, продала я, но една друга, която минава за по-религиозна от нея, какво мислите ѝ казва? – "Не си направила добре, евтино си я продала, можеше да я подържиш повече време и щеше да вземеш повече пари". Ето, казах си, една жена, която още не е разбрала света. Първата рече: "Стига толкова главоболия, радвам се, че съм се отървала".

Трябва да бъдем свободни от всякакъв товар върху сърцето и ума и веднъж завинаги трябва да усвоим вярата, че Божият промисъл работи за нас. Ако 4-5-годишни деца биха започнали сами да се грижат за своята прехрана, не биха пораснали и бързо биха се сбабичасали. Бащите са длъжни да се грижи за тях до 21-годишната им възраст, докато заякнат. Числото 21 има значение: $2 + 1 = 3$. Сега ние не сме станали още на 21 години, пред Бога сме на 10-12 години, затова и Той, и всички Ангели има още да работят върху нас. Наказанията, които ни се дават, са затова, че Бог ни праща на училище и ни заповядва да се учим, а ние бягаме. Сега Той върти своята пръчица, бие света на общо основание и казва: "Ще ходите на училище, за да се учите и да добиете опитност." Всяко отстъпление от Неговите заповеди, всяка погрешка има своите наказателни последици. Погрешките не могат се изправи по друг начин, освен само със страдания. Със страданията се тонират човешките чувства.

Сега, да се върнем на въпроса. Кръстът, който спасява и който трябва да носите, трябва да е съставен от два необходими елемента. Не трябва да е от дърво, не трябва да е с главата надолу, не трябва да съдържа глупав елемент, не трябва да бъде своенравен. Щом ви дойдат страдания, казвате: “Защо ми се дават, има други по-грешни хора, на мен ли намери Господ да ги даде? Към мен трябваше да бъде малко по-снисходителен!” Това вече е своенравие и роптание. В случая вие сте в положение на животно, обърнато с гръб към Бога, или в положението на растение, обърнато с главата надолу. Хората носят тия два кръста две хиляди години и още не са се спасили. Не съм виждал къща без такива кръстове и когато минавам из улиците, гледам да не ги срещна – дотегна ми да срещам такива глупави кръстове. Христос не е прикован на такъв кръст. Страдате и не знаете защо. Жената казва: “Ще си отмъстя на мъжа”, мъжът казва: “Ще си отмъстя на жената”. Съдията – на подсъдимия, учителят – на ученика, търговецът – на купувача, всички се заканват все да отмъщават. Този кръст не е спасителният. Спасителен кръст е онзи, който е направен от Мъдрост и от Любов. Тогава ще се спра при глупавия кръст, обърнат с главата надолу, ще туря Божествената Любов, ще обърна главата нагоре, както е на Христа, и ще кажа: “Господи, каквото и да стане на Земята, и светът да се обърне с главата надолу и да се разруши, аз ще изпълня Твоята воля! Няма същество в света, което да ме отклони от това, ще я изпълня!” Това говори, това иска законът на Любовта; това говори и Божествената Мъдрост. Ще кажа: “Господи, от страданията, които ми даваш, ще изуча дълбокия смисъл на моя живот тук и ще Те прославя”. Когато Господ ме наказва, ще казвам: “Тия удари върху моя гръб са благословение, благодаря Ти!” Ето спасяващият кръст.

Значи вие, които страдате, имате тези два елемента. Остава да турите третия елемент. Не се старайте да отхвърлите двата елемента, защото дори Христос не се

опита да ги отхвърли. Той трябваше да бъде прикован на кръста и с това Той извърши най-великата работа в света – такава, каквато човечеството не помни. Дори и след като Го поставиха в гроба, Той още беше на кръста, слезе в ада, отвори вратите адови, изведе грешниците и им каза: “Заради вас слизам тук”. Всинца искате все в Рая да отидете. Не трябва ли да слезете долу като Христа, за да потърсите и изведете вашите роднини? За да се върне при Отца Си, Христос трябваше три дни да бъде долу при своите братя и предци и да ги изведе. Какво друго, ако не тъкмо това разбираше Христос под думите: “Вам е дадено да разберете, а тям не е дадено да разберат Царството Божие”? И във вашия живот, когато хората не ви разбират, ще им говорите с притчи като Христос. Всеки трябва да бъде прикован на този кръст – това е една длъжност, която трябва да се изпълни. Христос спаси вас, а вие ще трябва да спасите тях. Когато отида при някой болен, излекувам го или му покажа начин за лечение, той, от своя страна, трябва да отиде сам да излекува по същия начин друг някой брат. Той няма право да дохожда отново при мен и да ми казва: “Ела, виж еди-кой си и го излекувай”. Това преобразуване трябва да влезе в Живота, в мислите и делата ни. Сега, някои мислят или, може би, подразбират, че човек, за да се спаси, трябва да се откъсне от този свят. Не, напротив, трябва да влезете в света и да го организирате. Първо, трябва да организирате своя вътрешен свят.

Христос слиза на Земята на всеки две хиляди години. В миналото е слизал на тридесет и три хиляди години. Понякога слиза за по-дълго време, някой път – за по-късо време. Сега Христос ще живее на Земята по-дълго време и в бъдеще вие ще имате възможност да Го видите и да разговаряте с Него. Но кога? Само когато имате тия три елемента на вашия кръст. Казано е в Писанието, че някои ще видят Христа под облаците, други – над облаците, трети – преобразен. Какво ще се ползва глухият, ако го въведете в някоя консерватория, дето стават отлични концерти? Нищо. Каква

полза има оня, чийто вкус и стомах са разстроени, ако му сервирайте най-хубави ястия? Следователно, за да познаят, хората трябва да притежават необходимия им за това елемент. В това отношение, те трябва да бъдат на правия път. Хора без убеждение са като друм, по който минават всички – кой каквото им каже, всичко слушат и на всичко вярват. Днес им кажат: “Има Господ” – е, има; утре им кажат: “Няма Господ” – няма. Мязат на пещта, която си направил Настрадаин Ходжа. Дошъл един приятел и рекъл: “Оттук духа вятър, трябва вратата на пещта да бъде от другата страна”. Настрадаин Ходжа съборил пещта и я направил така, както му препоръчал приятелят. Дошъл втори: “Вратата трябва да бъде на изток”. Съборил ходжата пещта и я направил според тоя съвет. Дошъл трети: “Вратата трябва да бъде на запад”. Накрая Настрадаин Ходжа взел, че съградил пещта върху една кола и я въртял на която страна пожелавали тия, които си давали мнението. Във физическия свят това може да е умно, но когато дойдем в Духовния свят, трябва да се движим само в едно направление – нагоре към Бога. Натам е правилната посока. Ще попитате само в тази ли посока трябва да вървим. Посоката към Бога е посока към всички направления. Ако в това отношение нямате определено убеждение, ще бъдете, както вече казах, друм, по който всички ще минават. Турете плет или изкопайте голям трап и кажете: “Оттук вече никой няма да минава”.

И така, освен хората на най-низшето стъпало, има втората категория – това са съвременните хора с всичките свои теории. В продължение на целия 19-ти век във Френската академия се представиха стотина теории по геология за устройството на Земята. Всички спорят, доказват и поддържат дадена теория, но след пет-десет години идва друга, според която Земята не била тъй, а другояче устроена, пробива си път и измества предната, за да даде след някоя година място на съвсем друга. Но как тогава да им вярваме, когато никоя няма трайна

почва? Учените и богатите, които искат голяма слава, удоволствия и щастие в света, са между тръните. На Земята няма условия за щастие. Щастieto е вътрешен процес в Духовния свят, в разумното отношение на душите една към друга. Обичате ли, ще ви обичат; правите ли добро, ще ви правят добро; справедливи ли сте към другите, ще бъдат справедливи към вас; обичате ли Истината, така ще се отнасят и другите към вас. Тъй говори, тъй отговаря и Господ. Той говори меко, нежно, кротко към разумните, а упоритите кове чрез страданията, които им праща.

В кръста има и още един елемент, който ще ви изясня. От двете страни на Христа имаше двама разбойника. Той беше прикован, а те бяха вързани. Защо на разбойниците пречупиха пищялите, а на Христа прободоха сърцето? Понеже Христос идва сега, ще ви кажа. Двамата разбойници бяха първите човеци, които Бог създаде и които съгрешиха – Адам и Ева. Не вземайте думите ми буквално, говоря в преносен смисъл. Двамата ядоха от запретеното дърво, затова бяха наказани с пречупване на пищялите им. Защото е казано: “Проклет е онзи, който с краката си отива да върши зло”. А *пречупване на крака* значи хора, които са изгубили Добротетелта. А защо прободоха Христа в сърцето? Защото не трябва да се желае да се вкусува от запретения плод. И каза Христос: “Понеже пожелах да ви туря в Рая, затова трябва да бъде прободен в сърцето. А понеже вие отидохте и взехте от запретения плод, затова вашите крака трябва да бъдат пречупени”. Сега мислете: който пожелае, ще бъде прободен в сърцето, а който извърши престъплението, ще му бъдат пречупени краката. Разпнатите от страни на Христа, казах, бяха Адам и Ева. И двамата се спасиха изобщо. Оня, който беше отляво, каза: “Толкова хиляди Си спасил, спаси и нас, спаси ни без страдания”. Той беше жената, говоря в преносен смисъл. И каза Христос: “Ще ви спася”. Но на оня, който беше отдясно, каза “Ще бъдеш днес с мен в рая.” И Той изпълни думата си – взе мъжа горе и остави жената долу. И дори

сега Той промушва сърцата на мъжете по бойните полета и им дума: "Елате с Мен". А на жените казва: "Вас ще спася в бъдеще, засега ви оставям на Земята да работите". Е, тогава вие, жените, как ще посрещнете Христа? Питам българките, питам и германките, руските, австрийките, французойките, англичанките.

Аз ви давам философския смисъл на кръста и ви каня да го приложите. Сам се радвам, понеже той е дълбок, велик, Божествен. Привеждам ви думите на Великия учител на Мира. Слушал съм гласа Му и сега превеждам Неговия език. Вас, жените, ще ви спаси кръстът с трите елемента. На онзи, който върши зло, ще му пречупят краката, а на онзи, който пожелае зло, сърцето ще му прободат. Само тогава ще бъде унищожено злото. Аз ви говоря това, което Господ е говорил преди векове на 9 март, когато е въвел човека в Рая. Тогава денят е бил петък, днес е четвъртък. Девети март обикаля всички дни на седмицата. И когато ви турим в Рая, пак ли ще отидете да ядете от запретения плод? Аз ви преподавам Живота, говоря ви за Христа, който идва и който работи. Чудни и велики работи ще станат в света. Не се самозаблуждавайте, те ще бъдат толкова обикновени и тъй естествено ще дойдат. Не мислете, че изведнъж като пламък ще паднат. Ще дойдат постепенно, постепенно. Някои от вас се страхуват. Не се плашете, страхливите няма да наследят Царството Божие. Бъдете герои. Сега ще слезем долу, долу ще изучим малките мистерии. В дълбочините на Земята ще слизаем и ще изучим как живеят. Оттам има друга врата за Царството Божие. През тая врата ще намерим Христа. Когато отидем долу, ще Го срещнем и когато излизаме, пак ще Го срещнем.

Казва Христос: "Вам е дадено да разбирате тия тайни на Царството Божие." Трябва да изучите съвременната наука, за да разберете какви са тайните на света и на Царството Божие. Трябва да имате малко понятие от астрономия, за да разбирате смисъла на тайния свят; трябва да имате понятие от физиология и анатомия. Какво

знаете за устройството на вашето тяло, сърце, кръв, бели дробове, стомах, ухо, очи? Например, как светлината, която идва отгоре, се превръща във впечатления? Какво знаете за отношението на елементите, от които се състои вашето тяло, мисли и желания? В каква почуда бихте се намерили, когато започнете да виждате формите на вашите чувства и желания! Какъв велик свят ще се открие пред вас. После, какво разбирате, например, от съвременните политически движения? На какво се дължи това брожение и войната на народите? Не може ли човечеството да върви по друг начин? Тия въпроси трябва да занимават умовете ви. За да не можете да вникнете в тия неща, първата причина е, че сърцето ви е изпълнено с недоволство. Когато сутрин станете и духом не сте в нормално състояние, смятате, че всички хора, цял свят е ненормален и лош. Когато виждаме, че хората са ненормални, именно тогава ние сме ненормални и обратното – когато виждаме, че хората са нормални, и ние сме нормални. Щастливите са пияни хора, страдащите са трезви. Влизате в някоя кръчма, виждате някого пиян, засмян, весел, но щом се върне вкъщи, не можете да му говорите. “Аз съм щастлив”, си казва той, но на другия ден, когато изтрезнее, главата го боли и започва да размишлява добре ли е направил или зле. Тогава той е в нормално състояние. Съвременните хора казват: “Страдаме много”, а аз отговарям: “Вие сега сте трезви”. През миналия 19-ти век всички хора бяха опиянени: “Господ няма! Ха, ха – концерти, балове, веселба...” Сега, през този 20-ти век, хората отрезняха: “Какво ще правим сега?” Един офицер от бойното поле ми казваше: “Всички ние там се молим, измениха се мислите ни”, а един социалист питаше: “Какво става с мен? Аз съм бил най-глупавият човек досега, сега познавам, че има Господ, сега аз зная защо съм дошъл на Земята”. Изтрезняват. И вас ако турят на фронта срещу англичаните и французите и започнат да пукат над главите ви снаряди, каква ще бъде вашата вяра? Аз считам, че тия хора държат

сега матура по това, което се нарича посвещение. За някои вече е минало първото посвещение. И жените, които са тук, ще имат страдания, ще минат посвещението и ще изтрезнеят. Да бъдеш трезвен е най-добре – това е да бъдеш в нормално състояние.

Има една Радост, която е вътре в нас и ни уравновесява. Бих ви показал в какво се състои тя, но засега оставям този предмет, понеже за него ще говоря в неделя. Тогава ще можете да се съобщавате с всички добри хора по цялата Земя. Например, имате приятел в Америка; може да отправите ума си към него, да му препратите мислите си и той да ви препрати своите. Така вие можете да обиколите цялата Земя, можете да отидете, ако искате, в другия свят и да разговаряте с всички добри хора тук или с тези, които са заминали. Някои казват, че не бива да се безпокоят умрелите. Няма от какво да се безпокоят. Например, някой е затворен; ще влезете при него и ще го попитате как е и ще му дадете някои полезни наставления. Там са скитащите се души – може и с тях да разговаряте. Но това е само за силните духом хора. Ще кажат някои: “Духовете са опасни и който ги проповядва, е еретик”. Не се плашете, съществуването на духове е наличието на същински живот. И когато Бог създаде първия човек, Той му вдъхна. Първата зодия съответства на Духа – Духът е слязъл и се облякъл в първата обвивка. Месец март е идея на човешки Дух. Когато дойде този месец, размишлявайте за човешката сила – човек да бъде господар на земята, на водата, на въздуха, на огъня. Човек, който не е господар на земята си, на водата си, на въздуха си и на огъня си, няма още Духа в себе си. Първото важно нещо е да бъдете господари на своите мрачни сили и да казвате: “Моят Дух им е господар”. Дойде ли ви лошо настроение, кажете: “Моят Дух е господар над тях” и ще видите как ще победите. Вие казвате: “Изнемогвам и не мога да се боря”. Но и Господ не обича войници, които бягат от бойното поле – виждате как ги застрелват, и то с картечници, за да не бягат назад.

Сега, как ще посрещнете Христа – с гръб или с глава към Него? Идете и попитайте поповете, учителите и съдиите как ще ги завари Христос. Дали със спуснати ръце и с лица, обърнати нагоре към Бога, помагачи на своя народ и на човечеството? Този е пътят на благословението, ако искате Христос да благослови децата и приятелите ви. Опитайте този кръст, който се нарича Сила на спасението. Ако някой ви дава друг кръст, хвърлете го, той не е истински кръст. Ще ви питам сега какви са желанията ви и накъде са насочени – към земята ли, месце за храна ли търсите? От хиляди години хората ядат животните и растенията, но не е това, което спасява. Какво би било вашето положение, ако ви нагостят с много добре изпечено агне и ви вържат за краката, обърнат с устата надолу? Какво би ви коствало това отлично ядене? Това е състоянието на Дявола. Щом кажете: “Да ядем и да пием”, Дяволът ще ви обърне с главата надолу. Всеки, който яде с главата надолу или с гръб към Господа, не знае да мисли и чувства.

Сега, щом се върнете вкъщи, изпитайте вашето сърце. Бих желал, когато вляза в някоя къща, жената да свети като свещ, бих желал хората да ми говорят, без да продумат. Вляза ли в някоя къща, аз знам, че ме обичат, без да говорят, а в друга къща ми казват, че ме обичат, но знам, че ме лъжат. Говорете първо със сърцето, с ума и най-после – с устата. Никога да не продумват вашите уста, докато не проговорят сърцето и умът ви. Когато задали на великия египетски мъдрец Хермес един велик въпрос, върху който още не се бил спирал, той само стиснал плътно устните си. Това означавало: “Още не съм мислил върху това и затова трябва да мълча.” А учениците му се учудили... Мнозина от вас казват: “Защо да не ни се каже”. Да ви се каже! Аз ви казах една велика тайна. Ще отговорите: “Ама кой не знае това – един дървен кръст с прикования Христос и двамата разбойници със счупени крака”. Не е това кръстът. Когато Истинският кръст влезе във вас, Светлина ще озари ума ви, силно ще заработи сърцето и Духът ви и ще бъдете

господари на целия свят. Казват, че някой имал могъщ Дух. Такъв Дух има този кръст. Онзи, който носи преспокойно кръста, гледа на нас...

Преданието разказва за Христа, че легиони от шест хиляди човека Му нанесли осемдесет хиляди удара и Той мълчал. Как е издържал Христос? Той Си казвал: "Удряйте, тия удари са благословение – нека други се благославят чрез Моя гръб. Това са моите ученици, за които съм готов да понеса всичко". Това е намагнитизиране. Вие къде бяхте тогава? Разбира се, не бяхте между римските легиони, а някъде между зрителите на улицата. И ето какви са били вашите мисли тогава: "Това е човек, който умира, без да постигне смисъла на живота. Млад и умен човек беше, но глупаво постъпи". Такава беше тогавашната ваша философия (каквато бе и на всички свещеници, фарисеи и садукее): яж, пий, лъжи, повече пари обирай – това е смисълът на живота. Но няма по-благородно нещо от Вярата, Надеждата и Любовета. Когато питат с какво се храня, казвам: "С Вярa, Надежда и Любовь". Това са плодовете на Духа – с тях се храня. И повече да не одумваме никого. Когато някой яде повече от мен, аз се радвам, че стомахът му е здрав. Радвам се с оня, който се радва. Споделям скръбта на онзи, който скърби, и му казвам: "Ти си бил и можеш да бъдеш щастлив".

Преди няколко години, някъде между май и юни минавахме с един бивш учител край една гостилница във Варна. Това беше един хотел с градина, бяха сложени маси, бяха сервирани пържоли, които изпускаха много хубава миризма, беше сложено и винце. Когато минавахме, този учител извика: "Ох!" и аз го попитах защо пъшка. – "Едно време и аз бях от тези щастливци, а сега страдам". Казах му: "За мен ще бъде най-голямо нещастие да ме турите на това място. Благодари се, че Бог те е отчислил, за да се научиш на закона скромно да живееш, защото достатъчни са и малко хляб и солчица. Опитал си едното, но още хиляди пържоли да изядеш, няма да станеш по-добре".

Господ казва: "Понеже с този живот не си по-добре, отчислявам те, за да научиш Христовия кръст – смисъла на Живота". Да, това са великите тайни на Христа, който идва. Бъдете верни на този Велик учител. Той идва с всички Ангели и светии, с всички ваши деди и прадеди, а не както църквата и съботяните си представят това идване. Ще видите съвременните хора колко много са се заблуждавали за идването на Христа. Ще кажете: "Колко е велик Господ!" и ще благодарите, че сте минали тия страдания. Сега Христос носи на жените венци. Нали когато венчават булката, турят ѝ венец на главата. В мистиката, в окултната наука този венец представлява кръг с един кръст вътре. Който е дошъл на Земята, трябва да научи Мъдростта. Който е на Небето и иска да стане много мъдър, пращат го на Земята, защото тя е училище на Мъдростта. И Христос ще слезе да ревизира това Училище. Няма да ви гълчи, а ще ви зададе един или друг въпрос по алгебра. Някого ще запита колко правят $1 + 2$. – Три. Ще кажете, че е много просто. Други ще попита колко прави $2 - 1$. На някои ще даде задача от тройното правило, някои ще изпита по химия, други ще изпита по физиология – например, върху храносмилането или върху кръвообращението. Други ще изпита върху магнетизма, върху електричеството, някои ще изпита как се образува човешката мисъл, на други ще зададе въпроса какво знаят за женитбата. Жените, например, ще трябва да развият темата как са разбрали този въпрос. Понеже ще има малко мъже, жените ще държат повече изпит върху възпитанието на своите деца. Ще попита и съдиите как са съдили и как са прилагали Божествената правда, ще попита адвокатите как са защитавали своите клиенти, учителите – как са възпитавали своите ученици, лекарите – как са лекували своите пациенти, свещениците – как са проповядвали Словото Божие. Ще направи голяма ревизия на всички. Ще снеем на владиците короните и ще им каже: "Едно време Аз не носих корони, а венец от тръни. Владика, който не е носил венец от тръни, няма право да носи златна корона". Блажени сте, че сте се родили на Земята в това време.

И сега, нека остане във вас тази съществена мисъл за кръста – да се обърнете с главата нагоре и с лицето към Бога. И когато извикате към Бога: “Защо си Ме оставил”, Той ще се обади и ще каже: “Тук Съм, не Съм ви изоставил, ще ви обясня дълбокия вътрешен смисъл на този кръст”. Нека Господ ви даде благословението да си отидете с Него (*Обаждат се: Амин*). Да се не обезсърчавате, да не пъшкате, а да се радвате, и когато плачете. Подайте си ръка. Отсега нататък всички църкви и вери трябва да се спогодят – жив е нашият Баща, Той е един за всички. И Той ще ви привлече, както магнитът привлича стърготините. Някой ден ще се намерите намагнитизирани и внезапно променени. Турете този кръст и Христос ще заработи във вас. Отсега нататък няма друга сила, която да Му попречи. Той ще ви просвети и ще ви даде всяка Мъдрост. Но бъдете верни на вашия Баща. Ние всички сме в Рая, кажете: “Отсега нататък ще вървим в Твоя път, ще обработваме този Рай, ще ядем само от позволените плодове, ще ходим в съгласие с Твоя вечен закон”. Тогава Бог ще каже: “Елате, благословени, защото за вас е Царството Мое”. После пак ще ви прати на Земята да работите и тя ще бъде вече Негова. Едни ще бъдат управители, други ще бъдат съдии, адвокати, учители – кой за каквото го бива. Длъжности има много, едва ли има толкова хора за всички длъжности. Има длъжности както за мъжете, така и за жените. Но за истинските жени.

Сократ е казал: “Има жени, и жени”, т. е. два вида жени. Когато я срещнеш, жената трябва да те промени, а не да ти извърти ума. Когато влизаш при нея дори с лоша мисъл, тя трябва да ти превърне ума и да кажеш: “Няма да правя такова нещо”. Това е жена. А щом ви изопачи ума в друго, лошо направление, тя не е жена, а е обърната с главата надолу. Такива жени желая аз – да обърнат умовете на тия твърдоглави българи. Вие, жените, имате ключ за това. Не се обиждайте, казвам да промените вашите деца, които са твърдоглави, да промените вашето сърце, целия ваш

душевен бит. Това, разбира се, няма да стане за една, пет или десет години, това е въпрос за векове. Това е днешният ден – ден за работа. Господ идва да даде служба на жените и еднакви права с мъжете. Когато момъкът и момата не са още женени, много се обичат отдалеч, обаче щом се съберат, почват да се ритат. Сега Господ е турил мъжете горе, а жените – долу. Понякога жената плаче: “Замина си мъжът ми, о, колко беше добър!” Благодари, че ти е обърнал ума. А мъжът, когато гледа жена си долу, казва колко е добра, колко хубаво говори. Някои жени казват: “Господ ми отне мъжа”. Не ви го е отнел, а ви е поставил надалеч, че да се гледате и да си домилеете. Вечерта жената ще пусне мъжа в добре обработената си градина, на другия ден той пък ще покани жена си. А сега как ще живеете без обработена градина? Жени, обработете долу вашите градини и мъжете ще дойдат да се разхождат. А и мъжете ще обработят горе своите градини, за да ви посрещнат.

Това е смисълът на думите: “Вам е дадено да разбирате тайните на Царството Божие.” Това са някои от тия тайни.

*Беседа от Учителя,
държана на 22 март 1917 г., четвъртък, София*

22 март 1919 г.

С ЛЮБОВ СЕ ВЗИМА

С ЛЮБОВ СЕ ВЗИМА

*Царството Божие с любов се взима,
с обич се държи и с дух се крепи.*

Това е мотото, написано на вратата за Царството Божие. Досега всички искаха да вземат Царството Божие със сила, но не успяха. Отсега нататък вече всеки трябва да се освободи от този възглед, т. е. да се освободи от старата черупка на закона, от неговите окови, неговите възгледи. Царството Божие не със сила, а с Любов се взима. “Бог възлюби света, за да не погине всеки, който вярва в Него”. Когато се приеме, че Бог е възлюбил света, тогава става ясен и прочетеният стих. И тъй, първият тон в Живота е Любовта – с нея Животът започва. Имате ли този тон в себе си, ще имате и Радост. Изгубите ли го, явява се скръбта, която е признак на тази загуба, както при певците, загубили тона на песента си, изчезва хармонията на гласовете и песента не върви. Любовта е основен тон и основна Сила. Човек, който люби, е всесилен, той страх не знае. Любовта, за която ви говоря, е същата, която действа и у вас, но вие често мените тона ѝ. Под думата *царство* се разбира простор, възплътяване, проявление на човешката душа. В това Царство всички членове, т. е. камъните, които го съграждат, са живи. Царството Божие не е нещо мъртво, не се състои от правила и закони, а от живи същества, които живеят в една непрерывна връзка. Всеки дом е едно царство в мичниатюр – бащата, майката и децата образуват

едно малко царство. Когато има хармония и Любов между всички членове на семейството, това царство се изявява и членовете му вкусват неговите блага.

Сега, Царството Божие трябва не само да се вземе с Любов, но и да се държи с Обич. Под думата *държане* се разбира вътрешно крепене, което става от Духа. Ето защо Царството Божие с Дух се крепи. Не считайте, че думите *Любов, Обич и Дух* се отнасят само до Царството Божие. Те се отнасят и до нашия обикновен живот, така както никоя мома или момък не могат да вземат своя другар без Любов. Даже никаква вещь не можете да си купите без Любов, а по-напред трябва да го възжелаете, да го възлюбите. Отидете ли в някоя гостилница да се нахраните или в някоя месарница да си купите нещо, пак ще вземете онова, което обичате. Обичта е вътрешна сила, която държи всичко в изправност, а Духът обгражда онова, което имаме. Като поставим Любовта в отношението към нашия Дух, Обичта към нашата душа и Духа към нашето тяло, ние ще имаме разгадка на великия Живот, който владее Земята. Духът е единството, което се проявява във всички хора. Той е едно цяло, неделимо в себе си и във всички същества, затова трябва да го любим с една и съща Любов. Духът не може да се разделя, той крепи цялото Царство. Може да плачете, може да изливате много сълзи, но нямате ли Любов, Царството Божие е далеч от вас. Цял живот може да постите, постоянно да се разкайвате, но нямате ли Любов, Царството Божие е далеч от вас. Да се покаеш разбирам да разтвориш сърцето си и да възприемеш Любовта вътре в него, друго покаяние не разбирам.

Според този велик закон вие трябва да обичате еднакво и Доброто, и злото – там е силата на човека. Любовта не познава зло. Може да кажете, че това е трудна работа. Други пък ще кажат, че децата влизат в Царството Божие. Влизат, но не могат да го вземат. Тези стари възгледи за *може* или *не може* са едно заблуждение. Ако оплета с вѣже краката ви, вие няма да можете да ходите, но това

НЕ ПОКАЗВА, ЧЕ ДЕЙСТВИТЕЛНО НЕ МОЖЕТЕ – съществува само една външна спънка, която ви пречи, но която можете да премахнете. Всеки човек, когото с Любов повикате да ви помогне, ще дойде, защото винаги, когато позовете Духа, той се отзовава. Злото в света се явява, когато престанем да любим Духа, т. е. злото е отсъствие на Любов към Духа. Някой казва, че мрази еди-кой си човек; това значи, че той мрази себе си и затова всякога ще бъде нещастен.

Сега, при днешния порядък на живота вие можете да си представите много мъчнотии: днешната култура е едно въже, омотано около краката ви; днешната политическа наука е второ въже, омотано около къщата ви; днешната религия пък е друго въже, омотано около вашите деца. Новата религия, която иде, ще бъде религия без въжета, без символи, без свещеници и проповедници, без съдии и учители, без търговци и земеделци, без мъже и жени. Бъдещата култура ще бъде царството на бащи и майки, на братя и сестри. Сигурно ви се вижда чудно как ще може без учители. Тогава ще има един учител, един съдия, един мъж, една жена, а не много, както сега, защото днес светът страда от многото. Ако ме питате как да разбирате това, ще ви кажа да го разбирате както искате, няма да ви го обяснявам. Духът, който слиза към Земята, идва да подигне човешката душа, която е жива и която, както казах, е най-същественото, най-ценното. Духът се прелива в душата и носи Любов. Когато последната се влее в душата, тя обиква Духа. После Духът и душата се вливат в тялото, което е тяхното дете. Тогава Духът ще крепи Царството Божие, което е целокупното тяло. Всички вие съставлявате Царството Божие на Земята, затова именно Христос казва: “Във вас е Царството Божие”. Това е факт, който може да се провери от всеки. Нека който и да е от вас отиде в някоя пустиня, нека се изолира от всички същества, да остане сам-самичък и нека каже колко е щастлив. Всички живи същества – от най-голямото до най-малкото – чувстват необходимостта от общение. Всички

живеят, въздишат и казват: “Завладейте ни чрез Любов, дръжте ни чрез Обич, крепете ни с Дух”. Всички – било деца, било възрастни – това търсят.

Едно време, когато Господ създал света, слънчевите лъчи решили да слязат на Земята, облекли се в най-хубавите си светли премени и слезли да я посетят. Тези лъчи били седем сестри. Но щом слезли на Земята, какво било учудването им, когато видели, че дрехите им от светли се превърнали в седем други цвята: червен, портокален, зелен, жълт, яносин, тъмносин и виолетов. Всяка сестра виждала промяната, която станала с нея, и се питали помежду си: “Какво стана с нас, че толкова ни потъмняха дрехите?” Също и разликата между вас се дължи на тези седем сестри, които слезли на Земята: някой от вас е червен, друг – портокален, трети – жълт, четвърти – зелен и т. н. Щом се намерили в това чудо, сестрите написали на баща си: “Татко, когато слязохме на Земята, дрехите, които ни даде, се измениха толкова много, че едва се познаваме, няма я вече тази първоначална светлина между нас”. Тогава бащата отговорил на първата си дъщеря: “Дъще, твоят червен цвят показва, че ти носиш Живот на Земята и на хората, които толкова се оковаха в тези закони, че днес са мъртви. Кажим им, че твоята светлина се превърна в Живот и затова си червена”. Така тази първа слънчева дъщеря дала Живот на децата и затова всички се спуснали да грабят, започнали да се борят и да си скубят косите кой повече да вземе.

На втората си дъщеря бащата написал: “Дъще, кажи на хората, че ти им носиш дихание, Божествен живот, кажи им, че те трябва да работят, затова и твоят цвят е портокален”. Хората, обаче, не разбрали какво е работа, а започнали да се трудят и да се мъчат... Днес всинца се намираме в това положение. Разболее ли се някой, бързо викаме лекари или започваме да го тъпчем с ядене, като че ли лекарите и многото храна ще му задържат живота. Това е заблуждение. Знаете ли как се хранят Ангелите?

Знаете ли как се храни детето в утробата на майка си – само ли се храни или го храни майката?...

На третата си дъщеря бащата написал: “Дъще, кажи на хората да не държат очите си, сведени надолу, да не търсят богатства, а да гледат нагоре, душите им да растат с вековете, да бъдат вечно зелени, какъвто е твой цвят”. На четвъртата си дъщеря написал: “Кажи на хората, че след всеки растеж има узряване, има жътва и че събраният плод трябва да бъде общ за всички. Това, което расте, го давам на всички общо и еднакво и трябва да се подели по братски, т. е. всеки да вземе само толкова, колкото му трябва”. На петата си дъщеря бащата написал: “Дъще, твоите дрехи са сини, защото ти носиш Истината, носиш начина, по който хората да не изстиват, т. е. начина как да се запазва Божествената топлина в душата на хората”. Следователно, Истината означава да имаш онзи вътрешен метод, чрез който да не изстиваш. Проверете на практика и ще видите, че омразата всякога е едно изстиване, недоволството също е изстиване, всички противоречия в света са все изстивания. Обратно – всяка хармония е Божествена топлина и е една Истина. Истината е метод, начин, сила за задържане на Божествената топлина в човешката душа.

Шестото писмо, адресирано до шестата дъщеря, ще прескоча, няма да го разпечатвам, ще оставя вие да го разгадате. Защото другарката на шестата сестра я няма, а аз не говоря на един човек, но на двама. Ще премина към виолетовия цвят. На седмата, последната, своя дъщеря, бащата написал: “Дъще, кажи на хората, че Царството Божие с Любов се взима, с Обич се крепи и с Дух се държи, затова и твоите дрехи са виолетови”...

Днешният ден има символично отношение към бъдещето: бъдещата култура ще бъде култура на Любовта, култура на Обичта и култура на Духа. Любовта е сила, която лекува всички болести и недъзи, няма по-добър лекар от нея в света. Всеки, който иска да лекува или да придобие нещо, трябва

да има Любов в себе си. Не се старайте да разгадавате какво нещо е Любовта, не я чоплете, само я опитайте. Разгадаването е механично действие. Често вие питате децата колко ви обичат и те посочват с ръце, като ги разтварят повече или по-малко широко според степента на любовта – за братчето си посочват половин пръстче, за голямата си сестра посочват повече, за майка си – още повече, а когато показват колко обичат баща си, съвсем разтварят ръцете си, т. е. показват, че го обичат най-много – толкова, колкото целия свят. Широко разтворените ръце на детето показват, че обичта им е колкото цялата вселена. Децата обичат баща си повече, защото бащата означава Бог, т. е. *баща* и *Бог* са синонимни думи. Ако във вашите бащи и майки вие виждате не човеци, а Бога, веднага този закон ще ви стане ясен. А сега казвате: “Този да обесим – онзи да обесим, този е крадец – онзи лъжец” и т. н. С това въпросът не се разрешава.

Тези седем сестри първоначално са слезли на Земята, после са се върнали на Небето, но сега отново идват в света вече в нова форма. “Зора се чудна зазорява”. Зора на какво? “Зора на светъл нов живот”. Щом има зора, ще има и лъчи, които вече идват. И те трябва да ви намерят в положението на онзи млад и красив древен цар, който отишъл на лов в една гора и някъде след десетия ден на пътя му се изпречила една много красива боса девица, преследвана от злосторници. Като видяла младия момък, тя го помолила да я избави, без да подозира, че той е цар. Царят я завел в шатъра си, направил ѝ легло, поставил я да си легне, тогава тя се обърнала към него и го запитала: “Ти няма ли да ми направиш някакво зло, няма ли да злоупотребиш с доверието, което имам към теб?” Той ѝ отговорил: “Бъди спокойна, в моя шатър ти си в пълна безопасност”. Така тази мома не пожелала да се ожени за царския син и на другия ден той я изпратил с всички почести. Това е една загадка в света. Колцина днес биха се отнесли така благородно с тази мома, ако тя

попаднаше в шатъра им? Колцина щяха да имат доблестта да не се докоснат до нея? Ето въпросът, който трябва да разрешите. Девицата е вашата душа, която трябва да пазите чиста вътре в себе си. Вие, които учите Христовото учение и ме слушате, едно чувате, а друго разбирате. Щом видите девицата, вие си казвате: "Не може ли тя да ни стане наложница, не може ли да донесе пари от баща си, разполага ли със средства?" Не, тази девица само е изпитала царския син, но и двамата са издържали изпита. Затова Христос казва: "Синовете на възкресението нито се женят, нито за женитба мислят". Това значи да не изнасилвате момата, когато влезе в шатъра. И ако ме питате защо не може да възприемете това учение, отговарям ви: защото сте изнасилили тази девица. Без да ви упреквам, казвам, че няма човек, който да не е изнасилил своята душа.

Един хамалин във Варна казваше на душата си така: "Ти или ще работиш, или ще те направя овчар, а ако и това не искаш да работиш, ще те туря да чистиш боклуци". Хиляди, хиляди хора има, които са пратили душите си на такава нечиста работа. Душата ни не е нито за хамалин, нито за овчар, нито за слуга, който да чисти боклуци. Тя е душа, която с Обич да поддържа Царството Божие. А Царството Божие са синовете ви, които ще дойдат в бъдеще, т. е. Синовете на безсмъртието. Не мислете, че имам желание да ви упреквам. Аз днес обичам злобата толкова, колкото и Любовта; обичам крадеца толкова, колкото и онзи, който не краде. За мен е добър и този, който лъже, и онзи, който не лъже. Що е лъжа? Тя си има свои причини и е лъжа само при дадени условия. Например, ако човек няма какво да вземе от вас, ще ви излъже ли, ще ви ограби ли? Но ако имате пари, скъпоценни камъни или друго, той ще ви излъже. Или пък ако се е родил във вашия дом и му давате всичко, ако разполага с всичкото ваше състояние и му казвате: "Приятелю, всичко това е твое", каква нужда има той да ви лъже? Следователно, лъжата

произлиза от вътрешното ограничение на човешката душа, т. е. ограничете човека и ще създадете лъжата. Например, майка казва на детето си да не пипа еди-къде, но то пипва и за да прикрие простъпката си, излъгва. Не ограничавай детето си, а му кажи: "Имаш всичко на разположение". Не говоря за сегашните ви деца, а за вас, т. е. за това как трябва вие да мислите днес. Казвате, че трябва да поправите света. Няма какво да го поправяте, светът сте вие.

"Царството Божие с Любов се взима, с Обич се държи, с Дух се крепи." А старият превод казваше: "Царството Божие се взима със сила". И наистина, днес и българи, и англичани, и германци, и французи – всички искат да вземат Царството Божие със сила. И болшевиките по същия начин искат да го вземат и казват: "Трябва да избесим и да изколим всички престъпници, за да се оправи светът". Добре, но кой ще остане тогава? Светът е сит на кражби, на всички видове грехове и е пълен с бесилки. И болшевиките нищо няма да оправят, само още повече ще съборят и ще разрушат. Нямам нищо против тях, но трябва да се разбере, че бъдещата култура е само у хората, които взимат Царството Божие с Любов, които го държат с Обич, а го крепят с Дух. Ето панацеята за всички ваши нещастия. При тези условия за един ден ще може да възобновите домовете си и всеки ден ще може да възкръсвате. Днес е денят на Възкресението. Ще ме запитате дали можете да възкръснете. Слънцето казва: "Можете". Да няма плач, да няма скръб! Плачът е остатък от старата култура – старите хора плачат, а в Новата култура не трябва да има и помен от плач. Не допускайте в себе си никаква скръб, усещайте я тъй, както параходът усеща вълните, които се блъскат върху бордовете му, само външно, а вътрешно бъдете тихи и спокойни. Управлявайте вашите кораби с Любов.

Сега, жените ще попитат какво да правят с мъжете си, когато не ги оставят на спокойствие. Кой е вашият мъж и къде е той? Мъжът ви е в друг кораб, оставете го да се грижи за себе си. А ти си в съвсем друг кораб. Питате се

какво ще стане с кораба на другия, опасявате се да не потъне. Някои казват: "От моя кораб аз ще оправя другия". И започват да се оправят. По какъв начин? Оправят се с гранати – хвърлят по кораба една, две, три и повече гранати, докато той се обърне, докато се изсипе от него Любовта и Обичта, а след това казват: "Затова ли се оженихме?" Това е старата култура на женитбата. Господ никъде не е писал хората да се женят. Думите *жена* и *жиг** произтичат от един и същи глагол – *жигосвам*. Хората се жигосват, но това не е женитба. Писанието казва: "Коего Бог е съчетал, да не се разваля, защото то е съчетание вътрешно". Често казвате за младите: "Да ги оженим". Може да ги ожените, има разни женитби – християнски, мохамедански, будистки и т. н., но при всички тях хората все се жигосват. Тогава започват да дирят истината, да търсят кой народ е най-благородният. В света има само един благороден народ – народът на Божествената Любов, на Божествената Обич и на Божествения Дух. Ще ме попитате, навярно, към кой народ спадат българите. Когато изучавате окултизма, проследете и вижте как са се появили първите раси и после как се е появил българският народ. Всичките раси представляват едно човечество. Една раса не е цялото човечество, а е преходен стадий като един лъч от светлината. И всяка раса, всеки лъч носи в себе си известни зародиши, които може да развие. Следователно, всяка душа минава през седем фази и това, което се съдържа в нея, това е и в цялото човечество и обратно. С други думи, когато изучите вашия живот, вие ще изучите живота и на цялото човечество. Ще кажете, че това е много лесна работа. Не е много лесна, но не е и много трудна работа. Можете и вярвам, че сте я разбрали.

И така, ако сте разбрали всичко това, вложете тази Любов в себе си. Но не обикновената любов, а онази, която при нея големи нещастия в света ще внесе нова Радост във вас. Щом дойде тази Божествена Любов, тя

* Жиг (арх.) – белег, направен с нажежено желязо върху кожата на добитък (бел. ред.)

ще очисти всичко. Сега вие питате какво ще решат на конференцията*. Не се безпокойте за това, аз ще ви кажа какво: това, което ще решат там, ще бъде стара култура. Но днес и Господ взема решение и казва: "Царството Божие на Земята с Любов се взима, с Обич се държи и с Дух се крепи. И онзи народ, който има Моята Любов, Моята Обич и Моя Дух, ще бъде най-великият народ в света. Онзи човек, който има Моята Любов, Моята Обич и Моя Дух, ще бъде най-великият човек в света". Тъй казва Господ, заедно с всички Ангели, светии и велики духове. Следователно, ако обикнем Бога, ние ще бъдем най-великият народ, ще бъдем най-благородните хора в света. Велики по Любов, по Обич, по крепост и сила. Царството Божие идва за вас. Днес искам да скъсам всички вериги, в които сте оковани, и да ги захвърля. Искам да превърна всички затвори в храмове, в които да слезе Божественият Дух – Господ на всичката Пълнота. От Него излиза всичката Сила, чрез Него се прояви Словото в света и светът стана човек. Ще кажете: "Ето един анархист". Да, анархист, който иска чрез Божествената Любов, Обич и Дух да разруши стария свят и да съгради нов. Какъв именно? Във всички ще разруша всяка омраза и всяка лъжа. Когато срещна някой, който знае да лъже, казвам: "Приятелю, обичам те, защото умееш да лъжеш". Щом един човек не ми казва Истината, това показва, че не съм толкова истинолюбив. Всеки пратеник трябва да говори Истината, защото Господ не търпи лъжи и ще освободи хората от тях. Господ е написал на знамето си: "Свобода, равенство и братство за всички – от най-малките до най-големите същества". Днес всички хамбари ще се разтворят, всичко ще се разпреди по равно и на всички ще се дадат условия за развитие. А онзи, който не се покори на Божествения закон, ще бъде пропъден извън пределите на Земята. Запомнете това и го

* Става дума за мирната конференция, свикана в Париж през януари 1919 г. и завършила с подписването на Версайския мирен договор между Германия и Съглашението на 28 юни 1919 г. (бел. ред.)

разкажете на всички – всичко това ще се сбъдне. Всички, които ме слушате днес, ще бъдете свидетели на това велико Божествено дело. Господ е казал това и Неговите думи са неизменяеми. Господ, който е създал света, който е говорил чрез Христа и всички пророци, ще смъкне лъжата и измамата. (*Обаждат се: Амин!*) Амин е за този, който има Любов, Обич и Дух. Това, изтълкувано на ваш език, означава човек, който има мъж, жена и дете. Във вашия език жените и мъжете са станали за посмешище: мъжът се оплаква от жена си, жената – от мъжа си, децата – от родителите си и т. н. Тогава питам каква е тази любов, тази обич и тоя дух? За да възкръснете, вложете в себе си Божествения Дух.

Сега, най-малко три неща изисквам от вас: едни да станат, други да оживеят, а трети да възкръснат. Само така ще забравите вашата стара култура, според която започвате добре и свършвате зле или започвате зле и свършвате зле. Сега трябва да усвоите следното: да започвате зле и да свършвате добре или да започвате добре и да свършвате добре. На съвременен християнски език това значи, че има четири категории хора: първи, които вярват в Бога, но не живеят по Бога; втори, които не вярват в Бога и не живеят по Бога; трети, които не вярват в Бога, но живеят по Бога и четвърти, които вярват в Бога и живеят по Бога. Първите две категории, които са хора на старата култура, ги оставям настрана, защото в бъдеще имаме нужда от последните две категории, т. е. от тези, които вярват в Бога и живеят по Бога и тези, които не вярват в Бога, но живеят по Бога. Ние имаме нужда от оглашени, които не вярват, започват зле, но свършват добре и от хора, които започват добре и свършват добре. Искам да сте в една от двете последни категории. Искам да изхвърлите от душите, сърцата, ума и главите си всички стари вярвания, които досега са ви отдалечавали от Бога на Любовта. И тогава думите ми ще ви бъдат ясни. И тогава ще преживеете един момент от Божествената Любов,

който струва много повече, отколкото всички знания, които имате, макар и придобити от хиляди години. Този преживян момент съдържа целокупността на вселената, а знанията, които имате, са само нищожни придобивки.

Отсега нататък искам да не ме занимавате с вашите скърби, да не ми разказвате какво се е случило с вас, какви разправиите сте имали, какви нещастия са ви сполетели. Ако някой е жаден, гладен или скръбен, ще го напоя, ще го нахраня, ще го утеша, но да изслушвам какви взимания-давания имал не е моя длъжност, оставете това за служителите на старата култура. Пари, ризи, чорапи, обувка – нищо не ми носете и се освободете от мисълта да ме подкупвате с тези свои неща. Аз мога да работя както всеки от вас, тия ръце виждате ли ги – мога да придобия хляба си с труд. Ако можете да сторите това нещо с Любов, нямам нищо против – на драго сърце ще го приема, ще ви посрещна, ще ви целуна и ще ви кажа: “Елате в Царството Божие”. В противен случай ще ви кажа: “Приятелю, ти не си влязъл през вратата на Любовта”. Ако можете да изпълните всичко в името на Божествената Любов и Обич, добре, но вън от тях аз не съществувам. Това е Божественото учение в алегоричен смисъл. Искам да ви представя това, което едно време Великият Господ е говорил на първия човек в Рая и после е говорил чрез всички пророци и Христа. Някои от пророците са разбирали Бога, но някои не са Го разбирали, изопачили са думите Му и днес те вече не са предадени така, както са били в първите времена. Защото много пророци са лъгали, но ние благодарим и на лъжите им. Те са имали причини да лъжат. Например, пророкът го е страх, че ще го затворят или обесят, затова поизопачава нещата, за да тръгнат след него: “Господ казва, че България ще стане велика и ще завладее целия свят”. Не, приятелю, този пророк лъже. Аз ще ви пророкувам така: ако българският народ може да вземе Царството Божие чрез Любов, ако може да го държи с Обич и да го крепи с Дух, тогава той ще бъде най-великият народ,

а царят му, безразлично кой е той, също ще бъде най-великият. Може за цар да е турен най-последният българин, овчар или говедар, но аз ще имам най-голямо почитание към него, ако той може да приложи това. Така трябва да се гледа на въпроса: всеки, който е роден и вдъхновен от Любов, Обич и Дух, в жилите му тече царска кръв. Бих желал във всички вас да тече такава кръв.

Искам да забравите вчерашния ден, мен там ме няма вече. Днес е 9 март, аз съм във от гроба, плащаница я няма вече на главата ми и аз съм готов на всичко. Разбирате ли добре? Когато българинът иска да каже, че е готов на всичко, той казва, че вече е разпасал пояса си. А това на Божествен език значи, че вместо хората да ме лъжат, аз се запретвам на работа. Ако в света още има зло, това значи, че още не съм си извършил работата, т. е. не съм дал колкото трябва от своята Любов и от своя Дух. Светът нямаше да падне, ако му бях дал това нещо. Някой ми се оплаква от някакво нещастие, а аз си казвам: "Дънов, разбра ли какво си направил? Този човек имаше нужда повече да му дадеш". И затова от днес аз започвам да поправам всичките си погрешки от хиляди векове. Ще кажете: "Колко е добър г-н Дънов!" Не говорете за добрина, а говорете само за Любов, Обич и крепост на Духа. Не мислете, че аз се различавам от вас — не, между мен и вас няма никаква разлика. Ако има, тя е само външна, а по същество, по вътрешно съдържание и по произход от Божествения Дух всинца сме едно и също. Вашите скърби са и мои, но понеже аз вече не признавам скърби и омраза в света (освен че съществуват като сенки), то и вие трябва да се откажете от тях. Какво е скръб и омраза не зная, имам само усещане за тях. Например, някой страда от зъб и казва, че никога няма да забрави тази болка, но зъбът му минава, той всичко забравя, остава само спомен от болката, който е илюзия на нашия ум.

Днес Господ ви говори на прост език, необходимо е само да пожелаете да Го разберете и послушате. Възможно

е, когато си отидете вкъщи, да се запитате: “Какво ли мога да направя?” Не мислете какво можете да направите. Когато отидете на гарата, питате ли какво трябва да направите за локомотива, дали има нужда от вода, въглища или масло? Не, само ви питат дали ще пътувате. Влезте във вагона и не мислете нито за въглища, нито за вода, нито за маслото на колелетата. Когато на следната станция влакът спре, слезте и тогава помислете какво трябва да направите по-нататък за Царството Божие. Това го говоря на ваш език. Разтворете душите си. Вместо да ги разтворите, вие ги счупвате, както някой, като не може да отвори някое шише и го счупва. Всяко нещо си има специален начин за отваряне. Отворете ума и сърцето си и онова, което от хиляди години не сте разбрали, ще го разберете сега. Всички сте много богати, не виждате колко много имате в касите си – отрупани сте с богатства, а гледате колко са богати другите. Аз ще пратя комисия, която да ревизира състоянието на вашите каси и да види какво брашно, масло, маслини, захар и други неща имате в зимниците си. Ревизия ще има, каси ще се отварят! Затуй ви казвам: направете си приятели от богатството на неправдата. Преведено на ваш език, това означава дрехата, която носите и вече ви е неприятна, да я изперете, за да ви стане приятна. В днешните усилни времена хората извадиха захвърлените дрехи от килерите си и ги подновиха. Това значи да си направите приятели от богатството на неправдата. И тъй, Царството Божие с Любов се взима, с Обич се държи и с Дух се крепи.

Сега, поуспокойте се, защото забелязвам едно хипнотично състояние у вас. Аз, обаче, не искам да ви хипнотизирам. Успокойте се и не бързайте, искам да мислите сериозно. Царството Божие, Любовта, Обичта, Духът никога не бързат. Бездруго трябва да проявим това, което Бог иска. Даже сме закъснели в проявлението му – голяма част от живота си сме употребили за нищо и никакви неща, които Бог не иска, затова са дошли страданията и

нещастията. Но днес аз обръщам нов лист и на него ще пиша за жената така: намериш ли мъжа си неразположен, кажи му, че ще го обикнеш, защото досега не си го обичала. Твоят Господ е в мъжа ти; възлюби Го и после Му кажи: “Господи, ще възлюбя и Духа Ти, ще обикна и душата, и тялото Ти”. Ако дъщеря ви не е разположена, кажете ѝ същото. Обърнете се към Господа и кажете: “Господи, искам да ми помогнеш да разкъсам всички стари вериги”. От всички ви искам да си подадете ръка, да заработите кой както знае. Създайте си колкото искате кръжоци, проповядвайте където искате – по църкви, стъгди*, училища и други, по какъвто щете начин работете, никакви ограничения, никаква дисциплина и закон не ви турям в това. Ако нямате трите неща, за които ви говорих – Любов, Обич и Дух, старият закон е във вас, а ако ги имате, ще извършите чудеса. Днес целият български народ може да каже на Европа: “Достатъчно това робство!” Господ, на когото се кланяме, казва, че Царството Божие с Любов се взима, с Обич се държи и с Дух се крепи, и ние сме решили отсега нататък с Любов да го вземем. Досега сте искали да бъдете само духовни хора. Не, бъдете обществени, политически, културни и духовни хора. На мъже, жени, деца – на всички еднакво препоръчвам това правило. Този е великият закон на Свободата. Не питайте дали вече е дошло време. Успали сте се много – вдигнете завесата, отворете прозорците и ще видите, че Слънцето отдавна е изгряло. У някои от вас кепенците са затворени и казват: “Не е съмнало още”. Докато станете, Слънцето ще залезе, а вие ще продължавате да мислите, че още не е изгряло, ще лежите и така ще пропуснете и новия изгрев. Божественото Слънце вече е изгряло. Дръжте се за Божествените правила, работете разумно и никога няма да паднете. Кажете на брата си: “Аз те обичам, братко, ще те крепя с духа си и на моето легло ще си в пълна безопасност – нито косъм няма да падне от главата ти”.

* Стъгда (арх.) – площад (бел. ред.)

И така, вчерашните сметки не важат вече, Божественият закон не признава никакви полици, никакви задължения. Вие често питате дали Съглашението ще наложи на България контрибуция. Ако вървите по стария закон, ще ви наложат големи контрибуции, които с десетки и стотици години няма да можете да изплатите. Вървите ли по новия закон, прилагате ли импулса да вземате Царството Божие с Любов, да го държите с Обич и да го крепите с Дух, никаква контрибуция няма да има. Могат да ви кажат: "Но въпреки всичко, ще ви наложим контрибуция". Нищо, ние ви обичаме. Всякога дръжте в ума си този стих и бъдещето ще бъде добро както за вас, така и за целия български народ. Ако българите приемат този стих, ако вярват и вървят по него, това е добре, а ако не го приемат, пак е добре, защото все един или два народа ще го приемат. Такъв е девизът на дверите на Царството Божие. Това е учил едно време Христос, това са учили и всички негови последователи. Затова ги вземаха за анархисти, затова пострадаха.

Днес всички казват, че Земята е юдол плачевна*. Не, юдол плачевна е неразбраният човешки живот. Земята е благословена наша майка, която ни дава всички блага. Защо роптаем против нея? Земята ни дава цветовете, плодове, всякаква храна, прегръща ни и ни утешава. Не Земята е грешна, а грешни сме ние, които не разбираме този велик закон. опетнили сме го, опетнили сме и нашата майка. Ако ме попитате какво ще бъде бъдещето ви, ще ви предскажа, че ако всеки от вас възприеме Божията Любов, Обич и Дух, в бъдеще ще стане цар или царица. Тъй че, ако всички ме слушате, ще ви направя царе, царици или князе. Ако възприемете това, което ви препоръчвам, няма да бъдете прости хора. Не казвайте като Давид: "В грях ме зачена майка ми". Днес ще бъдете заченати от Божествената Любов, ще бъдете въздигнати от Божествената Обич и ще бъдете възкресени чрез

* Юдол (арх.) – долина на страдания (бел. ред.)

Божествения Дух. Искам всеки от вас да призове Господа. В Писанието се казва: "Призови ме в ден скръбен". Аз казвам: призовете Бога в деня на Неговата Любов, Обич и Дух и Той ще ви даде всичко, което желаете. Тогава няма вече да има скръб и всяка сълза ще се заличи от очите ви. Сега ще ме запитате защо още сте скръбни. Защото живеете в Стария завет. Всеки, който има скръб в себе си, той е в миналия, а не в днешния ден. В днешния ден няма скръб, защото в него Господ царува.

И тъй, днес едни от вас ще бъдат заченати, за да станат, други ще бъдат заченати, за да оживеят, а трети ще бъдат заченати, за да възкръснат. Всеки от вас ще попадне в една от тези три категории. Отворете ума си за развитието на вашата душа и ще разберете най-великите тайни, ще имате общение с Ангелите и светиите, ще разберете какво има горе, ще минавате от слава в слава, от едно слънце в друго, от една планетна система в друга. Не позволявам никакво съмнение! Когато се върнете вкъщи, да не започнете да се питате дали е вярно всичко това. Съмнението е вчерашният, старият човек — не му вярвайте. Има два вида вяра: да вярваш в лъжата и в Истината. В съвременната вяра са събрани най-лошите птици, които са си омърсили гнездото на Дървото. Ако вярваш, че има смърт, че има болести, че няма нищо хубаво в света, това е вярата на Луцифер. Вярвайте в Любовта, в Обичта, в Духа, във всичко добро, което Бог е създал. Не искам старите да бъдат млади и младите — стари, а искам всички да бъдат умни, мъдри. Младият подразбира силен човек, а старият — мъдър човек. Затова старият ще каже на младия: "Аз имам знания, а ти имаш сила; ела, братко, да работим". А сега младите казват: "Когато стана по-възрастен, тогава ще работя". Няма какво да ставаш възрастен, ти и сега си такъв. Майката пък казва на детето си: "Ако станеш по-добро, ще те обикна". Не лъжете децата си — обичайте ги, макар и да са лоши. Ако са добри, те няма да имат нужда от вашата Любов. Смешно ще бъде да дойде лекар, за да

ме лекува, когато съм здрав, но когато съм болен, ще го приема. Казвате: “За да обикна някого, той трябва да бъде чист”. Не, сега, в това състояние го обикни, защото той има нужда от теб днес.

Както виждам, днес вие имате нужда от масажи и аз ги правя – мачкам крака и ръце. Ще кажете: “Как майсторски разтриваш!” Ще ме извините, но днес съм лекар в болницата и правя операции. Някои казват, че Дънов е против операциите. Гноясалото трябва да се изреже, а здравето трябва да остане. Щом излезете от болницата, ще дойда в дома ви, но няма да си нося церовете, няма да ви меря пулса, няма да ви гледам очите, а ще ви целуна по Божествено. Божествени целувки трябва да има само на Небето, но не и на Земята, защото тук има зарази. Тук мъже и жени започват по небесному, а свършват по земному. Докато са млади, раздават си много целувки, а когато остарееят, целувките вече ги няма. Обратно трябва да се постъпи: най-напред да се започне с по една целувка в година, после да се премине на по една целувка в месец, по една целувка в седмицата, по една на ден, по една на час и така постепенно да се увеличава. Така трябва да се върви по закона на Любавта. Казано е в Писанието: “Целувайте се със свято целуване”. Когато жените ме слушат, ще се запитат има ли право чужд мъж да ги целува. Обърнете внимание, че аз не признавам мъже и жени, девиси и момци, а признавам само човеци. А всеки човек е ваш брат, ваша сестра, ваш приятел и т. н. И ако твоят брат те срещне в Царството Божие и не те целуне, той прави престъпление, тъй както днес е престъпление чужд мъж да целуне нечия жена. Днес такива мъже ги изпъждат, а в Царството Божие е обратно – когато влезеш без целувка, изпъждат те и ти казват да слезеш на Земята. Казвате, че е хубаво да сте на Земята. Хубаво е, но само тогава, когато смъртното се облече в безсмъртно, а нечистото – в чисто. Затова ви казвам да съблечете старите си дрехи, старите си вярвания и навици. И не мислете какво е казал Дънов,

какво е писал един или друг. Гледайте това, което казва някой, дали е вярно или не. И ако е вярно, приемоте този човек и го целунете. Ако не е вярно, кажете му, че се опитва да ви целува по лош начин и му покажете пътя. Когато четете някой роман и у вас се вмъкне някоя лоша мисъл, авторът ви е целунал лъжливо. Тогава му кажете: “Навън!” Ако можете да възкресите някого, ако можете гладен да нахраните или жаден да напоите, целунете го, дайте една отлична целувка на неговата душа, на неговия дух. Не принижавайте смисъла, не ви говоря за целомъдреност и не искам лъжлива целомъдреност от вас. Днешната ми целомъдреност е лъжлива, но и вашата е такава, защото ние още не сме чисти, не сме в Царството Божие. Но можем в един миг да бъдем чисти. Според закона на прераждането, пречистването може да стане за хиляди години, но може да стане и за един миг. Има случаи, когато човек моментално пада, но има и случаи, когато моментално се повдига – и едното, и другото е вярно.

Сега, няма да ви пожелавам никакво благословение, защото благословение без Любов е лъжа. Върнете се при наскърбените ваши братя, сестри, приятели и слуги и им кажете: “Царството Божие с Любов се взима, с Обич се държи и с Дух се крепи”. Бих желал сега всички да се пръснете из София и да държите беседи – така ще турите целия град в тревога. Както аз не ви повиках в това събрание насила или с особени покани, така и вие срещнете едного и го наставете. По този начин вие ще създадете едно велико събрание. Обикнете го и разберете какво велико нещо е човешката душа. На жените казвам: “Обикнете се!”, на мъжете казвам: “Възлюбете се!”, на децата ви казвам: “С Дух се крепете!” На бабите казвам: “Обикнете се!”, на дядовците казвам: “Възлюбете се!”, на правнуците им казвам: “С Дух се крепете!” Всяка млада мома да хване стар дядо, всеки млад момък да хване стара баба, защото в тези стари баба и дядовци се крие царската дъщеря. Когато старата баба се съблече от старите си

дрипели, тя ще излезе като красива пеперуда и ще каже: "Аз не съм баба, аз съм царската дъщеря, която търсите". Когато дядото съблече своите дрипели, ще каже: "Аз не съм стар дядо, а съм левент момък, аз съм царският син, бях само скрит в тази черупка". Потърсете и ще намерите вашата Любов, вашата Обич и вашия Дух. Любовта ще намерите в дядото, Обичта ще намерите в бабата, а Духа ще намерите във внуците. Или Любовта ще намерите в мъжете, Обичта – в жените, а Духа – в децата. Във всяка девица и във всеки момък ще намерите и Любовта, и Обичта, и Духа.

И сега аз поставям за мото на бъдещия ви живот на Земята да бъдете девствени, т. е. да имате Любов, Обич и Дух, да стоите по-горе от всяко вярване, религиозно общество и схващания, да се обедините с Бога и да кажете: "Господи, ние с Любов ще Ти служим, с Обич ще поддържаме Царството Ти и с Дух ще го крепим".

*Беседа от Учителя,
държана на 22 март 1919 г., събота, София*

Издателство Бяло Братство

**София 1113, ЖК Изгрев
ул. Ген. Щерю Атанасов 6
Тел: (02) 668 955; 9 634 313
E-mail: bialobratstvo@hotmail.com**

**Официален интернет сайт
на Общество Бяло Братство**

www.beinsadouno.org